

Amal

ශ්‍රී ලංකා කලා මණ්ඩලය
ත්‍රෛමාසික

කලා සඟරාව

இலங்கைக் கலைச் சபை
காலாண்டு
கலைச் சஞ்சிகை

ARTS COUNCIL OF SRI LANKA
QUARTERLY
KALA MAGAZINE

සැප්තැම්බර් }
செப்டெம்பர் } 1998
September }

50 {
வன கலாபய
வது இதழ்
Volume

1998 {
சுப்தம்பர்
செப்டெம்பர்
September

**ශ්‍රී ලංකා කලා මණ්ඩලයේ
කලා සඟරාව**

සංස්කාරකවරු :

ආචාර්ය ආස්. පී. සමරසිංහ
මහින්ද රාජපාල
රාජේන්ද්‍ර බණ්ඩාර

**இலங்கைக் கலைச் சபை
கலைச் சஞ்சிகை**

ஆசிரியர்கள் :

கலாநிதி எஸ். ஜி. சமரசிங்ஹ
திரு. மஹிந்த ராஜபால
திரு. ராஜேந்த்ர பண்டார

**Arts Council of Sri Lanka
Kala Magazine**

Editors:

Dr. S.G. Samarasinghe
Mahinda Ralapanawe
Rajendra Bandara

ශ්‍රී ලංකා කලා මණ්ඩලය

කේ. ජයතිලක (සභාපති)

ආචාර්ය පුජ්‍ය මාපලගම විපුලසාර නායක ස්වාමීන් වහන්සේ (උප සභාපති)

ආචාර්ය ඇස්. ජී. සමරසිංහ

මහින්ද රැළපනාල

කලාසූරි ඇරුන්දති ශ්‍රී රංගනාදන්

රාජේන්ද්‍ර බණ්ඩාර (ලේකම්)

இலங்கைக் கலைச் சபை

கே. ஜயதிலக (தலைவர்)

கலாநீதி மாபலகம விபுலசார நாயக்க தேரோ (உப தலைவர்)

கலாநீதி எஸ். ஜி. சமரசிங்ஹ

மஹிந்த ரலபனாவ

கலாசூரி அருந்ததி ஸ்ரீ ரங்கநாதன்

ராஜேந்த்ர பண்டார (செயலாளர்)

Arts Council of Sri Lanka

K. Jayatilake (President)

Ven. Dr. Mapalagama Vipulasara Nayaka Thero (Vice-President)

Dr. S. G. Samarasinghe

Mahinda Ralapanawe

Kalasoori Arundhathi Sri Ranganathan

Rajendra Bandara (Secretary)

පිටකවරය :

විශ්වීයකරණය හා සංස්කෘතීන් නිරූපණය කරන මෙම නිර්මාණය නාමල් ධරණි රැළපනාල අතින්
නාමල් தரணி ரலபனாவஷினால் வடிவமைக்கப்பட்ட லோகமயமும் கலாசாரமும் பற்றிய அட்டைப் படம்
Cover design of globalisation and Culture created by Namal Dharani Ralapanawe.

පටුන

පිටුව

1. විශ්වීයකරණය සහ සංස්කෘතිය - අධිනිතිඥ මහින්ද රුළුපනාච 1
2. විශ්වීයකරණය සහ විශ්ව සංස්කෘතිය - ගුණසේන විතාන 12
3. ජනකලා සහ විශ්වීයකරණය - ආචාර්ය එස්. පී. සමරසිංහ 14
4. විශ්වීයකරණයේ අභියෝග - ආර්යවංශ රණවීර 25
5. දහවැනි සියවසෙහි සසුන් ඉතිහාසය හෙළි කරන මිහින්තලා පුවරු ලිපිය - අනුර පද්මසිරි චමුණසිංහ 28
6. විශ්වීයකරණයේ සීමා මායිම් - රාජේන්ද්‍ර චන්ඩාර 31
7. இந் நூற்றாண்டில் எமது இசைக்கலைப் பாரம்பரியம் - எஸ். விஸ்வநாதன் 33
8. Sri Lanka's Musical Heritage and Buddhist Thinking - C. D. S. Kulatillake 37

විශ්වීයකරණය සහ සංස්කෘතිය

ශ්‍රී ලංකා කලා මණ්ඩලයේ සාමාජික

මහින්ද රුළුපනාව

(ඩී. ජී. ලංකා කේම්බ්‍රිජ් පශ්චාත් පාඨමාලා)

සංස්කෘතිය වනාහි මිනිසාට කණ්ඩායම් වශයෙන් එක්වීමට උපකාරී වන විකාශය වන්නා වූ අංග වල එකතුවකි. සමාජයේ මිනිසුන් එකට බැඳ තබන්නා වූ බැඳුම්කරයක් ලෙසත්, මිනිසාට ප්‍රතිවිරුද්ධව සිටීමට ඇති නිසප්‍ර ලැදිකම අන්තර්ග්‍රහණය කරන යානය වශයෙන් ද සංස්කෘතිය හැඳින්විය හැකිය.

කෙසේ වෙතත් සංස්කෘතිය යන්න නිර්වචනය කිරීම විශේෂිත කරුණු දෙකක් නිසා ඉතාම පරිස්සමින් කළයුතුව ඇත.

- (1) පළමු වැන්න නම් උරුමය හා සංස්කෘතිය අතර පවත්නා සංකටනයයි. එනම් අතීතය හා වර්තමානය අතර පවත්නා නිරතුරු සංකටනාව වේ. උරුමය වනාහි අතීතයේ සංස්කෘතිය හා එහි විකාශය අදහස් වන අතර සංස්කෘතිය යන්නෙන් එහි නිර්වචනාත්මක අර්ථයෙන්ම වර්තමානය අදහස් කැරේ.
- (2) දෙවැන්න නම් සංස්කෘතිය යන්න නිර්වචනය කිරීමේදී සංස්කෘතිය යන්නට ඇතුළත් විය යුත්තේ මොනවාද යන්න විවාදාත්මක වූත් අන්තර්ගතය පිළිබඳ ප්‍රශ්නයකි. අන්තර්ගතය පිළිබඳ පරිසීමා, පටුව ආකල්පනය නොකළ යුතුය. සංස්කෘතිය වනාහි භාෂාවන්, සමාජ භරයන්, හැසිරීම් රටා, ආහාර විධි, ගෘහ නිර්මාණ ශිල්පය, ආයතන, සඳවාරයන්, ජීවන විධි යන ඒවායේ සම්මිශ්‍රණයක් ලෙස සැලකිය හැකිය. ඊට අමතරව අපගේ ඉන්ද්‍රිය සම්බන්ධිත යෙදුම් මුද්දීමයව අවබෝධ

කරගන්නා විඥාණගත ආකෘතිය හා පිළිගත හැකි ක්‍රියාවන් විග්‍රහයද ඊට ඇතුළත්ය.

මානව විද්‍යාවේදී එහිවර්ගී හෝල් සංස්කෘතියේ සංලක්ෂණ තුනක් මතු කර පෙන්වයි.

- (1) එය සහජමය නොව මුද්දීමය එකකි.
- (2) සංස්කෘතියේ විවිධ මුහුණතයන් හි අන්තර් සබඳතාවයක් දක්නට තිබේ. සංස්කෘතියේ එක් අංගයකට අත හැසු වීට එම අත ගැස්ම සෙසු අංග කෙරෙහි බලපෑමක් ඇති කරයි.
- (3) එය සහභාගිත්ව එකකි. එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් විවිධ කොට්ඨාස වල පරිසීමා නිර්ණය කරනු ලබයි.

සංස්කෘතියේ පරිසීමාවන් නිර්ණය කිරීමට දරණ යන්නයේ දී වැදගත් සිද්ධිමය තත්ත්වයක් පැන නගී. පරිසීමා නිර්මාණ මාපකයන් දැක්වීමට යත්න දරණවිට, මිනිස් කොට්ඨාස වල ප්‍රතිවිරෝධතාවයන් ඉස්මතු වෙයි. පොදුගර මොනවාද යන්න නිර්වචනය කිරීම සඳහා එය වඩාත් දුෂ්කරතාවයක් ඇති කරයි. ගමක ජනතාව ගතහොත් ඔවුන්ගේ සංස්කෘතිය ලෙස හැඳින්විය හැකි පොදු ලක්ෂණයන් පහසුවෙන් හඳුනාගත හැකිය. එහෙත් එම ආකෘතිය තවත් ගම්මානයන් හා නගර කරා ව්‍යාප්ත කළ විට එම පොදු ලක්ෂණයන් කෙමෙන් අඩුවන බව පෙනේ. එය මුළු ජාතියම ආවරණය වන විට 'ජාතික' ලෙස හැඳින්විය හැකි ලක්ෂණයන් ශේෂවන්නේ අතලොස්සක් පමණි.

මෙය සංස්කෘතියක කොටසක් යනුවෙන් අදහස් කරනු ලබන්නේ කුමකටද යන වැදගත් ප්‍රශ්නය කරා අප යොමු කරයි. නිදසුනක් වශයෙන් ශ්‍රී ලාංකික යන්න විග්‍රහ කරනුයේ කෙසේ ද? 'නෝර්වේජියානු' යනුවෙන් අදහස් වන්නේ කුමක්ද? යන හේතුව නෝර්වේජියානු සමාජ මානව විද්‍යාඥයන් විසින් විග්‍රහ කිරීමට පර්යේෂණ කර ඇත. නෝර්වේජියානු එක් එක් හදැරීමකදී නිගමනය කර ඇත්තේ පහත සඳහන් අයුරිනි. 'නෝර්වේජියානු' සහ නෝර්වේජියානු සමාජය සෙසු ලෝකයන් සමග අන්තර්ග්‍රහණය වන විට නෝර්වේජියානුන් තමන්ගේ විශේෂ සාමන්‍ය පිලිබඳ වඩාත් උනන්දු වෙති. ඔවුන් නෝර්වේජියානුන් ලෙස සලකන සංලක්ෂණය නිරතුරුවම වෙනස් වෙමින් පවතී. එක් එක් පරම්පරාවෙන් පරම්පරාවට ඔවුන්ගේ සාමන්‍යයන් ඔවුන් විසින් සීමා කරගත යුතුය.

එහි ප්‍රතිඵලය වනුයේ පෙර පරම්පරාවක් සම්බන්ධව බලන කල සාමන්‍යයේ අඩන්ඩ සම්බන්ධතාවයක් සමග වෙනස් වීමක් ද දක්නට තිබීමයි. වර්ෂ 2000 දී නෝර්වේජියානුන් ලෙස හඳුන්වනු ලක්ෂණය කුමක්ද යන්න සිතුවිල්ලක් පමණි. ඉතා වේගයෙන් හුම් දර්ශන වෙනස් වෙමින් පවතින අතර එය ඉතාමත් ඉක්මනින් තවත් වෙනස් විය හැකිය. සමහර විට නෝර්වේජියානු හා ඇමරිකානු ඉංග්‍රීසියෙහි එකමුතුවක් විය හැකිය. එහෙත් එක දෙයක් නම් නිසැකය. එනම් තමන් 'නෝර්වේජියානුන්' යැයි කියාගන්නා වූ ද එයින් අදහස් වන්නේ කුමදැයි ඔවුන් අතරේ නිශ්චිත අවබෝධයක් ඇත්තා වූ ත් මිනිස් කොටසක් පෘථිවියේ සිටිනු ඇත.

සංකීර්ණ බහුවාර්ගික ජන කොටස් සිටීම පමණක් නොව ඒවා තුළත් උප සංස්කෘතින් තිබීම නිසා එය ඕනෑම කෙනෙකුට සංකීර්ණාත්මක ප්‍රශ්නයකි. ජාතියක එකම නිශ්චිත කොට්ඨාශයක්වත් අත්හැර 'ජාතික සංස්කෘතිය' යන්න නිර්වචනය කළ නොහැකිය. ශ්‍රී ලාංකික සංස්කෘතියක් නිර්වචනය කිරීමට වඩා උතුරු මැද පළාතේ ගැමි සිංහල සංස්කෘතිය හෝ යාපනය නගරික දෙමළ සංස්කෘතිය නිර්වචනය කිරීම වඩා පහසුය. අප සිටිනුයේ

ප්‍රතිවිරෝධතා රාශියක් ස්ථාරගතව ඇති තත්වයකය. එවන් විටක සියල්ලක්ම අන්තර්ග්‍රහණය වන්නාවූ ජාතික සංස්කෘතියක් වෙනුවට උප සංස්කෘතින්හි සංලක්ෂණයන් විග්‍රහ කිරීම වඩාත් දෙණාන්විත වේ. වඩාත් කාලෝචිත වන්නේ සිංගප්පූරුවේ කරණ ලද්දක් මෙන් රටේ සියළුම ජන කොට්ඨාශ විසින් සම්භෝජනය කරනු ලබන සහභාගීත්ව ජාතික හරයන් නිර්වචනය කිරීමයි.

මිනිසුන්ගේ හැසිරීම් රටාවට සංස්කෘතියේ බලපෑම එලදායි මෙන්ම පීඩාකාරී ද වේ. සමාජයක සංවිධානාත්මක ව්‍යුහයේ සංස්කෘතියට කේන්ද්‍රීය ස්ථානයක් හිමිවෙයි. එය පොදු හා පිළිගත හැකි සම්මතයන් නිර්වචනය කිරීම මගින් මිනිසාගේ හැසිරීම් රටා එක්තරා ප්‍රමාණයකට හැඳින ගැනීමට හැකියාවක් ඇති කරයි. අද මිනිස් වර්ගයා ලබා ඇති දියුණුව සඳහා සංස්කෘතිය ආධාර කරකයක් විය. ඒ සමගම මිනිසා විසින් ඔහු ඉදිරියේ තබා ඇති විභාලනම බාධකය සංකෘතිය වෙයි. අනුගමනය කළ යුතු නියමිත පරිසීමාවන් හා ක්‍රමවිධි නිර්ණය කිරීමෙන් එය මිනිස් ස්වාභාවය හා නිර්මාණත්වයට සීමා බන්ධනයන් ඇති කර ඇත. කාන්තා විචාරකයන් තර්ක කරනුයේ සමාජය විසින් කාන්තා මර්දනය සාක්ෂාත් කරගෙන ඇත්තේ සංස්කෘතිය මෙහෙය විමෙන් බවයි. මෙම පරිසීමාවන් ඉක්මවා විනිවිදව ගොස් ඇත්තේ පාලකයන් හා කලාකරුවන් පමණි.

මේ ක්ෂේත්‍රයට වැදගත් මාන 2 ක් වාග්විද්‍යාඥ සපිරි දක්වයි. භාෂාව ඇත්ත වශයෙන්ම අත්දැකීම් අපට විග්‍රහ කරයි. මන්දයත් අපගේ අවේනනාත්මක ප්‍රකල්පනයන්හි අන්තර්ගත අපේක්ෂාවන් එකී අත්දැකීම් ක්ෂේත්‍රයන්හි පිළිබිඹුවන හෙයිනි. භාෂාව වනාහි ගණිතමය ක්‍රමයක් වැනිය. එය සියළුම අත්දැකීම් ආවරණය වන ව්‍යාප්ත වූ ස්වයං සයුක්ත සංකල්පීය ක්‍රමයකි.

අත් දැකීමකට ලක්වූ දෙයක් විස්තර කිරීමට භාෂාවට හැකියාවක් නැත. සංස්කෘතිය අර්ථාන්විතවම අත්හදා බලන්නා වූ එකකි. ඒ නිසා සංස්කෘතියකට පෙර සිදුනොවූ සිද්ධියකට අදල පෙර සිදුනොවූ හැසිරීම් රටා තීරණය කළ නොහැකිය.

මෙය ඉතා වැදගත් වන්නේ පිළිගත් නව හැසිරීම් රටා ඇති වනුයේ කාලයක් තිස්සේ වෙනස් වන සුළු ප්‍රතිචාර පෙරී එන්නා වූ ක්‍රියාදාමයක ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් නිසාය. පසුගිය දශක පහ තුළ මානව සමාජය කෙතරම් වේගයකින් වර්ධනය වීද යත් සංස්කෘතියකට ඒ අනුව හැඩ ගැසීමට කාල වේලාවක් නොවීම අද ලෝකය පුරාම ඇති සංස්කෘතින්ට මුහුණ පෑමට සිදුව ඇති අභියෝගයකි.

විශ්වීයකරණය:

අද ලෝකය පුරාම සිදුවන සිද්ධීන් මාලාවකට 'විශ්වීය කරණය' යන යෙදුම භාවිතා වේ. විශ්වමය වෙළඳ පොල හා ආර්ථිකයන් එකමුතු වීම, විවෘත වෙළඳපොල නිසා වඩාත් ව්‍යාප්ත වීම හේතු කොටගෙන බහු සංස්කෘතික සමාජ දෙසට ඇති නැමියාව, ජාත්‍යන්තර වෙළඳමේ හා සංචාරක ව්‍යාපාරයේ ව්‍යාප්තිය මෙන්ම මාධ්‍යය, සංදේශනය හා තාක්ෂණයේ ප්‍රතිඵලයන්ද ඊට ඇතුළත් වේ. විශ්වීය කරණය යනු ලෝකය එක් ස්ථානයක් බවට පත්වීමේ ක්‍රියාදාමයක් ලෙස එක් සුඤ්ඤ දෘෂ්ඨික අර්ථ නිරූපණයකින් කියවේ. විශ්වීය ව්‍යාපාරයන් ජාතික සීමාවන් ඉක්මවන තරමටම විකාශනය වී ඇත. මාධ්‍යය සුලභ වීම හා අන්තර් ජාලයේ ව්‍යාප්තිය හේතුකොට ගෙන ලෝකයේ මිනිසුන්ට එකිනෙකා පිළිබඳ තොරතුරු පෙරට වඩා දැනගැනීමට හැකියාව තිබේ. පින්ස් කලිසම් හදින, කොකාකෝලා පානය කරන මැක් ඩොනල්ඩ් හා පියානට් අනුග්‍රාහක, ඇම්. ටී. ඩී. එක්ස් පයිල්ස් හා ඩේවෝව් විතුපට නරඹන යොවනයන් කොටසක් ලෝකය පුරාම බිහිකර ඇත.

එය එක් කොටසක් පමණි. බොහෝ දෙනෙක් විශ්වීයකරණ ක්‍රියාවලියේ අමතක කර ඇති කොටසක් නම් (වර්තමානයේ මිනිසාගේ කටයුතු වල ප්‍රධාන ක්‍රියාකාරීන් ලෙස හඳුන්වනු ලබන) සමාන ඇදුම්න් සැරසුන, එදිනදා වැඩවලදී හා සන්දේශකරණයේ දී සමාන ශෛලියක් ඇති, කාලයට හා මුදලට සමාන ප්‍රමුඛතාවයක් දෙනු ලබන

ව්‍යාපාරිකයන් හා වේගන ලබන සේවකයන් කොටසක් ඇතුළුවන බවයි. නූතන සංස්කෘතියේ එකමිතිතාවයට ඇති යොමුව ගැන කතාකරන විට මෙම කණ්ඩායම කෙරෙහි අවධානය යොමුවිය යුතුමය. ලෝකයේ ගොවීන් සැලකිය යුතු ලෙස විවිධාකාර විය හැකිය. එහෙත් ගණකාධිකාරීවරුන් ඉංජිනේරුවරුන් වැනි අය එක හා සමානය. ක්‍රියාදාමයන් සංස්කෘතිය නිර්ණය කරන්නාසේම සංස්කෘතිය ක්‍රියාදාමයන් නිර්ණය කරනු ලබයි. වර්තමාන සංදර්භයේ දී විශ්වීයකරණය යන වචනය නොමග යවන සුළු එකකි. සංස්කෘතින් හි සහභාගිත්ව හෝජනයක් මෙන්ම ජාත්‍යන්තර මට්ටමේ තොරතුරු බෙද ගැනීමේ අපේක්ෂායක් තිබේ. එහෙත් සිදුවෙමින් පවතිනුයේ විශ්වීයකරණය වෙනුවට බටහිර කරණයකි. ඒ නිසා අපගේ පිවන රටා බොහොමයක් බටහිර සංස්කෘතියේ එකමිතියක් කරා යොමු වෙමින් තිබෙන බව පෙනේ. බටහිර සමාජය තුළ සිටිනුයේ ලෝකයේ ජනගහනයෙන් 1/4 කට අඩු කොටසකි.

අර්බුදය යන වචනය ලිවීමට වන ජාතිකයෝ තෙලි තුඩු දෙකක් භාවිතා කරති. එක් තෙලි තුඩුවකින් අවදනමද අනික කාලානුරූප අවස්ථාවද නියෝජනය කරයි.

විශ්වීයකරණය අවශ්‍යයෙන්ම හොඳ හෝ නරක එකක් නොවේ. එය මිනිස්සුන්ට නව දැනුමක් ලබාගැනීමට මෙන්ම සංවර්ධනය වීමට හා නව අත්දැකීම් ලැබුමට අවස්ථාවන් උද කරයි. එහෙත් ඒ සමගම සමාජයේ බිඳීම් හා කඩහොලු වීම් වලටද සංස්කෘතිය සමග ගැටීම් ඇතිවීමට ද තුඩු දෙයි.

සංස්කෘතිය දේශීය ලක්ෂණයක් නිසා (එනම් අපේ සංස්කෘතියේ හරයන්) හේතුකොට ගෙන අපගේ සංස්කෘතිය පිළිබඳ නියමාවබෝධය ලැබිය හැක්කේ අපේ සංස්කෘතිය සෙසු සංස්කෘතින් සමග සංඝටනය වන විටය. අප පිළිබඳව මෙන්ම අනිත් අය පිළිබඳව ද අපට වැඩියෙන් දැනගැනීමට අවස්ථාවක් විශ්වීයකරණ ක්‍රියාවලිය ඉඩ සලසනු ලබයි.

අපගේ සංස්කෘතිය පිළිබඳ වඩා පෘථුල අවබෝධයක් ලද හැක්කේ යෙසු විවිධ සංස්කෘති ගැන හැදෑරීමෙනි. මාධ්‍යයට ඇති ප්‍රවේශය හා එහි වර්ධනය මෙන්ම සංචාරක ව්‍යාපාරය හා වෙළඳමේ ව්‍යාප්තිය සංස්කෘතින් ගැන උගෙනුමට අවස්ථාවක් උදකර ඇත.

සංස්කෘතිය අවිච්චින්නව විකාශනය වන ප්‍රබල ක්‍රියාදාමයක් වන හෙයින් වෙනස් සංස්කෘතින් සඳහා පහසුවෙන් ප්‍රවේශ වීමට ඇති හැකියාව හේතු කොටගෙන සංස්කෘතියේ විකාශනයට ප්‍රවේගවත් මාවතක් ඇති කරයි. එහෙත් විවිධ සංස්කෘතින් සමග සංකටනය නවතම සිදුවීමක් නොවේ. අපගේ සංස්කෘතිය වෙනත් සංස්කෘතින් සමග සබඳතාවයකින් විකාශනය වී ඇත. බෙංගාලයෙන් පැමිණි විජය සහ ඔහුගේ අනුගාමිකයන් ද, ඉන්දියානු ආක්‍රමණිකයන් ද, බොද්ධ ආගමේ ආගමණය ද, මිෂනාරිවරුන් ද, බටහිර අධිරාජ්‍යවාදීන්ද, පර්සියානු හා අරාබි වෙළඳුන් ද, රෝමයන් හා හෝ නැගෙනහිරින් ආ පඬිවරු ද අපගේ සංස්කෘතියේ විකාශනයට දයක වී ඇත. අපට බ්‍රිතාන්‍ය ජාතිකයන්ගෙන් ලැබුණු විශාලම සංස්කෘතික බලපෑම වන ඔවුන්ගේ ප්‍රජාතාන්ත්‍රික ආකෘතික හා එය සමග බැඳී ඇති නිළධාරිවාදය අදත් සජීවී ලෙස ක්‍රියාත්මක වෙයි.

සංස්කෘතියකට හිඬෙන අග්‍රස්ථ බලපෑම් හා පීඩාකාරී බලපෑම් අතර ඇති වෙනස සැලකිල්ලට ගත යුතුය. අතීතයේ විශේෂයෙන්ම ආක්‍රමණික අවධිවල දකුණු සංස්කෘතික බලපෑම් බොහෝ විට පීඩාකාරී විය. බටහිර ජාත්‍යන්තර දැක්ම අප විසින් හවුලේ බුක්ති විඳින අවස්ථාවලට වඩා ජීවා පරදේශික පමණක් නොව ප්‍රතිවිරෝධීකාරී ද වන අවස්ථා වැඩිය. එපමණක් ද නොව බටහිර සංස්කෘතියට අනුකූල නුටු දැ විනාශ කිරීම බටහිර ජාතීන්ගේ උපාය ක්‍රමයක් ද විය. ලංකාවේ මුල් මිෂනාරින් අනුගමන ප්‍රතිපත්තිය මෙන්ම බටහිර ජාතිකයන් විසින් ඕස්ට්‍රේලියාවේ ස්වදේශික හා ඇමරිකාවේ, කැනඩාවේ, අප්‍රිකාවේ හා පැසිපික් දූපත්

වල දේශීය සංස්කෘතින් විනාශ කිරීම මීට නිදසුන්ය. කාලය වෙනස් වී ඇතත් නැගෙනහිර දෙස බටහිර ජාතිකයන්ගේ දැක්ම තවමත් සංස්කෘතික අනවබෝධ හේතුවෙන් විකෘති වූ එකකි. නිශ්චිතවම බටහිර බලපෑම, හා මෑතකදී ඇමරිකානු බලපෑම් පීඩාකාරී බැව් පෙනේ. ඔවුහු තවදුරටත් තවක්කු භාවිතා නොකරති. එහෙත් ඒ වෙනුවට වෙළඳම, ආධාර හා මාධ්‍යය උපයෝගී කර ගනිති. අපගේ ජීවිතවල සියළුම අංශ කෙරෙහි ඔවුන් කරනු ලබන බලපෑම ප්‍රමාණ කළ නොහැකිය. අපගේ ස්වයං යැපුම් පීඩන රටාව අපි ජාත්‍යන්තර වෙළඳම, වටිනාකම් එකතුව හා සේවාවන්ට විකුණා ඇත. එහෙත් මේ සියල්ලටම වඩා අපේ 'අධ්‍යාත්මක පීඩන' ගෞතික පොහොසත්කම සඳහා විකුණා ඇත.

මාධ්‍යය හා විශ්ව ගම්මානය:

ලෝකයේ සංස්කෘතිය කෙරෙහි ප්‍රබලම බලපෑමක් අති කරන නියෝජිතයා ලෙස 'මාධ්‍යය' හැඳින්විය හැකිය. ලෝකය පුරාම ඝෂණිකවම ව්‍යාප්ත විය හැකි ජනමාධ්‍යයේ ශිඝ්‍ර වර්ධනය හේතුකොට ගෙන එය 'ජනතා සංස්කෘතියක්' බිහිකරනු ලබයි. මෙම මාධ්‍යය පිටුපස බලවේගය 'වෙළඳ සාධක' ලෙස හඳුන්වනු ලබන ජීවය. මාධ්‍යයේ අවබෝධිත කාර්යභාරය තොරතුරු, සැපයීම වුවත් අද එය ජාත්‍යන්තර ව්‍යාපාරයක් බවට පරිවර්තනය වී ඇත.

මෙම කාර්යභාරයේ වෙනස් වීම නිසා අපට එයින් ලැබෙන දේද එයින් නිරාකරණය වෙයි. තොරතුරු ද හරයන්ගෙන් මුක්ත ජීවා නොවේ. ඉතිහාසය හැදෑරීමක් මෙන් තොරතුරු ද යමෙකුගේ සිද්ධීන් පිළිබඳ ප්‍රත්‍යක්ෂවාදීන්ගේ නිසා එහි යම් ප්‍රමාණයක ආත්ම ගතිත්වයක් ද ඇත. ඒ නිසා විවිධ සංස්කෘතින්ට අදල ප්‍රශ්න බටහිර මාධ්‍යයන් මගින් ඉදිරිපත් කිරීමේ දී විග්‍රහයන් විකෘතව තිබීම ගැන පුදුම නොවිය යුතුය. මාධ්‍යයන් බටහිර සමාජය තුළ කේන්ද්‍රගතව පවත්නා විට, තොරතුරු ගලා එනුයේ බටහිර කෝණයන්ගෙන් වන නමුදු එය ලෝකය පුරාම ව්‍යාප්තව ඇති හෙයින් අපි නොදැනුවත්ම බටහිර

අර්ථ නිරූපණයකට අප දායක වෙති. මෙහි දී සෙසු පන කොටස් සමග සලකන කල යුරෝපීයයන් අතර ඇති සංස්කෘතික එකමිභියද අපගේ අවධානයට යොමු විය යුතු කරුණකි.

ලෝකය නියෝජනය කිරීමට ඇති බලය යනු එක්තරා ආකාරයකට එය හැඩගැස්වීමට ඇති බලය වේ. වැදගත් ප්‍රශ්නය නම් බලය සීමාන්තිකව එක් පැත්තකට බරව තිබීමයි. විශාලතම (ඒ නියාම වැඩියෙන්ම භාවිතා වන) ප්‍රබල ජාල වනුයේ ඇමරිකානු, චීනානන් හා ප්‍රංශ ජවා වීමයි. මාධ්‍යය පණිවිඩය වේ යනු මාර්ෂල් මැක්ලහන්ගේ අනාවැකි ප්‍රකාශය සිදුවීම් වල නිවැරදි විස්තර කිරීමකි. මෙම විශ්ව මාධ්‍යය අධිරාජ්‍යයට චිකල්පයක් නැත. ජනගහනයක, සංස්කෘතික හා ඇලුමිකාරක මට්ටමේ පුළුල් වෙළඳ පොළකට තොරතුරු ගෙන ඒමට දරණ යන්ත්‍රයේදී පෞද්ගලික සම්බන්ධතාවයක් පවත්වා ගැනීමට හැකියාවක් නොමැත. විශාල වෙළඳපොළකට අවශ්‍යතා සපුරාලීමට යන්න දරණ වීට තොරතුරු ප්‍රමාණයන් අඩුවේ. මහජනතාව අතර සිටිනා පුද්ගලයාගේ අදහස් සැකැස්ම වෙනුවට මාධ්‍යයේ අද කාර්යභාරය වී ඇත්තේ 'විශාල මහජනතා සම්භාරයක්' අදහස් හැඩගැස්වීමයි.

වෙළඳම ආධාර හා ආර්ථිකයන්

වර්තමානයේ විශ්වීය දැකුමට අනුකූලව පිවන රටා වෙනස් වීම නිසා උදකර ඇත්තේ ශෝචනීය තත්වයකි. යැපුම් සමාජයක සිට අපි වේගයෙන් ධනය උපයන සමාජයක් කරා ගමන් කර ඇත්තෙමු. අපි වෙළඳම පදනම් කරගත් ආර්ථිකයක් කරා ගමන් කරමින් සිටීමු. භෞතික හරයන් මූලික මිණුම් දණ්ඩක් කරගත් බටහිර සංවර්ධන ආකෘතිය කරා අප තල්ලු වෙමින් සිටීමු. සමහර සංවර්ධනය සඳහා කැපවුන ජාත්‍යන්තර සංවිධාන වල පිරිසිදු පරමාර්ථයන් තිබිය හැකි වුවද සමහර ආයතන විසින් නැගෙනහිර රටවල ඔවුන් විසින් ක්‍රියාත්මක කරන ලද බොහෝ ව්‍යාපෘති අසාර්ථකව ඇත්තේ ඒවා ක්‍රමානුකූලව වෙනස් සංස්කෘතික මූලයන් පදනම් කරගත් ඒවා වීමයි.

පුද්ගලික ව්‍යවසාය, නිදහස් වෙළඳපොළ, ආනයන හා අපනයන ආර්ථිකයන් හා රාජ්‍ය මැදිහත්වීම් විරහිත යන මුල බරම පදනම් කරගත් ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදල (ලෝක බැංකුව) මගින් නිර්දේශිත සංවර්ධන අනුරූපය බෙහෙවින් උපකල්පිත හා කෘතිම අනුරූපයකි. එය බොහෝ දුරට ස්වයංපෝෂිතව පැවති ජනකොටස් වල සංස්කෘතින්ට ප්‍රතිවිරුද්ධ වේ. සංවර්ධනය යනුවෙන් අප අදහස් කරනුයේ බටහිර පන්තයේ සමාජයීය ආකෘතියක් තැනීමද යන ප්‍රශ්නය පැන නගී. මගේ අදහස නම් එය නොවේ. මන්ද යත් එය එක අතකින් පරිසර නාශක වන අතර අනික් අතින් අපගේ පීච මූලයන්ට අනුකූලාත්මක ද නොවේ. අද අප රටේ තිබෙන භෞතික සුබෝපහෝගිත්වය අපේ මුතුන් මිත්තන්ට නොතිබිණ. එහෙත් මාධ්‍යය මගින් තෘප්තියේ මාවත ලෙස හඳුන්වා දෙනු ලබන බටහිර නිරීක්ෂකයන් විසින් හඳුන්වනු අනුරූපයට වඩා අපගේ සංස්කෘතිකව සහජයෙන් උරුමව ඇති අවශ්‍යතා හා අපේක්ෂාවන් වෙනස් බැව් අවධාරණය කළ යුතුය. මෙය අපේ සංස්කෘතියේ මුල් බැසගත් එක් මූලයක් වූ ස්වයංපෝෂිත්වය බිඳ දුමයි. එය රැකුමට අපේ මව්වරු පොහොසතුන්ට සේවා සැපයුමටත්, අපගේ සහෝදරයන් ඇගලුම් මැසීමටත් රට යවා ඇත. එමගින් අපගේ සංස්කෘතිය අතින් වැදගත් මූලය වන 'පවුල' බිඳ දමාගෙන ඇත්තෙමු. නාගරික වැටුප් උපයන වාතාවරණය නිසා ග්‍රාමීය කෘෂිකාර්මික ගම්මාන පදනම් කරගත් සංස්කෘතියක් හෝ එහි හරයන් තවදුරටත් නොතිබෙනු ඇත. එකී සංස්කෘතියෙන් අපි නිරතුරුවම ඉවත් වෙමින් සිටීමු. අප ගමන් කරන පරාධීන අවස්ථාව විග්‍රහ කිරීමට 'යැපුම් සංවර්ධනය' යන දේශපාලනයික නිර්වචනය භාවිතා කරමින් සිටීමු.

සමාජ තර්ජන

විශ්වීයකරණය හා පොදු සංස්කෘතිය කරා සංක්‍රමණයේ දී ඇති වන විශාලතම උවදුර වනුයේ 'අනන්‍යතාවය' ගිලිහීයාමයි. ස්වකීය අනන්‍යතාව ගැන විකම්පිතවූ සමාජයක විකාශනයේදී එයින් ම ගැටළු

උද කරයි. නූතනයේ එසේ පැන නැගී ඇති ප්‍රබලම ගැටළුව වී ඇත්තේ ආගමික හා හෝ ජාතිවාදී අනන්‍යතාවල නිර්මාණයක් වූ නව 'ගෝත්‍රික' යොමුවයි. එකමිතිතාවයේ සීඝ්‍ර වර්ධනය මිනිසාට තමන් පොදු ජනතාවගෙන් වෙනස් බැව් හැඟුමකට එල්බීමට තුඩු දෙයි. එය යොමු වී ඇත්තේ ගෝත්‍රිකත්වයට වේ. 'ගෝත්‍රික සටන්කාමීත්වය සමාජයක් කීතු කිරීමට යොමු වෙමින්' ඇතැයි බෙන්ජමින් බාබර් පෙන්වා දෙයි. මෑතකදී මැද පෙරදිග ආගමික මූලවාදී ආකල්ප හෝ තවත් රටවල ඇති සීමාන්තික දේශානුරාගය, ලංකාවේ සිංහල මෙන්ම දෙමළ අන්තවාදීත්වය හෝ ඇමරිකාවේ අන්තදකෂිණාංගය මීට නිදසුන් කිහිපයක් වේ. ලෝකයේ ඇති අර්බුද අද ජාතිකත්වය වෙනුවට ජනවාච්ඡික හෝ සංස්කෘතික මාධ්‍ය වලට පරිවර්තනය වෙමින් පවතී.

මෙය විශ්ව ආර්ථිකය විසින් කොන් කරන ලද හෝ හිමිකම් අහිමි කරන ලද ජන කොට්ඨාශයන් බිහිවීමට තුඩු දී ඇත. සමාජයේ වඩාත් දෘශ්‍ය ගැටුම් මාපකවලට වඩා මෙම සමාජ පරිවර්ථනයට විරෝධය දැක්වීමට ඔවුන් යොමු වී ඇත. ආකෘතිය කුඩාවත්ම සංස්කෘතිකව හින්න වූ අය අතර, සංස්කෘතික අනන්‍යතා ගැටුම් සාමාන්‍යය කරවූ තත්වයක් යටතේ එකමහික සමාජයකට වඩා ඔවුන් අතර පවත්නා වෙනස්කම් කැපී පෙනෙන තත්වයක් උදාවේ. ඒ නිසා රාජ්‍යයක් තුළ ප්‍රත්‍යක්ෂ උප සංස්කෘතින් ට දක්වන බැඳීම 'රාජ්‍යයට' ඇති බැඳීම ට වඩා ප්‍රබල ව පවතී. දේශ සීමා ඉක්මවා ප්‍රතිපත්ති හෝ මූල ධර්ම වලට වඩා සංස්කෘතික බැඳීම මුල්තැන ගන්නා අවස්ථා උදාවී තිබේ.

වර්තමානයේ යුගෝස්ලාවී හා ඉරාක අර්බුද මීට කදිම නිදසුන් වේ. බොහෝ ජාතින් / රාජ්‍ය ඉරාකය විසින් කුවේටය ආක්‍රමණය හෙලා දුටුවද ප්‍රබල ඉරාක විරෝධතාවයක් අරාබි රාජ්‍යය තුළ බිහිකිරීමට ඇමෙරිකාවට හැකියාවක් නොමැති තත්වයක් ඇත. අද ලෝකයේ පවත්නා අරගලයන් හා ගැටුම් බොහොමයක් රාජ්‍යයන් අතර නොව

ජාතිවාදී හෝ ආගමිවාදී වීම මෙම උපකල්පනය වඩාත් තහවුරු කරයි.

අපි මේ මගට යොමු කරනුයේ අවස්ථානොචිත තත්වයන්ය. භෞතික ධනයක් ලබා දීමට යැපුම් කෘෂිකර්මයට හැකියාවක් නැත. මේ රටේ වුවද බිහි වී ගෙන එන අනුරූපය වී ඇත්තේ උපසංස්කෘතින් වටා එකරාශී වීමට දරණ යන්ත්‍රණයයි. මුස්ලිම් වරුන් මුල් කාලයේ පැවති ජාතිකව අන්තර්ග්‍රහණය වීම වෙනුවට අද වර්ගවාදී දේශපාලනයට යොමු වෙමින් සිටින බැව් පෙනේ. සිංහල මෙන්ම දුබිඩ දේශපාලනයේ අදත් කුලය, ආගම හා උපසංස්කෘතින් හි එල්බ සිටීම අද සුලභ දර්ශනයක් වී තිබේ. ජාතික මට්ටමේ සංසඳයක වුවද කතෝලික නියෝජිතයෙකු තුළ එම ආගමි නැඹුරු දැක්මක් තිබීම සුලභ දර්ශනයකි. ලංකාවේ දෙමළ භාෂාව හා සාහිත්‍යය ඉන්දියානු දෙමළ සාහිත්‍යයට ඉහළ මට්ටමක පවත්නා බව අපේ දෙමළ ජනතාවගේ විශ්වාසයයි. එමෙන්ම දෙමළ ජනතාව අතර වතු දෙමළ ජනතාවගේ උප සංස්කෘතියක් බිහිකිරීමට දීර්ඝදුර්මක් ඇත. ජාතියේ ජාතික සමාජ ස්ථාවරයේ බලවේගයක් වශයෙන් තම කුලය වර්ධනය කිරීම සඳහා දේශපාලන බැඳීම් වලින් මුක්තව ප්‍රසිද්ධ රැස්වීම් ප්‍රබල කුලගණයා කැඳවා පැවැත්වූ අවස්ථා දෙකක් අඩුම වශයෙන් පසුගිය වසරේ තිබිණ. ඔවුන් යොමුවූනේ පාර්ශ්වවාදී ගමන් මගකට වුවද පුදුම නොවිය යුතු පරිදි සමාජයේ විවිධ මට්ටමේ පුද්ගලයන් එනම්, වෘත්තිකයන්, මධ්‍යම ජන්තිකයන් පමණක් නොව විවිධ පක්ෂ දේශපාලකයන් ද එකට බැඳ තැබීමට ඔවුන් සමත්ව ඇත. කුලක් උප සංස්කෘතින් වශයෙන් පැවති රාජකීය හා ශාන්ත තෝමස් ආදී සිසු එකමිතික සමග අද පිටරට ආනන්ද, නාලන්ද, විශාකා, දේවී බාලිකා හමු ප්‍රබලව වර්ධන වන්නට වී ඇත. වඩා වෙනස් සමාජ ස්ථාවරයක සිටියේ වුවද අද බල කේන්ද්‍රගත වීම නිසා 'කොළඹින් බැහැර ආදී සිසු' කණ්ඩායම් නව උප සංස්කෘතික කොට්ඨාශ බවට පරිවර්තනය වෙමින් පවතී. මාතර රාහුල, බදුල්ලේ ධර්මදාන,

මහනුවර ධර්මරාජ, කුරුණෑගල මලියදේව හා යාපනයේ ශාන්ත ජෝන් හා හාර්ට්ලි විදුහල් වල කොළඹ ශාඛා මෙම උපසංස්කෘත කොට්ඨාශ වල නව ප්‍රවණතාවලට නිදසුන් වේ. සමාජය තුළ අන්තර්ග්‍රහණය වීම වෙනුවට පළාතක් තුළ මුස්ලිම් ජනක (උපකලාප) සඳහා ඉල්ලීම් කරනු ලබන මුස්ලිම් දේශපාලන පක්ෂ තිබේ. නවතම උපකල්පනය නම් ඉන්දියානු දෙමළ අය විසින් ඔවුන් 'ඉන්දියානු දෙමළ' වශයෙන් හැඳින්වීමට කර ඇති ඉල්ලීමයි. මේ යොමුවට සීමා නොවී ඉන්දියානු දෙමළ ජනවාර්ගික සභාවක් (එකමී ප්‍රාදේශීය ව්‍යවස්ථාදායකයක්) ඇති කිරීම දක්වා ඔවුන්ගේ ඉල්ලීම පුළුල් වී ඇත. මෙහි අවසාන නිගමනය වනුයේ ජනවාර්ගික කොට්ඨාශය තුළ ඇති සංස්කෘතික උප කණ්ඩායම් ද වැදගත් සාධක ලෙස සැලකීමට සිදුවන යුගයක් ඉදිරියේ බිහිවන බවට ඉතිරියක් වේ.

මෙය ශ්‍රී ලාංකික සිදුවීමක්ම නොවේ. එය විශ්වයමය ආකල්පනය බවට පත්වෙමින් තිබේ. ප්‍රබල සෝවියට් දේශයේ බිඳ වැටීම හා ඉතික්ඛිව ජාතික රාජ්‍යය බිහිවීම එම සමහර රාජ්‍යය වල එකමිතිය විශේෂයෙන් දකුණු මුස්ලිම් රාජ්‍යය වෙත වෙනමද උතුරේ රාජ්‍යවල එකමිතිය ද මීට නිදසුන්වේ. එමෙන්ම යුගෝස්ලාවී සිද්ධි හා ඉන්දියානු අර්ධද්වීපයේ පවත්නා ප්‍රබල වාර්ගික ගැටළුවද මීට නිදසුන් ලෙස සැලකිය යුතුය. ඇමරිකා එක්සත් ජනපදයේද ජනවාර්ගික සමාජ ප්‍රබල වෙමින් පවතී. කැනඩාවේ හා ඕස්ට්‍රේලියාවේ ආදී වාසික ජනයා තම නිජබිමේ උරුමයන් ඉල්ලමින් ජනරාශි වෙමින් සිටී. මහජන චිනයේ ජනයා ඇත් ප්‍රාදේශීකත්වය පොඩත්වයෙන් සලකා එය ආර්ථික වර්ධනයට මෙන්ම සංස්කෘතික පුරෝගාමීත්වයට ද උපයෝගී කරගනිමින් සිටී. තිසාහාමිගේන් අභාවයත් සමගම ජනමාධ්‍යය වැදී ජනයා 'ආදී වාසිකයන්' වශයෙන් හැඳින්වීම පමණක් නොව ඔහුගේ අවමංගල්‍යයට ප්‍රබල දේශපාලකයන් සහභාගි වීම හා ඔහුගේ නායකත්වය ඇගයීම වැදී ජනතාවගේ මෙම උප සංස්කෘතිය කෙරෙහි දැක්වෙන සමාජ ප්‍රමුඛතාවය

හෙළි කෙරේ. මෑතක සිට ප්‍රංශ භාෂාවේ විවිධ උප භාෂා ප්‍රභේද ඉගැන්වීම නිල වශයෙන් ප්‍රංශයේ ක්‍රියාත්මක කැරේ. ජනවාර්ගිකව ඉතාම සමීච්ඡිතව පවත්නා එක්සත් රාජධානියේ විවිධ ජන කොටස් ඔවුන්ගේ සංස්කෘතින් ප්‍රබලව ප්‍රකාශනය කිරීමට කටයුතු ඉඩ සලසා ඇත. එංගලන්තයේ කලා මණ්ඩලය එංගලන්තයේ විවිධ සංස්කෘතින් හැඳුරීම සඳහා විශේෂ අංශයක් පිහිටුවා ඇති අතර, එහි යොමුව විවිධත්වය තුළ සංස්කෘතින් වර්ධනය සඳහා පර්යේෂණ කිරීම බව ද අවධාරණය කරමි.

අධ්‍යාපනය හා නව සිතූම් රටා

බටහිර ජාත්‍යන්තර දැකුම (සිතූම් රටාව) ලෝකය පිළිබඳ නිවැරදි දැක්ම ලෙස අපට සිතන්නට අපව යොමු කර තිබේ. අපගේ අධ්‍යාපන ආයතන මෙම ක්‍රියාවලියේ පුළුල් කාණ්ඩයභාරයක් දරා ඇත. බටහිර ජාත්‍යන්තර දැකුමේ ප්‍රාථමික අංගයක් වූ දැනුම අංශගතව බැලීමට කුඩා අවධියේ සිට අපට යොමු කරනු ලබයි. කාලය ඉතාම ප්‍රමුඛතාවයෙන් වැදගත් යැයි යොමු කරනු ලබන වේලාවට වැඩ කිරීමට අපට පුරුදු පුහුණු කරනු ලබයි.

අපගේ අධ්‍යාපනය විනෝදය ඉවත් කරන ලද චිනය සංකල්පයක් අපට උගන්වනු ලබයි. ස්වභාව ධර්මය ගැන අපට උගන්වනුයේ ඉන් බැහැරව පංති කාමර සීමා තුළය. ස්වාභාවික ලෝකයේ නොමැති ආකාරයෙන් බන්ධිත විශේෂතාවකට යොමුවන උසස් අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් අපේ විශ්ව විද්‍යාල වලින් ලබාදෙනු ලබයි. (අපගේ දේශීය උපාධිධාරීන් බොහෝදුරට න්‍යායයට යොමුව ඇතැයි කියවෙන ප්‍රකාශය ගැන මේ නිසා අප පුදුම විය යුතු නැත.)

මූතාන්‍යයන්ගෙන් උරුමව පවත්නා අපගේ වර්තමාන අධ්‍යාපන ක්‍රමය පෝෂණය කර ඇත්තේ බටහිර ක්‍රම මගිනි. අපගේ සංස්කෘතික හරයන් බෙද ගන්නා පරම්පරාවක් ගොඩනැගීමට අප ක්‍රියාකරමින් සිටින අතරම ඔවුන්ට අපේ සංස්කෘතියට ආවේණික නුවු ප්‍රතිවිරෝධි විධිමත් අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් ඔවුන් මත පටවමින් සිටීමු.

බටහිර චින්තන රටාව පදනම් වී ඇත්තේ පුර්ණවම වෙනුවට බණ්ඩායිකව ක්‍රියා කිරීමටය. විග්‍රහයේ පහසුව සඳහා අපි සමස්තයේ ක්‍රියාකාරීත්වය විමර්ශනය කිරීමට කඩවු කොටස් දෙස බැලීමට පුරුදුව සිටිමු. විෂය සමස්ත පුර්ණ විශාල චිත්‍රයට අනුකූල වනුයේ කෙසේ දැයි හැඳුරීම වෙනුවට විෂයන් ඒවාට සීමාකර හදාරමු. ක්‍රමයේ බණ්ඩාගයන් අවබෝධ කර ගැනීමට පුර්ණ ක්‍රමය හැඳුරීම යාන්ත්‍රික චින්තනය යනුවෙන් ද හඳුන්වනු ලබන දැනුම බණ්ඩාගව දැකුම අද විශ්ව සමාජයේ මානව වර්ගයා මුහුණපාන ගැටළු වෙත ප්‍රබල බලපෑම් ඇති කරයි.

එහෙත් වඩාත් ප්‍රබල අනතුර නම් පුද්ගලයෙකුගේ වැඩ (රාජකාරි) කටයුතු හා ජීවන රටා බණ්ඩනය කිරීමයි. බටහිර හරයන් අනුගමනය කරමින් අපි අපේ වැඩ කටයුතු සහ හරයන් අපේ ජීවිත වලින් දුරස්ථ කරමින් සිටිමු. එසේ කිරීමෙන් අපගේ ක්‍රියාවන්ට අපේ ඇති වගකීම් ද දුරස්ථ කරමින් සිටිමු. අද සමාජයේ පාරිසරික හා සාමාජීය විනාශයට ප්‍රාථමික හේතූන් වී ඇත්තේ මෙය බව මගේ මතයයි.

සංචාරක විනාශය

විශ්වීයකරණයේ බලපෑම විග්‍රහයේදී 'සංචාරක විනාශය' ඉතාම වැදගත් අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයක් වේ. එක අතකින් විවිධ තැන් කරා යෑමට ජාත්‍යන්තර ගමන් වියදම් අඩුවීමට තුඩු දී ඇත. තමන්ගේ සංස්කෘතියට වඩා ප්‍රමාණවත් වෙනස් සංස්කෘතියක් අත්දැකීමට සංචාරයේ යෙදෙන සංස්කෘතික සංචාරකයන් සංඛ්‍යාව ක්‍රමයෙන් වැඩිවෙමින් පවතී. එහෙත් වැදගත් සංලක්ෂණය නම් අපි වැඩි වැඩියෙන් එකමිඟියේ කොටස් බවට පත් වෙමින් විවිධත්වයෙන් තොර වෙමින් සිටිමු. ස්වදේශික ජනයා හා සංචාරකයන් අතර වැඩිවන සංඝටනය ස්වදේශික සංස්කෘතියට බලපාන හෙයින් උරුම නිරීක්ෂණය සංචාරණය මෙන් සංස්කෘතිය නිරීක්ෂණ සංචාරණය පවත්වා ගෙන යා හැකිකක් නොවේ.

බලපෑම් ධාරණය

මෙය වැදගත් සත්‍ය ස්ථානයකට අප යොමු කරයි. අපට සාමාජික සමූහයක් වශයෙන් අපගේ සංස්කෘතියේ අභිවෘද්ධිය සඳහා ක්‍රියා කළ හැකිද? අපගේ අන්‍යෝන්‍ය සංස්කෘතිය කුමක්දැයි නිර්ණය කළ හැකි එකම මූල ධර්මයක්වත් නැති තරම්ය. අපගේ සමාජයේ වෙනස්කම් වන්නාවූ ප්‍රවේගයේ වේගය ඒවාට මුහුණ දීමට උපාය ක්‍රමයක් අපගේ සංස්කෘතිය තුළින් ඇති කර ගැනීමට කාලයක් ලබාදෙනු නොලබයි. එහෙයින් අපි සංස්කෘතික මාවතක් ඔස්සේ විභේදනය වීමට ක්‍රියා නොකළ යුතුය. මන්දයත් ඒවායින් වැඩි වැඩියෙන් විශ්වමය ප්‍රශ්න උපදවන හෙයින්.

අපි අපගේ සංස්කෘතියෙන්ගෙන් ධාරණය නොවිය යුතුය. සංස්කෘතියක් හැඳුරීමේදී 'අපි කවුදැයි' විග්‍රහකරනවාට වඩා අපි කවුරුන් නොවන්නේ දැයි නිර්වචනය කිරීම වඩා පහසුය. අපි අපේ සංස්කෘතිය අත් සියල්ලටම වඩා උත්කෘෂ්ඨ යැයි කියා ගන්නෙමු. එකී ආත්මාභිමානී දැක්ම සංස්කෘතියක මෙන්ම ජාතිවාදී නැඹුරු ගැටුම් වලට යොමු කරනු ලබයි. වඩා දැණාන්විත යොමුව නම් විවිධ සංස්කෘතීන් මෙන්ම උප සංස්කෘතීන් හඳුනා ගැනීමත්, සියළුම සංස්කෘතීන්ට ස්වයං ප්‍රකාශනයට ඉඩ සැලසෙන රාමුවක ක්‍රියා කිරීම හා අපගේ සංස්කෘතික විවිධතාවය ගැන සාධිමිඛරයෙන් ක්‍රියා කිරීමත් ය.

එහෙත් සංස්කෘතියට වඩා ඇත දැක්මකට යොමු වීමට තරම් අපි ප්‍රාද්‍යාවන්ත විය යුතුය. අපේ සංස්කෘතිය අද්විතීය බව සත්‍යයකි. අපගේ සංස්කෘතිය පමණක් නොව ලෝකයේ වෙනත් ඕනෑම සංස්කෘතියක් මුහුණ නොපෑ වර්තමානයේ තත්වයන්ට මුහුණ පාමින් සිටින හෙයින් අපගේ සංස්කෘතිය ඉතාම උචිත එක ලෙසට අප අවබෝධ කර ගෙන ක්‍රියා නොකළ යුතුය. වෙනත් අයගේ සංස්කෘතීන් අපට පරදේශික හා අවබෝධ නොවන්නා සේම වෙනත් අයට අපගේ සංස්කෘතිය පරදේශික හා අවබෝධ කර ගැනීමට අපහසු එකක් වේ.

ඇමරිකානු සංස්කෘතිය පුද්ගල නිදහස, භාෂණයේ නිදහස හා අදහස් වල තරගයෙන් ඉස්මතු වන සත්‍ය දේශපාලන සහභාගිත්වය හා තරගය, හා නීතියේ ආධිපතිත්වය පදනම් කරගෙන ඇති අතර අපගේ සංස්කෘතිය ගොඩ නැගී ඇත්තේ ප්‍රජා ප්‍රමුඛත්වය හා විශේෂඥ භික්ෂණ හා ඥාණාන්විත වගකිවයුතු පාලකයන්ගේ පාලනයක් පදනම් කරගෙන වෙයි. සංස්කෘතික ප්‍රභේදන දෘෂ්ටියකින් ඒවා දෙස බලන කල අපගේ සංස්කෘතීන් වලට අනුගත නොවන සමහර අංගයන් හඳුනා ගත හැකි වෙයි. නිදසුන් වශයෙන් සමාජයේ අයිතින් පුද්ගලයාගේ අයිතින් සඳහා යටපත් කළ හැකිද? එසේ කළහොත් එය සැබවින් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ද? නීතියේ ආධිපතිත්වය අග්‍රස්ථද? වර්තමානයේ ඇමෙරිකානු නීති ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ද? නීතියේ ආධිපතිත්වය අග්‍රස්ථද? වර්තමානයේ ඇමෙරිකානු නීති පද්ධතිය ක්‍රියාත්මක වන ආකාරය නිරීක්ෂණය කරන්නෙකු එම නිගමනයට එකඟ නොවනු ඇත.

අනික අතට අපගේ හරයන් ඉතාම උචිත ඒවාද? අන්තර් යාප්‍රමි හා සංඝටනා සහිත සංකීර්ණ ලෝකයේ ඒවායේ හර වටිනාකම් අත්හදා බලා නැත. අනික සියල්ලටම වඩා ස්වභාව ධර්මය ප්‍රමුඛත්වයේ ලා සලකන සමාජ සංවිධානයක් වූ මෞර් ජාතිකයන්ගේ විශ්වාසයන් හා හරයන් දෙස වරෙක අපට අවධානය කළ හැකිය. මෙබඳු දර්ශනයක් පදනම් කරගත් ක්‍රමයකින් අපට වඩාත් පරිසරය හා ස්වභාව ධර්මයට ආසන්න අනාගතයකට යා හැකිය. නැති නම් සංඝටනා අඩු ඇමෙරිකාවේ ඕපි ඉන්දියන් වරුන්ගේ සමාජ සංවිධානාත්මක ක්‍රමය කෙරෙහි අවධානය කළ හැකිය. එහෙත් මේ එකක්වත් සර්ව සම්පූර්ණ ඒවා නොවේ. බටහිර සංස්කෘතීන් මෙන්ම අපගේ සංස්කෘතිය ද පුරුෂ පක්ෂය අග්‍රස්ථ ව්‍යුහයකින් යුක්ත සංස්කෘතියක් බව අමතක නොකළ යුතුය.

අප අමතක නොකළ යුතු දෙයක් නම් සංස්කෘතියක රීතීන් තීරණය කරනුයේ එය සිදුවන විට බවත්, අපගේ කිසිම සංස්කෘතියක ලෝකයට

උචිත හොඳම සංස්කෘතිය ලෙස සැලකිය හැකි සංලක්ෂණ එකමුතුවක් නොතිබෙන බවත් ය. ආධිපතිත්ව සංස්කෘතික න්‍යාය එනම් එක් සංස්කෘතියක හර හා ක්‍රමයන් සෙසු සංස්කෘතීන් මත ආරෝපණය කිරීමට දරණ ප්‍රයත්නය බෙහෙවින් ගැටළුවලට තුඩු දී ඇත. අප කළ යුතුව ඇත්තේ මානව වර්ගයා අතර ඇති පොදු සංලක්ෂණයන් හඳුනාගෙන වෙනස් වන විශ්ව දැකුම හා සංස්කෘතීන් සඳහා ඉහත කී මුලධර්ම රාමුව තුළ සැලකිලි කිරීමට හුරු පුරුදු වීම වෙයි.

අවාසනාවකට මෙන් මෙබන්දක් ක්‍රියාත්මක කිරීමට හැකි ජාත්‍යන්තර සංවිධාන නොමැත. එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානය සකස් කර ඇති ගිවිසුම් රාශියකට පදනම් වී ඇත්තේ බටහිර හරයන් වන පුද්ගලයාගේ අයිතීන් සම්බන්ධව වෙයි. එහෙත් වෙනත් සංස්කෘතීන් හෝ පරිසර සම්බන්ධිත හරයන්ට වැඩි අවධානයක් යොමු වී නැත.

අනාගතය සඳහා ව්‍යුහය

ඇමෙරිකානු එක්සත් ජනපදයේ ප්‍රධාන උප සංස්කෘතික කණ්ඩායම් තුනක් පෝල් එච් රේ විසින් හඳුනාගෙන තිබේ. නූතනවාදීන්, භූමිහීනවාදීන් හා සංස්කෘතික නිර්මාණාත්මක වාදීන් වශයෙන් හඳුන්වනු ලබන වර්ගීකරණ අපගේ ද අවධානයට යොමුවිය යුතු වර්ගීකරණයකි. නූතනවාදීන් භෞතික ජීවන ක්‍රමයක් අනුගමනය කරනු ලබන අතර, භූමිහීනවාදීන් විශ්වීයකරණය වෙනුවට පැරණි අවධියේ මෙන් කුඩා නගර ගොඩනැගීමට යත්ත දරති. මෙම සිදුවීම් දෙකම අප සමාජය තුළම සිදුවෙමින් පවතී.

එහෙත් තෙවන කොටස වන සංස්කෘතික නිර්මාණවාදීන් ඉදිරි අනාගතයට වඩාම හොඳ යෝජනය ඉදිරිපත් කරතැයි සිතිය හැකිය. ඔවුන් විසින් හඳුනාගත් මූලික ලක්ෂණයන් අතර අධ්‍යාත්මිකත්වය, සමාජ වෙනත්‍යය, ස්වභාව ධර්ම ස්ථාපනය හා සියළුම කටයුතු වලදී ස්ත්‍රී/පුරුෂ විභේදනයකින් තොරව සමාන සහභාගිත්වයත් වේ.

සංස්කෘතික නිර්මාණවාදීන් නව යුගයේ චින්තකයන්වන අතර ඔව්හු නූතනවාදී භෞතික ආකල්පනයන්ද, ස්වභාව ධර්මය මෙන්ම සමාජයේ සමස්ථ එකමුතුවකට යොමු වූවෝ වෙති.

සමාජය පරිවර්තනය වී මුළුමහත් ශිෂ්ඨාචාරය ම විසින් පිළිගැනුමට සුදනම් අවධිය වන තෙක් අපගේ සංස්කෘතියේ වැදගත් අංගයන් සංරක්ෂණය කර ගැනීම අප මුහුණපාන ප්‍රබලම අභියෝගය වනු ඇත. මෙහිදී විශ්වීයකරණ ක්‍රියාවලිය අපගේ ඊළඟ පරම්පරාවට අපගේ සංස්කෘතියේ අංග රැකගත යුතු ආකාරය පිළිබඳ අත්‍යයන්ගෙන් ඉගැනුමට අවස්ථා සපයනු ලබයි.

(1) දේශීය පසුබිමේ නියෝජනය කරන මුල් සමාජ ව්‍යුහ මට්ටමේ ව්‍යාපාරයන්ට සහයෝගය දීම- සංස්කෘතියක මූලිකාංග ආරක්ෂා වනුයේ ගැමි මට්ටමෙනි. ඒ නිසා ගමේ ගැමි සංවිධාන ඔවුන්ට අවශ්‍ය සංවර්ධන රටාව තීරණය කරනු ලබයි. ඒ නිසා සංවර්ධනයේ නියම කායනීභාරය විය යුත්තේ ඔවුන්ගේ ජීවන රටා ශක්තිමත් කිරීමයි.

(2) දේශීය මාධ්‍ය ප්‍රයත්නයන්ට සහයෝගය දීම - අපගේ සංස්කෘතික සබැඳියාව රැකගැනීමට මෙය ඉතා වැදගත් හා අත්‍යවශ්‍යවේ. වෙළඳ සාධක බලවේග වලින් ස්වීයව සිටීමට හා ඉන් ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් අනුකරණාත්මක නිෂ්පාදන නොකිරීමට ප්‍රංශ රජය විභූපට කර්මාන්තයට දෙනු ලබන අනුග්‍රහය මෙන්ම ස්වකීය මධ්‍යපාල වර්ධනය සඳහා නවසීලන්තයේ මඔර් වාසිකයන්ගේ යත්නය මීට කදිම නිදසුන් වේ. වෙළඳපොළේ බලපෑම් වලට අඩුවෙන් යටපත් වූහු පුළුල් වෙළඳ පදනමකට යොමු වීමේ අවශ්‍යතාවයෙන් මිදුණු විකල්ප ගුවන් විදුලි ස්ථාන රාශියක් ඇමෙරිකාවේ බිහිවෙමින් පවතී.

අසියානු දෘෂ්ඨියකින් බලමින් ආසියාවේ ඇති විවිධත්වය ආකර්ශනය කරමින් වැඩි

වශයෙන් මේ ප්‍රශ්න යොවනයන් කරා යොමුකරන 'යොවන ආසියා රූපවාහිනී' ය මෙම ප්‍රයත්නයේ ප්‍රබල සාර්ථකත්වයක් දැක්වා ඇත. අප රටේ අපේ සංස්කෘතිය රැක ගැනීමට වෙන්වූ හා හෝ කැපවූ ගුවන් විදුලි හා රූපවාහිනී විකාශන වේලාවන් (විශේෂයෙන්ම අනුග්‍රාහකයන් නොවීම නිසා විය හැකිය) නියම කර නැති නමුත් මාධ්‍ය නිදහස බෙහෙවින් අගයන යුරෝපීය ප්‍රජාව දේශීය සංස්කෘතික නිපැයුම් සඳහා නියමිත ගුවන් විදුලි හා රූපවාහිනී වේලාවන් නියම කිරීමෙන් ඔවුන්ගේ සංස්කෘතික ආරක්ෂණයට පියවර ගෙන තිබේ. සමාජය තුළ ගම් මට්ටමේ සංස්කෘතික රැකගැනුමට එම මට්ටමේ කුලලතා වර්ධනයට සහය දීමට යත්න ගත හැකිය. එබඳු යත්නයන්හි ප්‍රතිඵල ජාතික මට්ටමේ ජවාව වඩා ඵලදායීද වේ.

ලංකාවේ ප්‍රාදේශීය ගුවන් විදුලි සේවාව රජරට හා රුහුණ හා සංකඩගල සේවයන්ට ද මේ අතින් මහත් සේවාවක් කළ හැකිය. එය අනුග්‍රාහක රටාවට නොවී ප්‍රාදේශීය සංස්කෘතික වල උපකල්පනයන් එම මට්ටම තුළ වර්ධනයට මෙන්ම ජාතික මට්ටමේ අවධානයන්ට යොමු කළ හැකිය. අද පොද්ගලික ගුවන් විදුලි සේවාවක් දෙමළ සංස්කෘතිය වර්ධනයටම කැපවී 'කලා ඔලි' නමින් ප්‍රචාරයක් ආරම්භ කර තිබීම ප්‍රසස්ථ උත්සාහයකි.

(3) බටහිරින් ගෙන ආ යාන්ත්‍රික අධ්‍යාපන රටාව වෙනුවට අපගේ සංස්කෘතියට අනුකූලත්වය දක්වන එමෙන්ම විශ්ව ප්‍රශ්න වාතාවරණය අවධානය කරන ක්‍රමයක් ඇති කළ යුතු වේ. යාන්ත්‍රිකව චින්තනය උද කර ඇති අභියෝගයන්ට (උදා: පරිසර හානිය) මුහුණදීමට බටහිර ජනයා ක්‍රමවත් චින්තනයකට අද අවධානය යොමු වෙමින් සිටියදී අපි ජවායින් ඇත්වෙමින් සිටීමු.

බටහිර ජාත්‍යන්තර දැකුමට වඩා පෙරදිග දර්ශනයන් පදනම් වී ඇත්තේ ක්‍රමවත් පසුබිමකය. (බුදුදහම විශේෂයෙන් දරනුයේ මෙබඳු ආකල්පයකි.)

- (4) "ජාතික සංස්කෘතිය" වෙනුවට උප සංස්කෘතින් නැවත විග්‍රහ කිරීම හා බටහිර හර වෙනුවට ජාතික හරයන් හා සංලක්ෂණයන් විග්‍රහ කිරීම - විවිධ හා විභේදිත සංස්කෘතින් හා භෝ උප සංස්කෘතින් ඇති ශ්‍රී ලංකාවට පමණක් නොව සිංගප්පූරුවට, බොස්නියාවට භෝ එංගලන්තයට ද උචිත යානය මෙය වේ.
- (5) පූර්ණව බටහිර කරණය වෙනුවට විශේෂයෙන් නැගෙනහිර සංස්කෘතින්ගෙන් ආභාෂය ලැබුම හා මානව නිර්මාණත්වයේ පනවා ඇති සීමාවන් ඉක්මවා යෑමට එය උපයෝගීකරණය - මෙහිදී සංස්කෘතිය සමාජ සංවිධානයේ හා ව්‍යුහයේ අන්තර් කොටසක් ලෙස සැලකීමට අනුමතියතාවයක් අප තුළ තිබිය යුතුය.

පසුවදහ

ඉහතින් සඳහන් ප්‍රයත්නයන් සාර්ථකව ක්‍රියාවට නැගිය හැක්කේ විවිධ සංස්කෘතික හා උපසංස්කෘතික ජනකයන් පිළිබඳ අවබෝධය හා එයට ගෞරව කිරීම හා සැලකීම වර්ධනය කිරීමෙන් පමණි.

විවිධ සංස්කෘතික කොට්ඨාශයන්ගේ අද්විතීය සංලක්ෂණයන් තිබුණ ද අද අපි විශ්ව ලෝකය මත අන්තර් යැපුමෙන් සිටින බවද අමතක නොකළ යුතුය. ඒ නිසා අපි අනාගතය දෙස යොමුවිය යුත්තේ අවබෝධාත්මක දෘෂ්ඨියකිනි. විශ්ව ආකල්පයකින් සිතිමටත් දේශීයව ක්‍රියා කිරීමටත් ඉදිරි ගත වර්ෂයේ අපගේ ආකල්පනය විය යුතු යැයි හගිමි.

(ශ්‍රී ලංකා කලා මණ්ඩලය මගින් මෙතෙයවන ලද සම්මන්ත්‍රණයේදී පවත්වන ලද ආරාධිත දේශනය ඇසුරිනි.)

බලන්න - Globalisation and Culture - by Mahinda Ralapanawe

විශ්වීයකරණය සහ විශ්ව සංස්කෘතිය

ගුණාත්මක විචාර

මිනිසා, සමාජය සහ රාජ්‍යයේ පරිණාමය ගැන පමණක් නොව, රාජ්‍යයේ පරිගණනය ගැනද විද්‍යාත්මක විද්‍යාත්මක අනාවැකි පළ කළහ. එහෙත් විසිවන සියවස තුළ ලෝකයේ හටගත් විද්‍යා, කාර්මික සහ තාක්ෂණික දියුණුවත් එහි ප්‍රතිඵලයන් විමසීමට ලක් කළ කොටස් ලෝකය කුඩා වන ආකාරයත් ප්‍රත්‍යක්ෂ කර ගත්හ. එය සැබැවින්ම භෞතික වශයෙන් සිදු වූ කුඩා විමක් නොව සංනිවේදන තාක්ෂණයේ දියුණුව නිසා සම්බන්ධතාවල හටගත් වර්ධනයකි. ලෝකය එකම රටක්, එකම ජනතාවක් සහ එකම සංස්කෘතියක් බවට පත්වීමට මෙම සංනිවේදන විප්ලවය බලපානු ඇතැයි යන විශ්වාසයක් ද ඇතැමුන් තුළ හටගන්නට විය.

මෙයට බොහෝ දුරට හේතු වූයේ ලෝකයේ හටගත් කාර්මික ප්‍රවර්ධනය Industrialism පාරිභෝගිකවාදය Consumerism සහ බහුජාතික වාද Multi-nationalism ආදී වූ නව සංකල්ප වෙයි. මිනිස් පරිණාමය තුළ බහුවාර්ගික Multi-ethnic සමාජ ඇති විය. ජාති, වර්ණ, ආදී සමාජ පෙලගැස්ම අනුව විවිධ පංති, වර්ගවල හැඩ ගැසීම් ද සිදු විය. ජනවර්ග සංස්කෘතියේ ප්‍රභවයද සිදු වූයේ ඒ මාර්ගයෙනි. මෙම විශේෂය ඇසුරින් මෑතක දී සමාජ විද්‍යාඥයින් සහ ආර්ථික විද්‍යාඥයින් පළ කළ මිළග ලෝක පරිණාමයේ සමාජ පෙරලිය හඳුන්වා තිබුණේ Globalization යන ඉංග්‍රීසි නමිනි. එය මෙරට සිංහල වියතූන් විසින් සිංහලයට නගා ඇත්තේ "විශ්වීයකරණය", "ගෝලීයකරණය" සහ "ලෝකාචේයය" යන නම් වලිනි. මෙහිලා වඩාත්ම නිවැරදි සිංහල වචනය වශයෙන් මා කල්පනා කරන්නේ "විශ්වීයකරණය" යි.

නව සංවර්ධන වේගයේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් "විශ්ව සමාජයක්" සහ "විශ්ව සංස්කෘතියක්" බිහිවෙනු ඇතැයි යනු මෙම විශ්වීයකරණය යන්නෙහි සරලාර්ථයයි. මෙකී දියුණුව විසින් ලෝකය වඩාත් සමීප කිරීමේ ප්‍රතිඵලය "විශ්ව සමාජයක්" බිහිවීම යයි ද කියති. මෙම කල්පිතය තවත් වර්ධනය කරන ඇතැම්හු අනාගතයෙහි "විශ්ව ගම්මාන" Global Village විශේෂයක් ද බිහි වෙතැයි යනුවෙන් ද අනාවැකි පළ කරන්නට පටන් ගෙන තිබේ. මෙම මතයෙහි එල්බගෙන සිටින ඇතැම් හු විශ්ව සංස්කෘතියක් බිහිවීම ගැනද තොරතුරු සංග්‍රහ කිරීමෙහි නිරතව සිටිති.

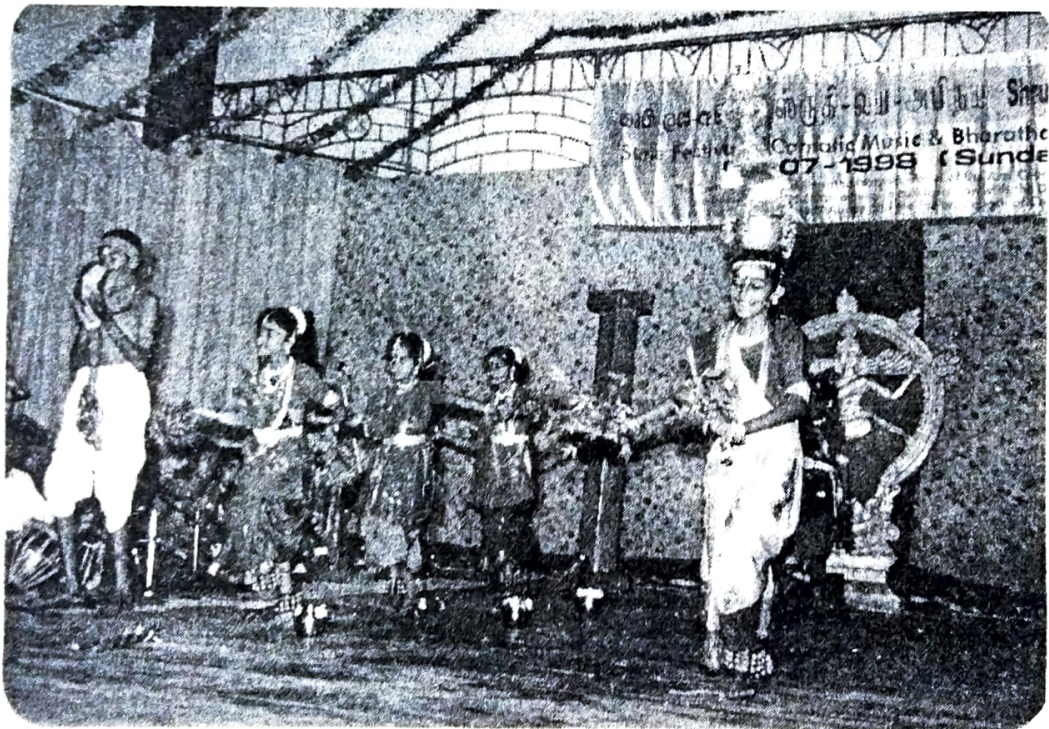
වාර්ලස් ඩාවින්, මිනිසාගේ පරිණාමය සම්බන්ධයෙන් කළ විද්‍යාත්මක විමසුමක් නිසා ඒ ඇසුරින් සමාජ පරිණාමය සම්බන්ධව ද ඉතාමත් නිවැරදි නිගමනවලට සමීප වීමට සමාජ විද්‍යාව සමත් විය. පසු කාලයේ රාජ්‍යයේ පරිණාමය ගැන පමණක් නොව රාජ්‍යයේ පිරිහීම සිදුවන ආකාරය ගැන ද අනාවැකි පළ කළ කාර්ල් මාක්ස් වැනි වින්තකයින් පෙන්වා දුන්නේ රාජ්‍ය දියවී ගොස් නව සමාජයක් බිහිවන බවයි. ඔහු එය හඳුන්වා තිබුණේ "කොමියුනිස්ට් ක්‍රමය" යනුවෙනි. එහෙත් මෙම කාරණය අද සංනිවේදනය වී තිබෙන්නේ සරදම් ආකාරයෙනි. එය වඩාත් විරූපගත වූයේ මෙකී විශ්වීයකරණ ක්‍රියාවලිය තුළ සංස්කෘතිය Culture යන සංකල්පය හෙවත් 'හැඩ ගැසීම්' ඉතාමත් සරල ලෙස අවධානය වීම නිසාය. ලෝකයේ හටගෙන ඇති විද්‍යා දියුණුව නිසා සමාජ සංස්කෘතීන් හි යම් යම් වෙනස්වීම් සහ බලපෑම් ඇති වුවත් එය මෙතෙක් මිනිසා, ජාති, වර්ණ, ආදී වශයෙන් රැක ගෙන ආ සෞන්දර්යය සංස්කෘතිය සම්පූර්ණයෙන් වෙනස් කිරීමට බලපානු ඇතැයි විශ්වාස කළ නොහැකිය.

කවර දියුණුවක් යටතේ වුවත් දුටු ප්‍රදේශවල වසන ඇස්කිලෝ මිනිසාට නම් සිය හැඩගැස්ම සම්පූර්ණයෙන් තබා අඩක්වත් අතහැර දමන්නට හැකි වන්නේ නැත. ඔහුට පමණක් නොව මේ ලොව වසන කානටවත් හැරෝලිය පරිසරය සම්පූර්ණයෙන් වෙනස් කර එයට අනුරූපී නොවී පිටත් වන්නට ලැබෙන්නේ නැත.

මිනිස් ශිෂ්ටාචාර ක්‍රියාවලියේ දී මිනිසා ෧෧ කණ්ඩායම් සඳහා ගම Village ගොඩනගා ගත්තේය. එමගින් ගැමි සංස්කෘතියක් ද බිහි විය. ඔහුගේ එකී ගම්මානයේ සෞන්දර්යය ආශ්වාදයෙන් විවිධ කලාවන්ගේ බිහිවීම ද සිදු වුණේය. වසර කෝටි ගණනාවක් තිස්සේ මිනිස් පරපුර විසින් ගොඩ නගා තිබුණු එකී සංස්කෘතීන් පසු කාලයේ කිසියම් ප්‍රවර්ධනීය ක්‍රියාවලියකට අසු වුවා මීස ඉන් හට ගත් බරපතල විකෘතියක් දක්නට නොමැත.

මේ කරුණු අනුව සලකා බලන විට විශ්වීයකරණ සංකල්පය මිනිසා සිය ජවය ඉක්මවා

ආරම්භ කර ඇති නැතහොත් එසේ කර ඇතැයි සැක කරන මායාවක් විය නොහැකි ද? විශ්වය හෙවත් හෝලිය එකම සමාජයක් ද නැතහොත් එකම සංස්කෘතියක් වනු ඇතැයි යන්න හුදෙක් විමර්ශන ලෙස සැලකිය හැකිය. වරක් මහාචාර්ය විමල් දිසානායක මෙම විශ්වීයකරණය 'කේල්පයක්' ලෙස හැදින් වූයේ සරල ප්‍රතිචාරයක් හැටියට නොවේ. ඇත්ත වශයෙන්ම එය විශ්ව දියුණුවෙන් මත් විම නිසා හටගත් එක්තරා ආවේගයක් පමණක් විය නොහැකි ද? විශ්වීයකරණය යන්නට එක් සිංහල වියතෙකු විසින් එය 'ලෝකාවේශය' යනුවෙන් නම් කර තිබුණි. ඉන් සමාජ විද්‍යාඥයින් අදහස් කරන විශ්වීයකරණ තේරුම් නොලැබෙතත් දැන හෝ නොදැන හෝ විශ්වීයකරණයේ නියත ප්‍රතිඵලය ද්විතික කරන අරුතක් ඉන් පළවෙනැයි සිතෙයි. ලෝක විපර්යාසය දැක ආවේශ විමෙන් සත්‍යයක් පසක් කර ගත හැකි ද?

1998 වර්ෂයේ කර්නාටක සංගීත සහ හරත නාට්‍ය රාජ්‍ය උළෙලේ සංදර්ශන අංගයක් 1998 ජාත්‍යන්තර සංස්කෘත පරමාර්ථය ආරාම විමාවේ මාතෘකාගේ මොදාඥානප්‍රදායක තීරණයක් Item staged at 1998 State Festival of Carnatic Music and Bharatha Natyam

ජනකලා සහ විශ්වීයකරණය

ආචාර්ය ඇස්. ජී. සමරසිංහ

මගේ මේ කෙටි ලිපිය මගේම පහසුව සඳහා කොටස් තුනකට බෙදීමට බලාපොරොත්තු වෙමි. එයින් පළමුවැන්න නම් ජනකලා යනු කුමක්දැයි? නිශ්චිත වශයෙන් හඳුනාගැනීමට උත්සාහයක් දැරීමයි. දෙවැන්න විශ්වීයකරණ සංකල්පය පැහැදිලි කිරීමට ප්‍රයත්නයක් දැරීමයි. තුන්වැන්න විශ්වීයකරණය වැනි දැවැන්ත ලෝක බලවේගයකට හසුවන ජනකලාවට පමණක් නොව ඊට ආනුෂංගික ප්‍රබුද්ධ කලාවටද අත්වන ඉරණම කුමක්ද යනු සලකා බැලීමයි.

I

ජනකලාව යනු ජනශ්‍රැතියේ එක් අංගයක් බැවින් ජනශ්‍රැතිය ගැන පළමුවෙන්ම කතා කළයුතුය. ජනශ්‍රැතිය යනුවෙන් සාමාන්‍යයෙන් අප අදහස් කරන්නේ කිසියම් ජාතියක ජනකතා, ජනකවී, ජනගී, තේරවිලි, ප්‍රස්ථාව පිරුළු, සිරිත් විරිත්, ඇදහිලි ක්‍රම, වත් පිළිවෙත්, ශාන්ති කර්ම, ජන නැටුම්, ජනකලා, ශිල්ප, ජනගෘහ නිර්මාණ ශිල්ප, පාරම්පරික ඇඳුම් පැළඳුම්, පාරම්පරික සුප ශාස්ත්‍ර වර්ග ආදියයි.

‘ජනශ්‍රැති’ යන වචනය අප හඳුනාගත්තේ ඉංග්‍රීසි Folklore යන වචනයෙන් වුවද ඊට පෙරාතුව අතීතයේ සිටම සිංහල ජනයා ජනශ්‍රැතිය කෙරෙහි අවධානය යොමු කළේ ඒ වචනයෙන් නොව **පාරම්පරික ඥානය, සිරිත් විරිත්** (ඉන්දියාවේ නම්) **ධර්ම ශාස්ත්‍ර** වැනි වචනවලිනි.

පුරාවස්තු පිළිබඳ ඉමහත් උනන්දුවක් දැක්වූ බ්‍රිතාන්‍ය ජාතිකයෙකු වන **විලියම් තොම්ස්** (William Thoms) නැමති විද්වතා වර්ෂ 1846 දී

ඒ රටේ පළ වූ **ඇතේනියන්** (Athenaeun) යන සඟරාවට ලිපියක් සපයමින් ‘ජනසම්මත පුරාවස්තු’ හෝ ‘ජනසම්මත සාහිත්‍යය’ යන වචන වෙනුවට හොඳ සැකසත් වදනක් වන (Folklore) යන වචනය යෙදීම මැනවැයි යෝජනා කළේය. ඒ වචනයට මිනිසුන්ගේ ගති පැවතුම්, සිරිත් විරිත්, වර්ගා ධර්ම, මිත්‍යා විශ්වාස, කවිකතා, ප්‍රස්ථාව පිරුළු ආදිය ඇතුළත් වනු ඇතැයි ඔහු ප්‍රකාශ කළේය.

පෙරදිග කලා විචාරයෙහි සම්භාව්‍ය විචාරකයෙකු වූ ආනන්ද කුමාරස්වාමි ජනශ්‍රැතිය ගැන ඉදිරිපත් කර ඇති නිර්වචනය මෙසේය.

‘ජනශ්‍රැතිය යනුවෙන් අප අදහස් කරන්නේ, ඓතිහාසික පර්යේෂණයට ලක්වූ වකවානුවට පෙරසිටම පොත පතේ නොව ලිඛිත පරම්පරාවෙන් සහ මනුෂ්‍ය වර්ගාවෙන් එනම්, පුරාණෝක්ති සුරංගනා කතා, කවී කතා, කෙළි සෙල්ලම්, සෙල්ලම් බඩු, කලා ශිල්ප, වෙදකම, ගොවිතැන, අභිචාර විධි සහ සමාජ සංවිධානයන් විශේෂයෙන් ග්‍රෝතික සමාජ සංස්ථාවන් මගින් පැවත එන පරිපූර්ණ අඛණ්ඩ සංස්කෘතිකාංග සම්භාරයයි.’

ජනශ්‍රැතිය ගැන බොහෝ විද්වතුන්ගේ අවධානය යොමුවී ඇත. අපරදිග සමහර විශ්වවිද්‍යාලවල ජනශ්‍රැතිය, දර්ශන උපාධිය දක්වා අධ්‍යයනය කරනු ලබන විෂයයකි. මේ රටේ විශ්වවිද්‍යාලවල තවමත් ජනශ්‍රැතිය සිංහල විෂයයට ඇඳගත් එක් ප්‍රශ්න පත්‍රයක් පමණි. ශ්‍රී ලංකා කලා මණ්ඩලයේ ජනශ්‍රැති අනුමණ්ඩලයක් ඇත. ඒ හැරෙන්නට ජනශ්‍රැතිය පිළිබඳව පොත පත ප්‍රකාශ වෙමින් පවතියි. එබැවින්

පනශ්‍රැතිය යනු කෙබඳු අධ්‍යයන ක්ෂේත්‍රයක්දැයි වටහා ගැනීම මේ පිළිබඳ උනන්දුවක් දක්වන අයට ප්‍රයෝජනවත් වනු ඇත.

විලියම් නොම්ස් පන සම්මත පුරාවස්තු වශයෙනුත් කුමාරස්වාමී ගෝත්‍රික වශයෙනුත් සඳහන් කරන විට ඔවුන් දෙදෙනාම පනශ්‍රැතිය යන වචනය ගෝත්‍රික, ගොවි සහ ගැමි සමාජයට නැඹුරු වන සේ විග්‍රහ කළ බවක් පෙනේ. එහෙත් අද යුරෝපය, ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපද ආදී රටවල පනශ්‍රැතිය විශ්වවිද්‍යාල පාඨමාලාවලට ඇතුළත් කර උගන්වන ආකාරයෙන් එය පැරණි සමාජවල භෞරුරු, ලේඛනගත කිරීමට පමණක් සීමා නොවේ. පුරාතන මෙන්ම අද්‍යතන සමාජවලද ශ්‍රැතිවහරට සහ පීචනයට අදාළ අර්ථාන්විත කරුණු අධ්‍යයනය කිරීම ඔවුන්ගේ ගවේෂණයට ලක්වී ඇත. පනශ්‍රැතිය යන්නෙන් ජනයනුවෙන් අප අද අදහස් කරන්නේ ලෝකයේ ඕනෑම තැනක ඕනෑම කාලයක පිවිත්වන පනයයි. ශ්‍රැතිවහර සහ භෞතික සංස්කෘතිය පරම්පරාවෙන් පරම්පරාවට උරුම කිරීමෙහිදී පනශ්‍රැති විද්‍යාඥයින් ඔවුන් හඳුන්වන්නේ සක්‍රමක සම්ප්‍රදයධාරීන් (Active bearers) යනුවෙනි. ජාතිය, රැකියාව සංස්කෘතිය හෝ අධ්‍යාපනය ආදී වශයෙන් එක් එක් සමූහයකට අයත්වන ජන කොටස් පොදු අපේක්ෂාවන් නිසා ඒකරාශී වෙයි. ඔවුන්ගේ අදහස් උදහස් පළ කෙරෙන්නේ ඔවුන්ටම ආවේණික වූ විනිච්ඡ තහළ, තේරවිලි, කනන්දර, ආදියෙන් සමන්විත ඔවුන්ගේ භාෂා සම්ප්‍රදයෙනි. මෙරට සමකාලීන විශ්වවිද්‍යාලයීය ශිෂ්‍යයින්ට හෝ වරායේ කම්කරුවන්ට මෙන්ම ගොවියන්ට හෝ ගැමියන් අතර සිටින පහළකරුවන්ටද හිමි පනශ්‍රැතියක් ඇත. උදහරණයක් වශයෙන් 1971 දී මෙරට ඇති වූ කැරැල්ලට තුඩු දුන් මතස්-පර්වර්තනයට හේතු වූ කියමන් හැසිරීම් රටා ආදිය රැස් කිරීමට අවස්ථාවක් එළඹුණා නම් ඒ තරුණ කොටස්වල හංගාපේක්ෂාවන් සහ අනාගත අපේක්ෂාවන් රාශිගුණ වූ ආකාරය හඳුනා ගැනීමට පුළුවන් වනවා නිසාකිසි. 1976 දී පළ වූ 1971 කැරැල්ල නම් විශිෂ්ට ග්‍රන්ථය සම්පාදනය කිරීමෙහිදී එහි කර්තෘ ඒ. සී. අලස්ගේ

ග්‍රහණයට ලක් නොවූ එකම අංශය කැරැල්ලේ පනශ්‍රැතියයි. සිද්ධියට පෙරාතුව එම පනශ්‍රැතිය රැස්කරන්නට පහළ වූ නුවණක් ඇතිව ඒ කාර්යය කරන්නට තරම් ධෛර්යයක් කිසිවෙකුට තිබුණා නම් ඒ සාධකවලින්ම අනාගතයේ වෙන්ට යන්නේ කුමක්දැයි බලධාරීන්ට දැනගන්නට ඉඩ තිබිණ.

ඒ නිසා පනශ්‍රැති අතිතයට සහ වර්තමානයට පමණක් අදාළ ක්‍රියාදාමයක් නොව සමාජයීය, සංස්කෘතික සහ දේශපාලනමය ප්‍රශ්න සම්බන්ධයෙන් අනාගතයද දකින්නට පුළුවන් අධ්‍යයනයක් බව පැහැදිලිය. එබැවින් බොහෝ විශ්වවිද්‍යාලවල පනශ්‍රැතිය උගන්වන්නේ ඊට අදාළ ශික්ෂණයන්ද සම්බන්ධ කර ගැනීමෙනි. ඇමෙරිකාවේ ලොස් ඇන්ජලීස්හි කැලිෆෝර්නියා විශ්වවිද්‍යාලයේ පනශ්‍රැතිය සහ පුරාණෝක්තිය යනුවෙන් වෙනම අංශයකි. බ්‍රුක්ලින්ටන්හි ඉන්දියානා විශ්වවිද්‍යාලයට අනුබද්ධව පිහිටුවා ඇති පනශ්‍රැති ආයතනය ඉගැන්වීමට සහ පර්යේෂණයට වෙන් වූවකි. ජිලධෙල්ෆියාවේ පෙන්සිල්වේනියා විශ්වවිද්‍යාලයේ පනශ්‍රැතිය පශ්චාත් උපාධි පාඨමාලාව එහි කලා සහ විද්‍යා උපාධි අංශයට අයත් වූවකි. මේ සෑම ආයතනයකම පාහේ පනශ්‍රැති ශිෂ්‍යයින්ටම වෙන් වූ ලේඛනාගාර, සංගීතාගාර සහ පුස්තකාල පිහිටුවා ඇත. පෙන්සිල්වේනියා විශ්වවිද්‍යාලයීය පනශ්‍රැති අංශයෙහි ඉගෙනීම සඳහා විදේශ ශිෂ්‍යයින්ටද පහසුකම් ලබාදී ඇත්තේ විවිධ පනශ්‍රැතීන්හි තුලනාත්මක අධ්‍යයනයන් මග පැදීම සඳහාය.

ඊළඟට අප සාකච්ඡා කරන්නට බලාපොරොත්තු වන්නේ ජන ජීවනය පිළිබඳවයි.

පනශ්‍රැතිය යනු කටවහරෙන් (මුඛ පරම්පරාවෙන්) දැනු වන දැනය බව පැහැදිලිය. ජනජීවනය (Folklife) යනු පාරම්පරික වර්ග ධර්මයන්ගෙන්, සිතූම් පැතුම්වලින් හැසිරීම් සම්ප්‍රදයෙන් පැවත එන පීචන ක්‍රමය අධ්‍යයනය කිරීමයි. ජනජීවනය ගැඹුරින් අධ්‍යයනය කිරීමේ කාර්ය ආරම්භ වූයේ ස්වීඩන් රටෙහිය. ස්වීඩන් බසෙහි Folkliv යන වචනය බලා ඉංග්‍රීසියෙන්

Folklife යන පදය හදගත් බව විද්වතුන්ගේ අදහසයි. ස්විඩන් රටෙහි පාරම්පරික ජනයාගේ ඇඳුම් පැළඳුම්, ජනකලා ශිල්ප, ඉවුම් පිහුම් ක්‍රම, සිරිත් විරිත්, ඇදහිලි ක්‍රම, පැරණි කෘෂිකර්මාන්තය වැනි පාරම්පරික වෘත්තීය ජන ශාඛ නිර්මාණ ශිල්පය ආදිය ඔවුන්ගේ අධ්‍යයනයට හසු වූ ප්‍රථම අංශෝපාංගයි.

මේ පිළිබඳ අධ්‍යයනය ඒ රටේ ඉතා ප්‍රචලිතව පැතිරෙන්නේ ස්ටොක්හෝල්ම් ප්‍රධාන නගරයට ආසන්න ස්කැන්සන්හි 1891 දී ආරම්භ කළ ජලිමහන් කෞතුකාගාරයත් සමගයි. එහි ප්‍රමාණය අක්කර හත්හැප්පහකි.

මෙම ජලිමහන් කටුගෙය පටන්ගත් ආතර් හැසේලියස් විද්වතානන්ගේ අදහස වූයේ පාරම්පරික ස්විඩන් ජනයාගේ පුර්ණ ජීවිත සජීව ලෙස විදහා දැක්වීමයි. එසේ නැතිව සාමාන්‍ය කෞතුකාගාරවල මෙන් පැරණි ඇඳුම්, පෙට්ටිගමක් හෝ නගුලක් ප්‍රදර්ශනය කර එහි දැන වකවානු අවුරා සටහන් කර තැබීම පමණක් නොවේ. මෙම පැරණිතම ජලිමහන් කටුගෙය සංකල්පය ඉතා සැකෙවින් සඳහන් කළ හැක්කේ මෙසේය.

‘කිසියම් ජාතික පාරම්පරික ජීවිතය පුර්ණ වශයෙන්ම අවබෝධ කර ගැනීමට අවශ්‍ය සියළුම සම්පත් ඊට උපයෝගී කරගෙන ඒ ඒ යුගවලදී එම මිනිසුන් ගත කළ ජීවිතය ජීවමාන ලෙස දක්නට පුළුවන් වන සේ ප්‍රතිනිර්මාණය කිරීමයි.’

අපේ රටෙන් උදහරණයක් ගත හොත් කුවේණි කපු කට්ඨින අවස්ථාවන් විජයගේ ගමුවීමත් නිර්මාණය කිරීමට නම් ඒ යුගයේ ජෛනික පසුබිමත් එකල ඇදී ඇඳුම් පැළඳුම් ගැනත් සිරිත් විරිත් ගැනත් ප්‍රථමයෙන්ම අධ්‍යයනය කළ යුතුයි. ඒ අවස්ථාව අර ජෛනික මූලාශ්‍රවලින් නිර්මාණය කර ගත යුතුය. ඊට මෑත කාලයක සද්ධර්මරත්නාවලියෙන් පිළිබිඹු වන පරිදි ගොවි ජීවිතය නිර්මාණය කර ගත යුතුය. ඊට මෑත කාලයක සද්ධර්මරත්නාවලියෙන් පිළිබිඹු වන පරිදි ගොවි

ජීවිතය නිර්මාණය කළ යුතු නම් ඒ යුගයේ කෘෂිකාර්මික සිරිත් විරිත් කතාබහ ආදිය අධ්‍යයනය කර ඒ අවස්ථාවන් ප්‍රතිනිර්මාණය කර ගත යුතුය. ස්කැන්සන්හි ඇත්තේ ස්විඩන් රටේ ආදීම ජනයා ජීවත්වූ ආකාරයෙන් පටන් ගන්නා පුර්ණ ජීවමාන දර්ශන අද දක්වා ඉදිරිපත් කිරීමකි.

ස්කැන්සන්හි ජලිමහන් කෞතුකාගාරයට පිවිසෙන ආගන්තුකයා පළමුවෙන්ම දකින්නේ ස්විඩන්හි ආදීම වැසියන් ජීවත්වූ ආකාරයයි. මේ අයුරින් ඒ ඒ යුගයට අයත් කේන්ද්‍රීය ජනජීවන ප්‍රතිනිර්මාණයන් දකින ඔහු කෞතුකාගාරයෙන් පිටවන විට එරට වාසීන් සමග ආදියේ සිට ජීවත් වූ බවක් හැගෙයි. එපමණක් නොව ඒ ඒ යුගයට අයත්වන වෘක්ෂලතා වන සතුන් පක්ෂීන් ඇතුළත් කුඩා උද්‍යාන මේ ඇතුළත පිහිටුවා ඇත.

ඔවුන් මෙය කරන්නේ කෙසේද? ඒ රටේ කුඹුල් කර්මාන්තය ගනිමු. කුඹුල් කර්මාන්තයෙහි යෙදෙන පුද්ගලයෝ දිනපතාම අප හැම රැකියාවලට යන්නක් මෙන් එම කුටියට උදේ පැමිණ ඒ යුගයට නියමිත ඇඳුම් ඇඳගෙන තම රාජකාරිය කරති. ඔවුනොවුන් අතර කතා බහ කෙරෙන්නේද ඒ යුගයට ආවේණික ඛස් වභරෙහි. ඒ ඔවුන්ගේ රැකියාවයි.

ඇමරිකාවේද මේ අදහස ඉක්මණින් පැතිර ගියේය. ඒ අනුව නිව්යෝක් ප්‍රාන්තයේ කුපර්ස්ටවුන්හි කෞතුකාගාරද, පෙන්සිල්වේනියා ප්‍රාන්තයේ ලැන්ඩ්ස් වෑලි ගොවි කෞතුකාගාරයද පිහිටුවන ලදී. මේ කෞතුකාගාර දෙකින්ම කෙරෙන්නේ ඇමරිකන් ජාතිකයින් ඒ රටෙහි තම ජනයා ආරම්භයේ සිට වර්ධනය වූ ආකාරය පැහැදිලිව ජීවමාන ලෙසද සනිදර්ශනව ප්‍රකාශ කිරීමයි.

අපටද මෙවැනි කෞතුකාගාරයක් ආරම්භ කරනට පුළුවන් ද? එසේ නම් සිංහල, දෙමළ, මුස්ලිම්, බර්ගර් ජනයා යුගයෙන් යුගයට ජීවත්වූ ආකාරය විදහා දැක්වෙන ජීවමාන කෞතුකාගාරයක් පිහිටුවීමට තරම් අපට වාසනාවක් ලැබුණොත් අද

අප මුහුණ පා සිටින ජනවාර්ගික ප්‍රශ්නයට වුවද අළුත් චින්තනයක් ලබාගත හැකිය. බොහෝ සඳෙස් මත නිදෙස් කරගත හැකිය. ස්වීඩන් ජාතිකයින්ගේ ජාතිකානුරාගය උද්දීපනය වීමට එක් හේතුවක් වූයේ මෙම එළිමහන් කෞතුකාගාරයයි. ජනපීචනය එයයි. මේ පිළිබඳ අධ්‍යයනය බෙහෙවින් දක්නට ඇත්තේ ස්වීඩනය, ස්කොට්ලන්තය, මහා බ්‍රිතාන්‍යය අයර්ලන්තය වැනි රටවලයි.

ජනපීචනය මේ අයුරින් යුරෝපීය රටවල්වල ප්‍රචලිත වන අතර ශ්‍රැතිවහර කේන්ද්‍රීය කරගත් ජනශ්‍රැතිය කෙරෙහි වැඩි අවධානයක් යොමුකළේ ඇමෙරිකන් ජාතිකයන් වීසිනි.

ජනපීචනය සහ ජනශ්‍රැතියට සම්බන්ධ තොරතුරු එක්රැස් කිරීමත් විමර්ශනයත් එකම අධ්‍යයනයකි. මේ සඳහා ඇමෙරිකාවේ පෙන්සිල්වේනියා විශ්වවිද්‍යාලයේ පිහිටුවා ඇති අධ්‍යයන අංශය හඳුන්වනු ලබන්නේ ජනශ්‍රැති සහ ජනපීචන දෙපාර්තමේන්තුව (Folklore and Folklife Department) යනුවෙනි. එසේ වුවද සාමාන්‍ය භාවිතයෙහි සහ සමහර අවස්ථාවලදී ශාස්ත්‍රීය භාවිතයෙන්ද 'ජනශ්‍රැති' යන වචනයට ජනපීචනය ඇතුළත් කිරීම දැන් සම්මතයක් වී ඇත. ඒ නිසා අපේ රටේ ජනශ්‍රැති යන වචනය භාවිතා කරන සෑම අවස්ථාවකදීම ජන පීචනයද ඊට ඇතුළත් බව සලකා ගත යුතුය.

ජනශ්‍රැතිය සහ ජනපීචනය ගැන විද්වතුන් පරපුරක් ඇතිකළ යුරෝපීය රටවල්වල සහ ඇමෙරිකාවේ ශාස්ත්‍රඥයින් සම්මතයෙන් මේ තත්ත්වය පිළිගැනීමට පෙර මෙරට සිටි විද්වතුන් අතර ඒ. පෙරේරා 1971 සිට වරින් වර පළ කළ 'Sinhala Folklore Notes' සිංහල ජනශ්‍රැති සටහන් ප්‍රකාශනයට ජන වෙදකම, යාගභෝම, ඇදහිලි කුම, ජන විශ්වාස, උපත, විවාහය සහ මරණයට සම්බන්ධ සිරිත් විරිත්, සංක්‍රාන්ති වත් පිළිවෙත්, ජනක්‍රීඩා උත්සව ආදී වශයෙන් ජනපීචනයට අදාළ කරුණු ඇතුළත් කර ඇත. ඒ අනුව ඔහු ඒ සියල්ලම හැඳින්වූයේ ජනශ්‍රැති වශයෙනි. එනම් අපරදීග

ජනශ්‍රැති විද්‍යාඥයින් විවිධ තර්ක විතර්ක ඉදිරිපත් කරමින් ජනශ්‍රැතියට ජන පීචනය ඇතුළත් කිරීම මැනවැයි තීරණය කරනට බොහෝ ඉහතදී අපේ ජනශ්‍රැති විද්‍යාඥයෙකු එම තීරණය ගෙන තිබිණ. නමුත් ඇමරිකානුවන් එය දැන සිටියේ නැත.

II

දෙවනුව විශ්වීයකරණය යනු කුමක්දැයි අප විසින් නිශ්චිතව වටහා ගත යුතුයි. ඉංග්‍රීසියෙන් Globalization යන වචනයට ජගද්කරණය, විශ්වීයකරණය, ලෝකාචේශය, ලෝකීයකරණය වැනි වචන සිංහලෙන් යොදා ගන්නා බව පෙනේ.

විශ්වීයකරණය නිර්වචනය කරන්නේ කෙසේද? අද ආර්ථික සහ සංවර්ධන විශේෂඥයන් විසින් මැනක සිටි විලාසිතාවකට මෙන් යොදන වචනවලින් එකකි විශ්වීයකරණය. අනික නම් ධරණීය සංවර්ධනයයි. (Sustainable Development) මේ වචන දෙකෙන්ම ධ්වනිත වන සංකල්පයන් අපරදීග ආර්ථික ශාස්ත්‍රීය පර්යේෂණයෙහි අළුත් සොයා ගැනීම් වශයෙනුත් ශාස්ත්‍රීය ප්‍රවෘද්ධි ලෝකයට පිවිසෙන දෙරටුවක් වශයෙනුත් බොහෝ විද්වතුන් කල්පනා කළද ඒ වචන දෙකින්ම අදහස් කෙරෙන සංකල්පයන් අපේ පැරැන්නෝ දැන සිටියහ. ගමේ පිවිහයට සහ සංස්කෘතියට සීමාවී ඉන් එහා අධ්‍යයනයක් නොකරන බාලයින්ට වැඩි හිටියත් කියූ දෙයක් නම් 'උඹලා ලෝකෙට ගියදට රග තේරේවි' යන උපදේශයයි. අපේ මුතුන් මිත්තන්ට ලෝකය යනු නගරයයි. නැත්නම් මුළු මහත් රටයි. 'ලෝකෙට පරකාසේ ගෙදරට මරගානේ' අපේ ගම්බද කියමනකි. එද ඔහුට ලෝකය - නරගරයයි - නාගරීකරණයයි. 'ගම්පෙරළිය' සංකේතාත්මක කළේ මේ යථාර්ථයයි. නාගරීකරණයට හසු වූ අප සියළු දෙනාටම ඊළඟට එන්නේ විශ්වීයකරණයයි. ඒ වර්ෂ 2000 දී හා ඊට පසු දශක කිහිපය තුළදීය. ඉන් පසුව එනම්, ඔබ අප හැමට බලන්නට දකින්නට නොලැබෙන 2500 දී මුළු මහත් විශ්වයේ ලෝක අතර ඇති වන අන්තර්-ග්‍රහලෝක සම්බන්ධතාවක්ද උදවනු ඇතැයි සිතා ගැනීමට පුළුවන.

විශ්වීයකරණය හුදෙක් ආර්ථික අධ්‍යයනය කෙරෙහි උද්ගත සංකල්පයකි. ආර්ථික සහයෝගීතා සහ සංවර්ධන ආයතනයේ (Organization for Economic Co-operation and Development (OECD) ප්‍රධාන ආර්ථික විශේෂඥව සිටි සිල්වියා ඔස්ට්‍රේ (Sylvia Ostrey) මහත්මිය උරුගුවේ ආර්ථික සම්මන්ත්‍රණ නැත්නම් තීරුබදු හා වෙළඳාම පිළිබඳ පොදු සම්මුතියේ (GATT) සාකච්ඡාවල තීරණාත්මක අවස්ථාවේදී විශ්වීයකරණය වූ කලී අන්තර් ජාතික සම්පත් ජනසතු කිරීමේ ව්‍යායාමයක් යයි පැවසුවාය. ඇය දුන් පණිවිඩය ආර්ථික විශේෂඥයන්ට ඉතා පැහැදිලියි. එනම් (GATT) සම්මුතිය (තීරුබදු හා වෙළඳම පිළිබඳ පොදු සම්මුතිය) සහ ඊට ආනුෂාංගික ලෝක වාණිජ සංවිධානය (WTO) විසින් ලෝක වෙළඳාම සඳහා පොදු සම්මුතීන් ඇති කරගත යුතු බවයි. ලෝක බැංකුව සහ අන්තර් ජාතික මූල්‍ය අරමුදලෙහි වුවද පරමාර්ථය මෙයයි.

ආර්ථික කෙරෙහි විශ්වීයකරණය කෙරෙහි ස්ථාපිත වුවාද යත් එය පෙරදිග අප අතර පවතින කැපීම සංකල්පයට සමාන වී ඇත. අපට පැමිණෙන අනෙක් අප්‍රමාණ දුක් කරදර ඉවසා නැගී සිටින්නට දරණ ප්‍රයත්නයේදී ඒ සියළුම දුක් කරදර විදිය යුත්තේ අපේ කර්මය නිසා යයි තර්ක කර සැනහෙන්නට කරන වැයම ගැන අපි දනිමු. විද්‍යාව සහ තාක්ෂණය විසින් ලෝකයේ සියළුම දේට ප්‍රධාන කාරකය විශ්වීයකරණය යයි සිතති. මීට ආර්ථික විශේෂඥයින්ද ඇතුළත් වන්නේ ඔවුන්ගේ ශික්ෂණය තර්කානුකූල විද්‍යාවක් වශයෙන් ඔවුන් සලකන බැවිනි.

මා දන්නා තරමට විශ්වීයකරණය වචනය ප්‍රථමයෙන්ම යෙදුවේ 1985 දී (Challenging the Myths of Industrial Obsolescence) ග්‍රන්ථය ලියූ නියෝඩෝර් ලෙවිට් නැමැති ආර්ථික විශේෂඥයා විසිනි. ඔහු මෙයින් අදහස් කළේ පසුගිය දශක කිහිපය තුළ ජාත්‍යන්තර ආර්ථික ලෝකයේ සිදු වූ විශාල වෙනස්කම් රාශියකි. ලෝකයේ නිෂ්පාදන

ධාරිතාව, පරිභෝජන ද්‍රව්‍ය, සේවා, මූලධන සහ තාක්ෂණය ආයෝජන ලෝකයේ කඩිනමින් ව්‍යාප්තවීමට ඔහු යෙදූ වචනය විශ්වීයකරණයයි.

විශ්වීයකරණය නිසා දෙවන ලෝක යුද්ධයෙන් පසුව ඇමරිකා එක්සත් ජනපදය ව්‍යාප්ත කළ ආර්ථික ආධිපත්‍යය බටහිර යුරෝපීය රටවල් සහ ජපානය නිසා අඩුවූ බවද සමහරු තර්කකරති.

විශ්වීයකරණය ආර්ථිකයට පමණක් නොව මනුෂ්‍ය ජීවිතයේ සෙසු අංශවලට බලපාන බව අමුතුවෙන් සඳහන් කළ යුතු දෙයක් නොවේ. උද්ගතයක් වශයෙන් විදුලි සංදේශ විශ්වීයකරණයේදී සෞඛ්‍යය, අධ්‍යාපනික සහ සංස්කෘතික සේවාවන් ලෝකයේ සෑම ගමකටම ව්‍යාප්ත වනු ඇත. මුළු මනුෂ්‍ය සමාජයම ඊට හසුවෙයි.

විශ්වීයකරණය හා නිදහස් ආර්ථිකය පිළිබඳ මෙම ක්‍රියාදාමය, බොහෝ විට විස්තර කර තිබෙන්නේ අළුත්ම අධිවේගී දුම්රියකටයි. රටවල්වලින් කළ යුතුව තිබෙන එකම දෙය, ඒ දුම්රියට නැග ගැනීමයි. එවිට ඒ දුම්රිය සංවර්ධනය පිළිබඳ වඩ වඩාත් ඉහළ තලවලට ඔවුන් රැගෙන යනු ඇත. ඒ දුම්රියට නැග ගන්නට බැරි වුවෝ පස්සට යති. ලෝක ප්‍රජාව විසින් හා ලෝක ආර්ථිකයන් විසින් කොන් කරනු ලබයි. සංවර්ධනාභිමුඛ රටවලට දෙනු ලබන පණිවිඩය නම්, ඒ රටවල් විශ්වීයකරණය පිළිබඳ මෙම යානයට නැග ගත යුතු බවත්, එවිට ඒ රටවල ඉරණම හොඳ අතට හැරෙන බවත්ය. (ගාමිණී කොරයා)

අප කැමති වුවද නොකැමති වුවද මෙයින් ඩේරීමට හැකිද? එම ජාත්‍යන්තර සම්පත්වය විශ්ව ගම්මානය (Global Village) යනුවෙන් සඳහන් වෙයි. එහි අනෙක්තන ක්‍රියාකාරිත්වය තාක්ෂණ වර්ධනයත් සමග දිනෙන් දින දියුණුවේ. ගමනාගමනය, සංචිතවේදනය, තොරතුරු, ව්‍යාප්ති සේවය සිඝ්‍ර දියුණුවට පා තබා ඇති අතර පරිගණක දියුණුව අධිවේගී තාක්ෂණ වර්ධනයකට පාත්‍රවී ඇත. ඒ ඒ

රටවල මහා පරිමාණ ව්‍යාපාරිකයින් තමන්ගේ ව්‍යාපාරවලින් වැඩි ආදායම් ලබා ගැනීම සඳහා ඔවුන්ගේ වෙළෙඳපොළ ව්‍යාප්ත කරවීමට රාජ්‍ය මට්ටමින් කටයුතු කරන බව නොරහසකි. (GATT, SAPTA, SAFTA එහි ප්‍රතිඵලයි.) එය අපට වළක්වාගත නොහැකි කර්මයක් බවට පරිවර්තනය වී ඇත. මේ සියළුම ක්‍රියාදාමයන්ට හොඳුරට ඇත්තේ කලින් කලට නොයෙකුත් නම්වලින් හඳුන්වනු ලබන උග්‍ර සංවර්ධිත, සංවර්ධිත වන, එසේත් නැත්නම් තුන්වැනි ලෝකයේ රටවල් වශයෙන් හඳුන්වනු ලබන ආසියානු රටවල්ය.

විශ්වීයකරණය වූ කලී ගිරයට අනුමුඛ පුවක් ගෙඩියක් වැන්න. කර කියාගන්නට කිසිවක් නැත. ආර්ථික සූරා කැමට අළුත් වචනයක් දී ඇත. අතිතයේදී නම් එම සූරා කැමෙහි ප්‍රධාන ලක්ෂණ පෙනෙන්නට තිබිණ. දැන් කෙරෙනුයේ එයම සියුම් ලෙස අපට නොදැනෙන සේ ව්‍යාප්ත කරවීමයි.

පොහොසත් රටක් හෝ වේවා දුප්පත් රටක් හෝ වේවා තම නිෂ්පාදනවලට ඕනෑම රටක වෙළෙඳපොළට අනෙක් වශයෙන් නිදහසේ ප්‍රවේශ වන්නට පිළිවන. බැලූ බැල්මට අතිශය සාධාරණ ප්‍රතිපත්තියකි. එය සීමා රහිත ලොවකි. එක ලෝකයකි. එක රටකි. එක ගමකි. මුළු ජාතීන්ගේම ජනයා එක ජාතියකි. බැලූ බැල්මට සකල ශ්‍රීයෙන් විරාජමානව සියළු ජාතිවර්ගයන්ගෙන් පරිපූර්ණව ඉන්නට පුළුවන් තත්ත්වයකි. නමුත් යථාර්ථය කුමක්ද? බලවතුන් සමග අරගලයෙහි යෙදී ජයග්‍රහණයක් පැතිමය. සතුන් සිව්පා ඉන්න කැළැවෙන් වෙන්වේ මේ දෙයම නොවේද? සිංහයාට සියල්ලන්ම පරාදයි. වලඟා, අලියා, ආදී වශයෙන් සෙසු බලධාරීන් ඇත. මුළු මහත් කැළැවම කාටත් විවෘතයි. කැළැවේ සම්පත් ඕනෑම එකෙකුට පොදුයි. නමුත් ප්‍රායෝගිකව වෙන දේ ගැන අපට අධික කතා අවශ්‍ය නොවේ. මා කියූ දේ සනාථ කිරීම අවශ්‍යවේ. තිරුබද හා වෙළෙඳ පිළිබඳ සම්මුතියේ (GATT) සාකච්ඡා වාරවලදී (Uruguay Negotiations) එකඟ වූණු ප්‍රතිඥාවන් ලෝක වෙළෙඳ සංවිධානයේ (WTO)

සම්මුතීන් බවට පරිවර්තනය විය. මේ දෙකෙහි වෙනස කුමක්ද? GATT යටතේ ඇති කරගන්නා සම්මුතීන් ද්වි පාර්ශ්වික වශයෙන් හෝ බහු පාර්ශ්වික වශයෙන් හෝ බැඳීමක් ඇති වනුයේ අදාළ පාර්ශ්වයන් අතර බේරුම් කිරීමේ සාකච්ඡාවකින් පසුව (Arbitration) එකඟ වෙතොත් පමණි. නමුත් ලෝක වෙළෙඳ සංවිධානය (WTO) යටතේ සාකච්ඡා කතාවක් නැත. එම සංවිධානයේ සම්මුතීන්ට සියළුම රටවල් එකඟ විය යුතුය. මීට අවනත නොවුවහොත් සාමාජික රටවල්වලට අනික් රටවල් එකමුතු වී දඬුවම් පමුණුවනු ඇත. (WTO) සංවිධානයෙන් කිසියම් තීරණයක් ගත්තොත් එයින් ගැලවීමක් නැත. මේ ගැන ගාමිණී කොරයා මෙසේ කියයි.

“බහු පාක්ෂික ආයෝජන ගිවිසුම” නම් නීති මාලාවක් ඉදිරිපත් කරන්නට, යුරෝපා හවුල විසින්, ප්‍රයත්නයක් දැරෙන්නේය. මේ ගිවිසුමේ පෙළ මා භාමත් දැක නැත. එයට හේතුව නම් එය කෙටුම්පත් කොට නැතිවීම යැයි මට සිතේ. එහෙත් බොහෝ දෙනා පවසන ආකාරයට මේ ලේඛනයෙහි මූලික කරුණු ශීර්ෂ තුනක් යටතේ සකස් වේ.

පළමුවැන්න නම්, ඕනෑම රටක ආයෝජකයෙකුට ඕනෑම රටකට නිදහසේ ඇතුළු විය හැකි යැයි කියන ප්‍රතිපත්තියකි. ජගත් වෙළෙඳ සංවිධානයේ ඕනෑම සාමාජික රාජ්‍යයකට සෙසු ඕනෑම අනිත් සාමාජික රාජ්‍යයකට ඇතුළුවී සිය ව්‍යාපාර පිහිටුවා ගන්නට නිදහස තිබිය යුතුය. එහිදී එම රටේ රජයේ පාලනය හෝ අවසරය නොමැතිව ඕනෑම අංශයකට ඇතුළු විය හැකිය. එය සේවා අංශය විය හැකිය. එය වෘත්තීය අංශ විය හැකිය. එය වෙන අන් ඕනෑම අංශයක් විය හැකිය. ඔවුන්ට, ඇතුළුවීමේ නිදහස තිබිය යුතුවේ.

දෙවැනි කරුණ නම්, විදේශ ආයෝජකයාට එරට ජාතිකයෙකු ලෙස සලකනු ලැබීමේ අයිතිය තිබිය යුතුය. ආයෝජකයෙකු යම්කිසි දේශයක තහවුරුව සිටියට පසුව එරට ජාතික නිෂ්පාදන ආරක්ෂා කොට ගැනීම කිසියම් ආකාරයකින් ඔහුට වෙනස්කම් කළයුතු නොවේ.

දැන් පවත්නා තත්ත්වයට අනුව අපගේ රටත් ඇතුළුව, සංවර්ධනානුකූල රටවල් විසින් විදේශික ආයෝජකයන්ට එන්නට ඉඩ දෙනු ලබන්නේ, දේශීය ආයෝජකයන්ටත් කොටස්වලින් එක්තරා ප්‍රමාණයක් හිමිවන්නේ යන කොන්දේසිය, නිෂ්පාදනයෙන් කොටසක් අපනයනය කළ යුතුය යන කොන්දේසිය හා දේශීය අමුද්‍රව්‍ය යම්කිසි ප්‍රමාණයක් භාවිත කරනවාය යන කොන්දේසි වැනි කොන්දේසි පැනවීමෙනි. අඑතින් සකස් කෙරෙන බහු පාක්ෂික ආයෝජන ගිවිසුමට අනුව මෙවැනි කොන්දේසි පැනවීම තහනම්ය. එසේ මෙසේ විදේශික ආයෝජකයන්ට කිසිදු වෙනස්කමකින් තොරව ජාතික මට්ටමෙන් සැලසුම් ලැබීමේ අයිතිය හිමිකරගනු ලැබේ.

තුන්වැන්න, වෙනස්කම් කරනු ලැබීමෙන් නිදහස් වී සිටීමේ අයිතිය තිබිය යුතුය යන්නයි. විදේශික ආයෝජකයා ඔබ කැමති රටකින් ආයේ වුවද, ඔබගේ රුචිය හෝ අරුචිය අනුව ඔහුට වෙනස්කම් කිරීම නොහේ. ඔවුන් මිත්‍ර රටකින් ආයේ විය හැකිය. නොඑසේ නම් වෙනත් අන් රාජ්‍යයකින් ආයේ විය හැකිය. කොයි රාජ්‍යයෙන් ආවාද ඔවුන්ට වෙනස් ආකාරයෙන් නොසැලකිය යුතු නොවේ. ආයෝජකයා ආයේ, ඔබ සම්බන්ධතා පවත්වා ගැනීමට කැමති රාජ්‍යයින් විය හැකිය. නොඑසේ නම් ඔබ දැඩි බියකින් සලකන රාජ්‍යයකින් විය හැකිය. එවැනි හැඟීම් සියල්ල දැන් පැත්තකට දැමිය යුතුවේ.

බලවත් පොහොසත් රටවල් 21 වැනි ශතවර්ෂයේ බලාපොරොත්තු වන්නේ ලෝක වෙළඳ සංවිධානය මගින් දුප්පත් රටවල්වල නිෂ්පාදනය, ශ්‍රමය, හැසිරීම් රටාව ආදිය පාලනය කිරීමටයි. තුන්වැනි ලෝකයේ කිසියම් රටක් ඔවුන් අබිබවා නොයන්නේ නම් ඒ ගැන ඔවුන් වැඩි කලබලයක් නොකරනු ඇත. න්‍යෂ්ටික පිපිරවීමෙන් ඉන්දියාවට සහ පාකිස්තානයට මේ යථාර්ථයට මුහුණ දෙන්නට සිදුවිය.

කැළේ සිටින ලොකුම සතා පොඩි සතා ගිලගන්නාක් මෙන් විශ්වීයකරණය යටතේ කිසියම් රටක මූල්‍ය සම්පත් විසරණය එලෙසි ලෙස

ආයෝජනය වන්නේ නම් එය වළක්වාලීම සඳහා සංවර්ධිත රටවල්වල මහා පරිමාණ බැංකු ඉදිරිපත් වී තුන්වැනි ලෝකයේ බැංකු සහ මූල්‍ය ආයතන බංකොලොත් වන පරිද්දෙන් ඔවුන්ගේ බැංකුවලින් අඩු පොලියට මූල්‍යාධාර සපයනු ඇත. වෙනත් වචනවලින් කිවහොත් ආර්ථික විශ්වීයකරණය යනු දුප්පත් රටවල් (පොඩි සතුන්) පොහොසත් රටවල් (මහ සතුන්) විසින් ගිල ගැනීමයි.

III

තුන්වැනිව විශ්වීයකරණය යටතේ කලාවේ ඉරණම කුමක්ද? විශ්වීයකරණය යටතේ සියළුම මනුෂ්‍ය ව්‍යායාමයන් යොමු වන්නේ ආර්ථික අපේක්ෂාවන් සඳහාය. අප අතර පවතින 'සල්ලි දෙයියන්ගේ මල්ලි' ඔවුන්ගේද ආදර්ශ පාඨයයි. ඒ අනුව මනුෂ්‍ය සංස්කෘතිය ඊට යොමුවන වැළැක්විය නොහැකිය.

අද චිත්‍රපටය, නාට්‍යය හා සංගීතය හෝ ඕනෑම කලාවක් ගත් විට ඒවා ඉතා ජනප්‍රියත්වයට පත් වන්නේ ආකර්ශනීය මෝස්තර, විලාසිතාවන්, ඇතුළත් නම් පමණි. පාරම්පරික සංස්කෘතියෙහි පිවන රටාවද ඇතුළත් කරමින් ප්‍රචාරක දැන්වීම් සැලසුම් කරන්නේ එමගින්ද ප්‍රේක්ෂක සිත නම්මවා ගැනීමටයි.

විශ්වීයකරණයත් සමග ජන කලා සහ පාරම්පරික හරයන්ට ඇති වන තත්ත්වය කුමක්ද? මේ ගැන විවේකීව සලකා බලන විට ඉස්මතු වන කරුණු කිහිපයක් ඉදිරිපත් කරනු කැමැත්තෙමි.

පළමුවෙන්ම ජනශ්‍රැතිය සහ ජනකලාව අධිවේගයෙන් වෙනස්වනු වැළැක්විය නොහැකිය. පුද්ගලයාගේ පුරුද්ද සමාජයේ චාරිත්‍රයයි. මනුෂ්‍යාගේ ප්‍රථම අපේක්ෂාව පිවත්වීමයි. අනතුරුව හොඳින් සැප පහසුව පිවත්වීමයි. ඊළඟට තම අසල්වැසියා පරදවා සුබෝපහෝගීව පිවත්වීමයි. ඊට පසුව තමන් පමණක් නොව, ද මුණුපුරන්, හත්මුතු පරම්පරාවම සුබෝපහෝගීව පිවත්කරවීමට ඉඩ කඩම්, ධන ධාන්‍ය නිවාස, යාන වාහන සපයාදීමයි.

මේ සඳහා අඛණ්ඩ පරිශ්‍රමයක යෙදෙන ඔහු ඊට අවශ්‍ය මිල මුදල්, රැස්කිරීමටත්, ශිල්ප ශාස්ත්‍ර, විද්‍යාව තාක්‍ෂණය ප්‍රගුණ කිරීමටත් අපේක්‍ෂා කරයි. මේ අතර සාහිත්‍ය, කලාශිල්ප, ආගම, ධර්මය ගැන ද ඔහු නිරත වෙයි. මෙම ව්‍යායාමයේදී හැම ප්‍රයත්නයක්ම පාහේ නැඹුරු වන්නේ ආර්ථිකයටයි. එවිට එම ආර්ථිකය මුල ධර්මය සුරක්‍ෂිත කෙරෙන අධ්‍යයනයක් සහ කලා ශිල්ප ආදී සියල්ලම ප්‍රවලිත වනු ඇත, ජනප්‍රිය වනු ඇත, බටහිර ඇදුම් විලාසිතාවන්, ඔවුන්ගේ සංස්කෘතිය ඔවුන්ගේ කතා බව, සිරිත් විරිත් අළුත් මෝස්තර බවට පත් වී සැම රටකටම විශේෂයෙන්ම ආසියානු රටවල්වලට පැතිර යනු ඇත. එම ප්‍රවාහයන් සමග කිසියම් රටක අවේණික සිරිත්, කතා බහ, වර්ග ධර්ම අධි වේගයෙන් වෙනස් වනු ඇත. එය වාණිජ ලෝකයේ උපත ලබන තවත් අවපාත දරුවකු වනු ඇත. ශ්‍රී ලංකාව පමණක් නොව ආසියාවේ බොහෝ රටවල් ගත් විට දැනටමත් මෙම අවපාතක ප්‍රභූත හැදී වැඩී ජ රටවල විනය, කලා ශිල්ප ආදිය විනාශ කර ඇත. මේ සත්‍යය ආනන්ද කුමාරස්වාමී තම මධ්‍ය කාලීන සිංහල කලා ග්‍රන්ථයේ ඉතා පැහැදිලිව දක්වා ඇත්තේ මෙසේයි.

“භාරතයේ මෙන් ලංකාවේදී බටහිර සමග ගැටීමෙන් පහළ වූ නියම් සහ අනියම් බලපෑම කලාවට විනාශකාරීවිය. මේ අහිතකර බලපෑම නිසා ඉදුරා පහළවූ ආදිනව දෙක නම්, චිත්‍රාන්‍ය සහ සිංහල යන උභය පක්‍ෂය විසින්ම දේශීය ගෘහ නිර්මාණ සම්ප්‍රදය අනවරතයෙන්ම නොතකා හැරීමයි. මෙතරම් ඉදුරා නොවූවත්, එතරම්ම නියත වශයෙන් කලාවන්ගේ පරිහානියට හේතුවූ තවත් කරුණකි. වණික් ක්‍රමයේ වැඩීම. මේ වනාහි පෙරදිග ගැමි පෙහෙරා තම අලුවෙනුත් කාර්මිකයා තම මෙවලම්වලින්, ගොවියා තම ගියෙනුත් පළවා හැරීමටද යන්න හා යන්න බදු මිනිසුන් විසින් කෙරෙන නිශ්පාදන මාර්ගයයි.” (කුමාරස්වාමී)

කුමාරස්වාමී සඳහන් කළේ යටත්විජිත වාදයේ ග්‍රහණයට ලක් වූ ශ්‍රී ලංකාව ගැනයි. විශ්වීයකරණය යටතේ මේ තත්වය සිය දහස් ගුණයෙන් වැඩි වෙයි. මේ ප්‍රවණතාව කිසිසේත්ම කලාවට සහ කලාකරුවාට හිතකර නොවේ.

දෙවැනි පාරම්පරික අප අතර තිබුණු අදත් තිබෙන කලා ගුරුකුලයන්හි කලා සම්ප්‍රදයන්හි වර්ධනය හිතවනු ඇත. යාන්ත්‍රිකරණය අපට ආශීර්වාදයක් නොව ශාපයක් වනු ඇත.

ඉතා සරළ උදාහරණයක් ගනිමු. අපේ ගම්බද මුදලාලිට වැඩි ඇතක නොව මීට දශක දෙකකට පමණ පෙර ඕනෑම ගණනක් සිතෙන් එකතු කළ හැකිය. වැඩි කළ හැකිය. අඩු කළ හැකිය. අද කැල්කියුලේටර් පාවිච්චි කරන ඔවුන්ගේ දු පුත්‍රන්ට සුළු ගණනක් පවා හිතෙන් එකතු කළ නොහැකිය ඇස්පනා පිට අපට පෙනෙන මේ සත්‍යයෙන් කලා ශිල්පවල ඉරණම අපට වටහාගත හැකිය. මෙහිදී පැනනගින ප්‍රශ්නය නම් යන්ත්‍රයට අප වහල්වීම නොව අප විසින් යන්ත්‍රය වහලකු කර ගැනීමයි. කැල්කියුලේටරයෙන් බලාපොරොත්තු වන්නේ ඉතා සංකීර්ණ ගණනක් බෙදීමට හෝ වැඩි කිරීමට බොහෝ වේලාවක් සහ ශ්‍රමයක් වැය වන්නේ නම් ජ කාර්යය එයින් කර ගැනීමයි. නමුත් අද සිදු වන්නේ 10යි 10යි එකතු කරන්නටත් එය පාවිච්චි කිරීමයි. මේ තත්වය අනුව පරිගණකය, අන්තර් ජාලය ආදී දිනෙන් දින සීඝ්‍ර වෙනසකට ලක්වන තාක්‍ෂණය නිසා මිනිසා සම්පූර්ණයෙන්ම යන්ත්‍රයට වහලකු වනු නියතයි. කලා ගුරුකුල මෙයින් ආරක්‍ෂා කරගන්නේ කෙසේද යන ප්‍රශ්න පැන නගීයි.

රළගට සතුට, විනෝදය, ක්‍ෂණික උත්තේජනය ජනිත කරවන කලාව නිසා ජනකලාවෙහි ආධ්‍යාත්මික ගැඹුරු දෘෂ්ටිකෝණය වෙයි. අද අප පිටත් වන සමාජයෙහි සංස්කෘතික හරයන් පසුගිය පරම්පරාවේ හරයන්ට වඩා ඉතා පහත් තත්වයක බව අපට පිළිගන්නට වී ඇත. සරළ උදාහරණයක් ගනිමු. අපගේ ළමා කාලය තුළ අප දුටු අප අත්දැකූ දෙයක් නම් ගුරු-ශිෂ්‍ය සම්බන්ධතාවයි. ගුරුවරයා පත්තියට

එහිදී අප නැගීසියේ නිතරම, අද තත්වය කුමක්ද? මහකදී එක් විශ්වවිද්‍යාලයක මහාචාර්යවරුන්, ආචාර්යවරුන් ශිෂ්‍යයින් විසින් අත්අඩංගුවට ගන්නා ලදී. අවිනය සමාජයකින් ගැඹුරු දෘෂ්ටියක් අපේක්ෂා කළ නොහැකිය. එවැනි සමාජයකට අවශ්‍ය වනුයේ ක්‍රමානුකූල විනෝදය, සතුට ගෙන දෙන ව්‍යාප්ත කලා නිර්මාණයෝයි. එය ජනකලා වර්ධනයට හේතු නොවනු ඇත.

සහරාවැනිව ජනකලා නිර්මාණවලදී ශ්‍රී ලාංකික අනන්‍යතාව හිතවීමට පසුබිම සැකසීමයි.

විශ්වීයකරණයක් සමග ප්‍රවේශ විය හැකි චින්තාකර්මණීය සහ සුබෝපගෝගී කෘත්‍රීම කලා නිර්මාණයන් නිසා අපගේ නිර්මාණවල අනන්‍යතාව බිඳ වැටෙනු ඇත. මෙය සිදුවන්නේ කෙසේද? ටෙලදපොළෙහි නිෂ්පාදනය වන භාණ්ඩ තරගකාරී ලෙස විකිණීමට කරන සටන වන සතුන් අතර කෙරෙන සටනක් වැන්න. දැන්වීම් ප්‍රචාර යුද්ධයෙන් ඉතා සුක්ෂ්ම ලෙසින් පොළඹවනු ලබන පාරිභෝගිකය අවශ්‍ය භාණ්ඩ මෙන්ම අනවශ්‍ය භාණ්ඩද මිලදී ගනියි. දැන්වීම් කලාව නම් අනිත් සියළුම කලාවන්ට වඩා දියුණු වී ඇත. දැන්වීම් කලාවක් දැන් විශ්වීයකරණය වශේම අපේ කර්මයක් පළදීමේ තත්වයට පැමිණ ඇත. ජනකලා රටා, සංකල්පයන් සහ ජීවිත සම්බන්ධ වාචික ශ්‍රැතිය මගින් පාරිභෝගිකයාගේ සිහි ග්‍රහණය කරගන්නට යැමෙන් ජනකලා අනන්‍යතාව බිඳී යයි.

සස්වෙනුව ජනශ්‍රැතිය සහ පාරම්පරික කලා පිළිබඳව විශ්ව දැනුම ලබාගැනීමය. ලෝකයේ විවිධ රටවල්වල ප්‍රචලිත සහ සැඟවුණ ජනශ්‍රැතියාංග - ජනකතා, ජනගී, ප්‍රස්ථාව පිරුළු, කවි කතා, ශාන්ති කර්ම, සිරිත් විරිත් අභිචාර විධි ආදිය අපට ලෙගෙසියයෙන් දැනගැනීමට විශ්වීයකරණයෙන් දෙර විවෘත වී ඇත. මෙම විස්තර සහ දැනුම ලබාගනිමින් ජීවිත ගැන තුල්‍යාත්මක පර්යේෂණවල යෙදීමට අවස්ථාව අපට එළඹෙනු ඇත. නමුත් ප්‍රශ්නය වනුයේ එම තොරතුරු ලබා ගැනීම අර සංනිවේදන ආර්ථික යුද පිටියේ

අවස්ථාවක් තිබේද? මහජනයාගේ එදිනෙද පිවිතයට බලපාන ඇදහිලි ක්‍රම විශ්වාස, ගතිපැවතුම් සහ වර්ග ධර්ම බොහෝ විට රටින් රටට පැතිර යනු ඇත. ජීව ජී රටවල්වල ආවේණික විශ්වාස පද්ධතීන්ට නිරායාසයෙන් ඇතුල්වනු වැළැක්විය නොහැකිය. සමහරක් ස්ථාපිත වන අතර සමහරක් අමතක වනු ඇත. යටත් විජිත වාදයන් සමග පැමිණි විශ්වාසයන්හි අසුඛ අංක 13 යේසුස් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ අන්තිම ගෝඡන සංග්‍රහයට 13 දෙනාගෙන් පසුව ගොඩනැගුණකි. මෙම මතය ක්‍රිස්තු ලබ්ධිකයන් විසින් පමණක් නොව අප බොහෝ දෙනෙකු පොදුවේ පිළිගත් විශ්වාසයක් වී ඇත.

විද්‍යා හා තාක්ෂණ ලෝකයේ උච්චතම අවස්ථාව වන අපටාකාශ ගමන් මෙහෙයවන නාසා මධ්‍යස්ථානයේ අපටාකාශ ගාමීන්ට තහනම් කර තිබෙන එක් ක්‍රියාවක් මේ ඉණිමගක් යටින් යැමයි. ඉණිමගක් යටින් යැම අභියෝගීතම අසුඛ ලකුණක් වශයෙන් සැලකුවේ එයින් ශුද්ධ වූ ග්‍රීන්වයට - පියානන් පුතුන් සහ ශුද්ධ වූ ශාන්ත-සම්බන්ධයට අගෞරවයක් වන නිසාය. එක රටක පවතින මෙවැනි දැඩි විශ්වාස සෙසු රටවල්වලටද ව්‍යාප්ත වීම මීට වඩා වේගයෙන් විශ්වීයකරණය යටතේ සිදුවනු ඇත.

සාමාන්‍ය කලාකරුවන් බෙහෙවින් ආභාසය ලබන්නේ ජන කලාවෙනි. ජී නිසා විශ්වීයකරණය සහ කලාව අතර ඇතිවන සම්බන්ධය ගැනද අපගේ අවධානය යොමු විය යුතුයි? කලා නිර්මාණය (ශිල්ප කර්ම) නිර්මාපයකු (ශිල්පියකු) විසින් සහාදයින්ගේ රසෝත්පත්තිය සඳහා කරනු ලබන නිර්මාණයෝයි. කලා කෘතියක් උත්තම කෘතියක් වන්නේත් හීන කෘතියක් වන්නේත් එහි නිර්මාණ කෞශල්‍යය සහ අන්තර්ගතය අනුවයි. එහි පුණ්‍යවූ හෝ පාපවූ පරමාර්ථය අනුවයි. එය මිනිසා විසින් මිනිසා සඳහා නිර්මිත නිර්මාණයකි. ඡේක්ස්පියර්, කාලිදාස හෝ ඉබ්සන්ගේ කෘති, සිගිරි චිත්‍ර, අප්‍රන්තා ඩිකු සිතුවම්, මොනාලිසා, සහාදයන්ගේ මනෝභාවයන්, ආධ්‍යාත්මය සහ පුණ්‍ය වේතනා උද්දීපනය කරවන උත්තම කලා කෘතියයි. මෙවැනි කෘතීන් හිතදු ධර්ම ශාස්ත්‍රවල

සඳහන් වන්නේ දේව ශිල්ප හඳුන්වනු ලබන්නේ ගීත කෘතීන් වශයෙනි.

කලාකරුවාගේ කාර්යය නම් කලා නිර්මාණය නිමකරන්නේ කෙසේද යනු නිර්ණය කිරීමයි. අනුග්‍රාහකයාගේ කාර්යය නම් නිර්මාණය කළ යුත්තේ කුමක්ද යනු උපදෙස් දීමයි. පාරිභෝගිකයාගේ කාර්යය නම් කලා නිර්මාණය නියමිත ප්‍රමිතීන්වලට අනුකූලව එය නිර්මාණය කර තිබේද යනු විභාග කිරීමයි.

විශ්වීයකරණය යටතේ කලා නිර්මාණ දෙස බැලිය යුත්තේ මෙම ත්‍රිත්ව දෘෂ්ටි කෝණයෙනි. ප්‍රථමයෙන්ම කලාකරුවා නිර්මාණය කරන්නේ කෙසේද යනු නිර්ණය කිරීමේදී තමාට පාරම්පරිකව උරුමවූ ශිල්පස්ථාන ඥානයෙන් තම මාධ්‍යයට ආවේණික ශිල්ප ශාස්ත්‍ර න්‍යාය හඳුනාගනියි. එම පාරම්පරික විධි ක්‍රම සහ රීතීන් තමන්ට අවශ්‍ය පරිදි හසුරුවා ගනිමින් තම ප්‍රතිභාශක්තියෙන් නව කලා කෘතියක් නිර්මාණය කරයි. මෙහිදී විශ්වීයකරණයේ ආනිසංසයෙන් කලාකරුවන්ට තම මාධ්‍යයට කේන්ද්‍රීය වන තමන් ඊට කලින් නිද්‍රවු, නොඇසු, නොවිඳි අත්දැකීම් ලබා ගන්නට ඉඩ සැලසේ. මොනාලිසා නිර්මාණය කළ ලියනාඩෝවා වින්චි තම සිතුවම් ශෛලිය ප්‍රගුණ කළේ කෙසේද? ඒ ශෛලිය තම රටේ පාරම්පරික ජන සිතුවමට සම්බන්ධ වූ ආකාරයත් එයින් ප්‍රතිභාපූර්ණ කලාකරුවකු ආභාසය ලැබූ ආකාරයත් වැනි අනභිභවනීය අත්දැකීම් විශ්වීයකරණය යටතේ ලබා ගන්නට පිලිවන. නමුත් ප්‍රශ්නය නම් මෙවැනි විස්තර භාරතීයද? අපට ඉන්ටර්නේට් ජාලය මගින් ලැබේවිද? කිසියම් කලාකරුවකුගේ පරිණත අවස්ථාවට තුඩුදුන් මුඛ භාරතීයද? අපටම ලබා ගත හැක්කේ ඒවා ඉන්ටර්නේට් ජාලයට සැපයුවහොත් පමණි. ආර්ථිකයම කරපිත්තාගත් විශ්වීයකරණය යටතේ මේ සඳහා ඉඩක් ලැබේවිද? මගේ තර්කය නම් විශ්වීයකරණය යටතේ ඉතා පෘථුල ලෙස දෙර විවෘතව ඇතත් එයින් වන්නේ වෙළඳ ව්‍යාපාර කටයුතු හා ඊට සම්බන්ධ දේ

පමණක් නම් කලා නිර්මාණ. ශාස්ත්‍රීය පර්යේෂණ හෝ සාහිත්‍යය නිර්මාණ, අනෙක් අතට ප්‍රතිචාරයට වෙළඳ ලෝකය අන්ධ නම් විශ්වීයකරණයෙන් කලා පෝෂණයක් ඇතිවිය හැකිද? යන්නයි. සමහර විටෙක පුද්ගලික සම්බන්ධතා ඇති කරගත හෝ ඒ සඳහා සුවිශේෂ ව්‍යාපෘතියක් ආරම්භ කළහොත් ලෝකයේ විවිධ රටවල්වල කලාකරුවන්ගේ අත්දැකීම්වලින්, නිර්මාණවලින්, ශිල්පක්‍රමවලින් අනෙක් අතට පරිපෝෂණයක් ලබා කරගැනීමට විශ්වීයකරණය බෙහෙවින් ප්‍රයෝජනවත් වනු ඇත. ප්‍රණය කලා කෘතිවලට නොහොත් උත්තම කලා කෘතිවලට කෙසේ වෙතත් රති රසය, කාමය, සංතෘප්තිය දනවන ගීත කලා කෘතිවලට නම් වණක් ලෝකය නිරායාසයෙන්ම ප්‍රමුඛස්ථානයක් දෙනු ඇත. එවිට උත්තම කලා කෘති යටකරගෙන පාහා ගෙන විනාශ කරගෙන ව්‍යාජ, හීන, රතිය, රාගය, තෘෂ්ණාව, සහ මාත්ස්‍රියය ඇතුළත් පාප කලා කෘති ඔටුණු පළඳිනු නොඅනුමානයි. එම දූෂිත සංස්කෘතිය විසින් උන සංවර්ධිත රටවල් ගිලගනු ඇත. දැනටමත් මෙම ලක්ෂණ විතර්කය සංගීතය, සාහිත්‍යය ආදී ක්ෂේත්‍රයන්හි දක්නට ලැබේ.

විශ්වීයකරණය යටතේ කලා ශිල්ප ශාස්ත්‍රයන්හිදී ගුරු ශිෂ්‍ය පරම්පරාවක් අපි බලාපොරොත්තු නොවෙමු. මේ ගැන මම කලින් ද සඳහන් කළෙමි. නමුත් ලෝකයේ විවිධ කලාශිල්පීන්ගේ උපදේශය සහ අභ්‍යාසය අපට ලබා ගැනීමට පහසුකම් සැලසෙනු ඇත. නමුත් එය ඉටුවේද යනු වැදගත්ම ප්‍රශ්නයයි. කලාකරුවාගේ ශක්තිය දෙසාකාරයි. එනම්, ප්‍රතිභා ශක්තිය සහ උත්සාහ ශක්තියයි. ප්‍රතිභා ශක්තියෙන් පරිපූර්ණවූ ලෝකයේ සෙසු නිර්මාණ ශිල්පීන්ගේ නිර්මාණ අපට දැක බලාගත හැකිය. ඒවායින් ආභාසය ලබාගත හැකිය. එමෙන්ම ව්‍යුත්පන්නී ගුණයෙන් පොහොසත් කලාකරුවන්ගේ ප්‍රතිභා ශක්තිය ඒ ආභාසයෙන් ප්‍රබුද්ධාගත හැකිය. එනමුත් ආර්ථික ලෝකයට අදාළ ප්‍රශ්නවල නිමග්නවූ විශ්වීයකරණයට මෙවන් ව්‍යායාමයන් සඳහා අවස්ථාවක් ලබාගත හැකිද?

අපි ඊළඟට පාරිභෝගිකයාගේ කාර්යයට එළඹෙමු. ඔහුට අවශ්‍ය සංභාෂණයයි. ඒ සංභාෂණයෙන් ඔහු පුණ්‍ය කලාවට යොමුවිය යුතුයි. එය දුෂ්කර ක්‍රියාවකි. එය පාප කලාවට යොමු කිරීම තුළ ආර්ථිකය 'සල්ලි දෙයියන්ගේ මල්ලි' සංකල්පය රජ කරයි. ඒ රාජ්‍යත්වය විසින් නිසැකයෙන්ම පුණ්‍ය කලාව මර්දනය කරනු ඇත. විශ්වීයකරණය ගැන කතා කරන විද්වතුන් පුණ්‍ය කලාව මර්දනය කරනු ඇත. විශ්වීයකරණය ගැන කතා කරන විද්වතුන් පුණ්‍ය කලාව යනු කුමක්දැයි අංශු මාතෘකාකීන්වත් සඳහන් කර ඇති අවස්ථාවක් මට නම් හමුවූයේ නැත. කලාව සංචාරක මාධ්‍යයක් වශයෙන් ප්‍රචලිත කිරීම විශ්වීයකරණයටත් පෙර අප රටට පමණක් නොව සෑම රටකම පවතින ක්‍රියාදාමයකි.

මෙහිදී අප විසින් අමතක නොකළ යුතු අතිශයින් වැදගත් කාරණයක් ඇත. එය වරක් නොව දෙවරක් නොව කිහිපවරක් අප විසින් ස්මරණය කළ යුතුය. එනම්, ශ්‍රී ලංකාවේ පමණක් නොව පෙර අපරදිග රටවල පවා මෑත අතීතයේ නිර්මාණය වූ අති සම්භාවනීය කලා සම්ප්‍රදාය අද තිබේද මනුෂ්‍යත්වයට සනාතනව ගෝචර වන කලා නිර්මාණ තිබේද? අපන්නා බිතු සිතුවම්, සිහිර බිතුසිතුවම්, සමාධි පිළිමය, මොනාලිසා නිර්මාණවලට පසුබිමක් සහ තෝතැන්නක් අද

තිබේද? ඊට හේතුව වාණිජකරණයයි. ආනන්ද කුමාරස්වාමි මෙය මීට දශක ගණනාවකට පෙර එය අවබෝධ කර ගත් අතර, ඔහු එය ප්‍රකාශ කළේ අපරදිග කවියෙකුගේ උද්ධෘත පාඨකයකිනි.

When nations grow old
the arts grow cold
and commerce settles on every tree
-Blake-

ජාතින් පැරණි වන විට
කලාව පිරිහී යයි
වණික් ක්‍රමය හැම තැනම මුල් බැස ගනී
-බ්ලේක්-

ආශ්‍රිත ග්‍රන්ථ

Coomaraswamy, Ananda
Medieval Sinhalese Art' Pantheon Books
1956: IV, New York. p. vi.
ජයවීර, ආර්. ඒ. ලෝකාවේශය - කලා සමාජ අධ්‍යයන ආයතනය,
කොළඹ 01, 1997 : 11

විශ්වීයකරණයේ අභියෝග

ආර්යවංශ රණවීර

මෙහිදී 'විශ්වීයකරණය' යන්න සඳහන් කරනුයේ 'GLOBALIZATION' නමින් ඉංග්‍රීසියෙන් කියැවෙන නව ප්‍රවණතාවය සඳහා වන සිංහල පර්යාය පදය වශයෙනි. තවමත් මේ සඳහා, ස්ථාපිත වූ සිංහල වදනක් නොමැතිහෙයින්, globalization යන්න නොයෙක් දෙනා නොයෙක් ආකාරයෙන් සිංහලයට පරිවර්තනය කරති. 'ජගත් කරණය' ලෝක කරණය හා ගෝලීය කරණය' ඉන් කිහිපයකි. මෑතකදී ශ්‍රී ලංකා පදනම් ආයතනයේදී පැවැත්වූ සම්මන්ත්‍රණයකදී මේ සඳහා භාවිතා කෙරුණේ 'ලෝකාචේයය' යන පදයයි. මුලු ලෝකයම එක්වත්ව එකම ආචේයයකට නතු වීම මින් අදහස් කෙරිණ. හැඳින්වීම සඳහා කුමන ආකාරයේ පරිවර්තනයන් ඉදිරිපත් කළ ද, එම සංඥාවන් ගෙන් හැඳින්වෙන ජගත් ක්‍රියාදාමයක් සිදුවෙමින් පවතින බව අප විසින් තේරුම් ගැනීම වැදගත්ය. මෙය එක්තරා ආකාරයක බලවේගයකි. මෙහිදී ජ සඳහා මා භාවිතා කරන්නේ 'විශ්වීයකරණය' යන්නයි. මේ 'විශ්වීය කරණ' ක්‍රියාවලිය රටක සංස්කෘතිය කෙරෙහි බලපාන ආකාරය පිළිබඳ විමසීම මෙම ලිපියේ අරමුණයි.

ඇල්වින් ටොෆ්ලර් නම් ප්‍රකට සමාජ විද්‍යාඥයාගේ මෑතකදී එළි දැක්වුණු Third Wave (තුන්වෙනි ප්‍රවාහය) නම් කෘතියේ සමස්ත මානව සංගතිය ආරම්භයේ සිට මේ වනවිට ප්‍රධාන ප්‍රවාහයන් තුනකට මුහුණ දී ඇති බවත් ප්‍රකාශ කරයි.

පළමුවන ප්‍රවාහය වශයෙන් ඔහු හඳුන්වන්නේ ග්‍රෝහික එඬේර පිවිත්‍යක් ගත කරමින් සිටි මිනිසා කෘෂිකාර්මික වී ගම්මාන හා නගර නිර්මාණය කිරීමත් ඉන්පසුව ආණ්ඩු ක්‍රමයන් සහ නගර නිර්මාණ කිරීමත්ය.

දෙවන ප්‍රවාහයේදී කෘෂිකාර්මිකව වණික් ව්‍යාපාරයන්හි යෙදුණු මිනිසා දහසයවන සියවස වනවිට දැඩි ලෙස කාර්මීකරණයට නතු වෙයි. ඉන් පසුව ගම්මාන වලින් නගර වලට සංක්‍රමණ වන ඔහු ජාතික රාජ්‍ය නිර්මාණය කරයි. පසුව මේ ජාතික රාජ්‍යයන් ගෙන් සමහරක් සුවිශාල අධිරාජ්‍යයන් දක්වා වර්ධනය වේ. කාර්මීකරණය නිසා බලවතුන් බවට පත්වන මේ අධිරාජ්‍යයන් විසින් විශාල වශයෙන් යටත් විජිතයන් ඇති කර ගනු ලබයි. ඉන්පසුව දියුණු හා නොදියුණු වශයෙන් රටවල් අතර බෙදීමක් ඇතිවෙයි. ලෝක ශිෂ්ටාචාරයේ පාලකයක් බවට පත්වන්නේ දියුණුයැයි සැලකෙන මේ අධිරාජ්‍ය වාදී රාජ්‍යයන් ය.

ලෝකයේ පවතින රටවලින් හතරෙන් එකක් පමණ වන මේ රටවල් විසින් හතරෙන් තුනක් පමණ වන ඉතිරි නොදියුණු රටවල් කෙරෙහි සිය ආධිපත්‍ය පතුරුවනු ලබයි.

දැන් අප පය තබා ඇත්තේ තුන්වෙනි ප්‍රවාහයටයි. මෙහිදී සම්ප්‍රදයික ජාතික රාජ්‍යයන් දුර්වල වී ඊට ඉහලින් වෙනත් ආකාරයේ සුපිරි ව්‍යුහයක් ඇති වී තිබේ. එකී බලවත් ආයතනික ව්‍යුහය පාලනය කරන්නේ ලෝකයේ ආර්ථික මර්මස්ථාන අයිතිකරගෙන සිටින බහු ජාතික සමාගම් මගිනි. ජාතික රාජ්‍ය මගින් තම රටවල් පිළිබඳව ගන්නා ආර්ථික හා සමාජමය නීතිරීති අභිභවා කටයුතු කිරීමේ ශක්තියක් මේ මහා ආයතන විසින් අත්පත් කරගෙන ඇත. ජගත් මූල්‍ය ක්‍ෂේත්‍රයේ කුළුන මුද්‍රා වන ලෝක බැංකුව හා ජනතාන්තර මූල්‍ය අරමුදල පවා මේ මහා යාස්ත්‍රණයේ පරිවාරක ආයතන වන තත්ත්වයකට අද පත්ව තිබේ. මෙම සුපිරි ආයතන වල මූල්‍යමය හා මානව සම්පත් වල ආධිපත්‍යය කොපමණ දැයි කියතොත්, ඔවුන්ගේ

අනාච අවනත වීම හෝ විනාශ වීම යන විකල්පයයි අද ජාතික රාජ්‍ය ඉදිරියේ පවතින්නේ. පැහැදිලි ලෙසටම ලෝක සංස්කෘතීන් කෙරෙහි මෙම බහුජාතික සමාගම් බලපෑමක් කරනු ලබයි.

අද වන විට සංනිවේදන භාෂණය උසස් දියුණුවක් ඇති කරගෙන තිබීම තුළින් විශ්ව ව්‍යාප්ත සංකීර්ණ ජාලයක් නිර්මාණය වී ඇත. ලෝක සංනිවේදනය ජාලය පාලනය කරන්නන් විසින් ඉතාම හුදකලා සංස්කෘතීන් කෙරෙහි පවා සිය බලපෑම ආරෝපණය කරන්නේය. මේ සම්බන්ධයෙන් මැතකදී පුවත්පතක පළවූ ප්‍රවෘත්තියක් උදහරණයක් ලෙස ඉදිරිපත් කරමි. දකුණු අප්‍රිකාවේ ඇමෙසන් වනාන්තරය අභ්‍යන්තරයේ හුදකලාව පිවත්වන 'කිකුණ' නම් ආදිවාසී ග්‍රෝතිකයින් පිළිබඳව එක්තරා සමාජ විද්‍යාඥයෙක් පර්යේෂණයන් කරනු ලැබුවේය. එම පර්යේෂණය අවසාන කර ආපසු එන ගමනේදී, ඔහු ග්‍රෝතික නායකයා අමතා, ඔහුට අවශ්‍ය කිසියම් දෙයක් තිබේනම් පවසන ලෙස ඉල්ලා සිටින ලදී. එහිදී ඒ ග්‍රෝතික නායකයා සමාජ විද්‍යාඥයාගෙන් ඉල්ලා ඇත්තේ ඔහුට ස්ථිරයේ කැසට් රෙකෝඩ්‍රයක් අවශ්‍ය බවයි. මේ ග්‍රෝතික නායකයාගේ ප්‍රකාශය අනුව තොරතුරු භාෂණය මගින් කෙතෙක් දුරට හුදකලා සංස්කෘතීන් ආක්‍රමණය කර ඇත්තේද යන්න තහවුරු වේ.

එක් අධිපතිවාදී සංස්කෘතියක් අවශේෂ සංස්කෘතීන් කෙරෙහි ආරෝපණය වීමක් මෙම විශ්වීය කරණ ක්‍රියාවලිය මගින් සිදුවන බව අප අකමැත්තෙන් වුවද පිළිගත යුතුයි.

පාකිස්ථානයේ හිටපු ක්‍රම සම්පාදක ඇමති මෙහෙබුඩ් - උල් - හක් ප්‍රකාශ කරන අයුරු සංස්කෘතිය යන්න සංවර්ධනයේම කොටසක් ලෙස සැලකිය යුතුය. ඔහු තවදුරටත් ප්‍රකාශ කරන අයුරු මේ විශ්වීයකරණ ක්‍රියාවලිය මගින් දස දහසක් පමණ වන කුඩා සංස්කෘතීන් විනාශ වෙමින් තිබේ. ලෝක සංස්කෘතියේ සරු බව රැක ගැනීම මේ සියලු සංස්කෘතීන්ගේ විවිධත්වය රැක ගත යුතුයි. නමුත් අද අවර ගණයේ සංස්කෘතියක් අනෙකුත් සියල්ල පොඩි පට්ටම් කරමින් ගලාගෙන යයි.

ටී. එස්. එලියට් 1950 තරම්, ඇත කාලයකදී බී.බී.සී. සාකච්චාවකදී මෙසේ ප්‍රකාශ කොට ඇත.

'මහා පරිමාණයෙන් ජනතාව අතරට යාමේදී රසවින්දනයේ පරිභාහියක් පෙන්වුම් කෙරේ. සුවිශාල ප්‍රේෂණක සමූහයක් කරා ඉලක්ක වන බොහෝ නිර්මාණයන්ගේ රසඥතාවය අවම වනු ඇත.'

මහා පරිමාණයෙන් එක් මූලයක සිට ගලා ගැලෙන සංස්කෘතික ධාරාවන්ගේ ගුණාත්මක අගය හිනවන බව අදටත් අදල වේ.

මැතකදී සිදුවූ තවත් සිද්ධියක් උදහරණ වශයෙන් දැක්විය හැක. අග්නිදිග ආසියානු රටක් වන මැලේසියාව කලාපයේ දියුණු රටක් වන අතර, මුස්ලිම් බහුතරයක් වාසය කරන, ඒ නිසාම මුස්ලිම් සංස්කෘතික සීමාවන් තුළ ක්‍රියාත්මක වන රටක්.

මෙම ඉස්ලාමීය ආගමික හරයන්ට එරෙහි වන නිසා, සුපිරි ඇමරිකානු ගායක මයිකල් ජැක්සන් විසින් පවත්වන්නට යෙදුණු සංගීත ප්‍රසංගයක් සඳහා රට තුළින් විශාල විරෝධයක් පැනනැගුණි. එහෙත් අවසානයේ මැලේසියානු බලධාරීන්ට එම ප්‍රසංගය පැවැත්වීම සඳහා අවසර ලබා දීමට සිදු වූයේ කෘත්‍රීම අයුරින් මේ සංස්කෘතික ප්‍රවාහය පාලනය ප්‍රායෝගික නොවන බව මැලේසියාව තේරුම් ගත් හෙයිනි. මෙවන් සිද්ධියකින් අපට පෙනීයන්නේ වන මහා ප්‍රාකාරය වැන්නක් බැන්දත් මෙම සංස්කෘතික ආක්‍රමණය වැලකීම අසීරු කරුණක් බවයි.

මෙම විශ්වීයකරණය යනු අන් කිසිවක් නොව ලොව යළිත් ධනවාදය වෙතට නැඹුරු වීම බව සමහරුන්ගේ අදහසයි. නමුත් එය එසේ වන බව අපිට තීරණය කළ හැකිද? මෙහිදී මැතකදී පළවුණු පොතක් පිළිබඳව අවධානය යොමු කිරීම වැදගත්. ජපන් සම්භවයක් සහිත ඇමරිකානුවකු වන ග්‍රැන්සීස් ග්‍රකුයාමා විසින් රචිත ඉතිහාසයේ අවසානය (End of History) නැමැති ග්‍රන්ථයේ අපුරු ප්‍රවාදයක් ඉදිරිපත් වී තිබේ. එහිදී ග්‍රකුයාමා විසින් ප්‍රකාශ කරන්නේ, මිනිස් සංහතිය එහි විකාශනයේ අවසාන අදියරට ලගා වී ඇති බවයි.

මිනිසා විසින් ප්‍රාථමික කොමියුනිටි සමාජය, වැඩිවසම් සමාජය, ධනවාදී සමාජය, යළි සමාජවාදී අත්හැර බැලීම පසු කොට ආපසු ධනවාදයට පා තබා ඇති බව ඔහු ප්‍රකාශ කරනව. මෙම ලිබරල් වාදී ධනවාදී සමාජය අවසාන වශයෙන් මිනිසා විසින් පවත්වාගෙන යනු ඇත. අවුරුදු 70 ක් පමණ වූ සමාජවාදී පාලන ක්‍රමය හොඳ අත්හැර බැලීමක් පමණි. මේ සමාජවාදය නිසා ධනවාදයේ තිබෙන රළු ඕලාරික ස්වරූපය තුනී වී වඩා යහපත් මානව හිතවාදී ධනවාදී සමාජ ක්‍රමයක් සකස් වී ඇත. මින්පසු සමාජය වෙනත් ආකාරයේ වෙනස් වීමකට භාජනය නොවී පවතින්නේය.

ග්‍රකුයාමාගේ අදහස පිළිගත්තද නැතද අද ලෝකය පුරා ලිබරල්වාදී ධනවාදී ප්‍රවණතාවයක් ගොඩනැගෙමින් පවතින බව සත්‍යයකි. මේ පරිසරය තුළ විශ්වීය කරණ ක්‍රියාවලිය වේගයෙන් අවශේෂ සංස්කෘතින් කෙරෙහි බලපෑම් ඇති කරමින් පවතී. විශ්වීයකරණ ක්‍රියාවලිය මගින් එල්ලවී ඇති අභියෝග

ජයගනිමින් සිය පැවැත්ම තහවුරු කර ගැනීම සඳහා කුඩා සංස්කෘතින් විසින් කළ යුත්තේ කිමෙක්ද?

එම සංස්කෘතින් විසින් යල් පිහු සම්ප්‍රදයයන් තුළම කොටු නොවී, සාධනීය ජනප්‍රිය ලක්ෂණ උකහාගෙන නව ලෝක රටාවට උචිත පරිදි හැඩ ගැසිය යුතුය. උදහරණ වශයෙන් අප රටේ ඇති වන්නම් දහඅට පමණක්ම නර්තනය සඳහා යොදා ගැනීම ප්‍රමාණවත් නොවේ. ඒ සම්ප්‍රදයයන් මත සිටගෙන ජනප්‍රිය අංග සහිත නව නිර්මාණයන් ඉදිරිපත් කළ හැක. මෙහිදී ජනප්‍රිය ලක්ෂණය යන්න 'පොප්' සංස්කෘතියක් වශයෙන් වටහා ගත යුතු නොවේ.

එසේම අපේ සංස්කෘතියට විශ්වීයකරණය තුළින් ගලාගෙන එන හොඳ දේ මුසු කර ගත යුතුය. බටහිර කලාංග වන බැලේ රංගන, සංගීත සාධ වැනි දියුණු අංග මගින් අපේ කලාව පෝෂණය වන්නේය. මේ මුසු කිරීම ඉතාම සංකීර්ණ කාර්යයක් වනු ඇත. අපේ සංස්කෘතික පදනම බිඳ නොගෙලා මේ දේවල් සිදු කිරීමට වගබලා ගැනීම වැදගත්ය.

දහවැනි සියවසෙහි සසුන් ඉතිහාසය හෙළි කරන මිහින්තලා පුවරු ලිපිය

මධ්‍යම සංස්කෘතික අරමුදලේ ජාතික කෞතුකාගාර
පුස්තකාල සංරක්ෂණ ව්‍යාපෘතියේ සම්බන්ධීකරණ නිලධාරී
අනුර පද්මසිරි බමුණසිංහ

මිහින්තලා පර්වතයට නගින ගමන් මාර්ගයේ මද දුරක් ගිය විට හමුවන පුරාණ දැන ගැනීමට අසල වූ නටඹුන් ගොඩනැගිල්ල ඉදිරියේ පිහිටි ටැම් පුවරු දෙක දෙස මදක් විමසීමෙන් වුවහොත් එක් පුවරුවක සිහින් අකුරින් පේළි 58 බැගින් වන ලෙස ලියා ඇති බැව් ඔබට දැක ගත හැකිය. ශාසන ඉතිහාසය හඳුරන්නෙකුට මෙම ගල් පුවරු දෙක අගනා මූලාශ්‍රයකි. මේවා කවුරුන් විසින් කුමක් අරභයා කරවන ලද දැයි විමසීමෙන් වනු වටී. පළමු පුවරුවෙහි තුන්වන සහ හතරවන පේලිවල සඳහන් වන 'සිරිසත්ඛොයි අබන්ස මහරජතු සත් ලැගු සොළොස් වන හවුරුදයෙහි' යන්නෙන් මෙම ලිපිය පිහිටුවන ලද්දේ වෙස්සගිරි සහ අභයගිරි පුවරු ලිපි පිහිටුවා සිටින මිහිඳු රජතුමා බැව් පැහැදිලි වේ.

පොදුවේ බිඳුණු සමාජයේ පිරිහීමට හේතුවන කරුණු මගහරවා ශාසන පාරිශුද්ධිය ඇති කර ලීම පිණිස සම්මත කරගනු ලබන ව්‍යවස්ථා කතිකාවන්හි ඇතුළත් වෙයි. එසේ වුව ද මිහින්තලා පුවරු ලිපි එබඳු අරමුණකින් නොව එක් විහාරයක පරිපාලනය හා කාර්ය සංවිධානය විධිමත් ව පවත්වා ගෙන යාම සඳහා අවශ්‍ය නීති රීති සංග්‍රහ කෙරුණු අවස්ථාවකි. සමස්ත ශාසනය උදෙසා නොව නිශ්චිත විහාරයක් ඉලක්ක කොට සම්පාදිත කතිකාවන් විහාර කතිකාවන් නමින් හඳුන්වනු ලැබේ. විහාර කතිකාවක් අතර දීර්ඝතම වූ ද අංග සම්පූර්ණ වූ ද ලේඛනය නම් මිහින්තලා පුවරු ලිපිය වැඩි මහාචාර්ය ජී. ඩී. සුරවීර මහතා සිය සිංහල කතිකාවන් හා හිඳුණු සමාජය නමැති ග්‍රන්ථයේ සඳහන් කරයි.

පළමුවන පුවරුවෙහි 1-9 පේලිවලින් හැඳින්වීම, කාලය හා පරමාර්ථ දැක්වෙයි. පළමුව රජු පිළිබඳවත්, අනතරුව දින වකවානු, ව්‍යවස්ථා සම්පාදනය කළ ආකාරය, කා සඳහා සම්මත කරන ලද්දේ ද යන්නත් සඳහන් කෙරෙන අතර වෙනියගිරි (මිහින්තලේ) විහාරයෙහි හා අභයගිරි විහාරයෙහි වාසය කරන හිඳුණු සංඝයාගේ මහා සභා රැස්වීමක් පවත්වා මේ විහාරයෙහි වසන හිඳුණු වහන්සේලා විහාර සේවකයින්ට (නිලධාරීන්ට) හා දාසයන්ට තම තමන්ට නියමිත රාජකාරීන් සහ ලැබිය යුතු දෑ ද ජවා දිය යුතු ආකාරය ද ප්‍රකාශ කොට සම්මත කළ බැව් 4-9 පේලිවලින් දැක්වෙයි.

පළමුවන පුවරුවෙහි 9-20 පේලිවල විහාරවාසී හිඳුණු සංඝයා සඳහා පැනවූ ව්‍යවස්ථා නවයක් දැක්වේ. මෙම ව්‍යවස්ථා සම්පාදනය කිරීමේදී හිඳුණු ආචාර ධර්ම ආරක්ෂා වන පරිදි හා පෞද්ගලික ලාභ ප්‍රයෝජන, බලය අයුතු ලෙස පරිහරණය කිරීම ආදිය වැළැක්වීම සඳහා ප්‍රධාන තැනක් දී ඇත. පළමුවන ව්‍යවස්ථාවෙන් හිඳුණුවකගේ දින වර්ගාව විස්තර වෙයි. අලුයම වේලෙහි පටන් රාත්‍රිය දක්වා අනුගමනය කළ යුතු සිරිත් හා කළ යුතු කාර්යයන් ඉටු කළ යුතු සේවාවන් මෙන්ම තමා වෙත පැවරී ඇති වගකීම් නිසි අයුරු ක්‍රියාත්මක වන්නේදැයි සොයා බැලීම ද මෙයට ඇතුළත්ය.

හිඳුණු වහන්සේලාට නියම කෙරුණු වැටුප තුන් ආකාර වෙයි. 'මෙ වෙහෙර වැසූ වනවළා කියන බික්ස්ගමියනටි කඩින් පිසින් වසන් දොළොසක් ඉසා දියැයුතු....' යනුවෙන් විහාරවාසී විනය පිටකය

දේශනා කරන හික්ෂුන්ට විවර පිණ්ඩපාත කොටස් පහක් ද, සූත්‍ර පීටකය දේශනා කරන හික්ෂුන්ට කොටස් හතක් ද, අභිධර්ම පීටකය දේශනා කරන හික්ෂුන්ට කොටස් දොළහක් ද දීමට නියම කොට ඇත. මෙම හික්ෂු වේතනයන් මුදලින් ගෙවූ බවක් සඳහන් නොවෙයි. පැරණි ලංකාවේ පැවැතියේ භාණ්ඩ හුවමාරු අර්ථ ක්‍රමයකි. රන් රිදී මුතු මණික් හා කාසි වර්ග විදේශ වෙළඳ ගනුදෙනු සඳහා යොදා ගන්නන් දේශීය භාණ්ඩ හුවමාරු අර්ථ ක්‍රමය මේ වේතන ක්‍රමයට සම්බන්ධ කර තිබේ. මිල මුදලින් හෝ රන් රිදියෙන් හික්ෂුන්ගේ වේතන ගෙවී නම් ශාසන ශෝධනයෙන් ලැබෙන ප්‍රතිඵල අත් නොවන්නට හේතු වෙයි. මිල මුදල් රන් කහවණු දැරීම හික්ෂුන්ට අකැප වූ හෙයින් එම ව්‍යය නීති උල්ලංඝනය වන කටයුත්තක් නීති ගත කිරීම කතිකාවත් සම්පාදකයන් අනුමත නොකරනු ඇත. මේ නිසා ව්‍යාවස්ථා කාරකයන් නියම කරන්නට ඇත්තේ දැහැමි වැටුපකි. ත්‍රිපිටකය දේශනා කරන හික්ෂුන්ට නියමිත දීමනා මිස විවර පිණ්ඩපාත කොටස් හිමි අනෙකුත් හික්ෂුන් වහන්සේලා පිළිබඳ කිසිවක් මෙම සෙල් ලිපියෙහි සඳහන් නොවෙයි. මෙයින් පෙනී යන්නේ හික්ෂුන්ගේ කාර්යභාරය වී ඇත්තේ ත්‍රිපිටකය මුල් කර ඇති අධ්‍යාපනය මැනවින් ලබා ඉගැන්වීම් කටයුතුවල හා ධර්ම දේශනාවන් පැවැත්වීමේ යෙදීම බවයි. එය උන්වහන්සේලාට යෝග්‍ය වෘත්තිය බැව් අවධාරණය කෙරේ. වේතනය ගෙවන ලද්දේ කඩින් පිචින් හෙවත් වස්ත්‍ර හා පාරිභෝගික අවශ්‍යතා වශයෙන් බැව් ද දක්වා ඇත.

පළමුවන පුවරුවෙහි 20 වැනි පේළියේ සිට පළමුවන පුවරුව අවසාන වන තෙක් වෙහෙරේ කැමියන් උදෙසා පැනවූ ප්‍රඥප්ති තිස් තුනකි. මෙම විහාර නිලධාරීන් සඳහා පැනවූ ව්‍යවස්ථා තුළින් වෙනත් කිසිදු මූලාශ්‍රයකින් ලබා ගත නොහැකි අන්දමේ විහාරාරාම පාලන සංවිධානය පිළිබඳ තොරතුරු ලබා ගත හැකි වෙයි. ආරාම පාලනය පිළිබඳව මෙහි දැක්වෙන නිර්දේශ එදාට පමණක් නොව අදටත් ගැලපෙන ගණකාධිකරණ නීති රීතිවලින් සමන්විතය. එහි සෑම සේවකයෙකු හටම

පැවරුණු කාර්යයන් වෙන් වශයෙන් දක්වා ඇත. අනෙක් කතිකාවත්වල රාජ්‍ය නිලධාරීන්ට ද නීති පනවා ඇතත් මෙම ලිපියෙහි රාජ්‍ය නිලධාරීන්ට නීති පනවා නැත. මහාචාර්ය සුරචිර මහතා පවසන්නේ එයට හේතුව අනෙක් එක ද විහාරයකටත් වඩා සංවිධානාත්මක පාලනයක් ඇති මෙම විහාරය සම්බන්ධයෙන් උසස් රාජ්‍ය නිලධාරීන්ගේ සේවය අව්‍ය නොවීම විය හැකි බවයි.

විහාරස්ථානයේ කටයුතු භාර ප්‍රධාන නිලධාරියා නකාබලන හිමි යනුවෙන් හඳුන්වා ඇත. මෙය මත හේදයට හේතු වුවකි. නිකාය භාර ප්‍රධාන ස්වාමීන් වහන්සේ යන අරුත මෙන්ම විහාරස්ථානයේ කටයුතු කරන ප්‍රධාන නිලධාරියා යන අරුත ද ගත හැකිය. කෙසේ වෙතත් දෙවනි පුවරුවෙහි දැක්වෙන අනෙකුත් හිමි නිලධාරීන්ගේ වේතනවලට වඩා නකාබලන හිමිගේ වේතනය අඩු බැවින් එය පැවිදි තනතුරක් සේ අනුමාන කළ හැකිය. එය එසේ වන්නේ නම් ත්‍රිපිටක දේශනා කරන හික්ෂුන් වහන්සේලා හැරුණුවිට වේතන ලබන හක්ෂුන් වහන්සේ නකාබලන හිමියන් ලෙස සැලකිය හැකිය.

සංඝ සාමග්‍රියෙන් මිස පොද්ගලිකව විහාර සේවකයින්ට තර්ජනය කිරීම හෝ විධාන කිරීම තහනම් බැව් පුවරුවේ 16-17 පේළිවල සඳහන්ව තිබීමෙන් පෙනී යන්නේ ප්‍රජාතාන්ත්‍රික පාලන සංවිධානයක් මෙම විහාරයෙහි තිබුණු ආකාරය යි.

පළමු පුවරුවෙහි 53-58 පේළිවල අය වැය වාර්තා සකස් කරන අන්දම දක්වා ඇත. දිනපතා අය වැය පඤ්චිකා පුස්තකයෙහි ලියැවිය යුතු ආකාරයත්, දාන ශාලාවේ දෛනික වියදම් සහ ආදායම් ද නව කර්මාන්ත සඳහා යන වියදම් ලේඛන සමග සසඳා අදාළ නිලධාරීන්ගේ අත්සන ලබා ගත යුතු ආකාරයත්, එවැනි අය වැය ලේඛන සහි පතා ප්‍රධාන නිලධාරියාට ඉදිරිපත් කොට ඔහු ලවා මාසික අය වැය ලේඛනය සකස් කර ගත යුතු ආකාරයත්, අනතුරුව එම තොරතුරු ඇතුළත් කොට වාර්ෂික අය වැය ලේඛනය පිළියෙල කොට මහාසංඝයාගේ

අනුමැතියට ඉදිරිපත් කළ යුතු ආකාරයත් ඉතා මැනවින් පැහැදිලි කොට ඇත. මෙයින් පෙනී යන්නේ එම මූල්‍ය පාලන ප්‍රතිපත්ති ඵද්‍රාව පමණක් නොව අද්‍රවත් ගැලපෙන ජීවා බවයි.

නකාබලන ගිම්, විභාග පිරිවහන්නා, නියම් දෙටු, අයකැම්, පසක්කැම්, විභාගලේඛන, කරණ්ඩු ලේඛන, කරණ්ඩු අත්සමු ආදී විවිධ තරාතිරමේ විභාග නිලධාරීන් මෙම විභාග කාර්ය මණ්ඩලයේ සේවයේ යෙදී ඇත. ඔවුන්ගේ ප්‍රධාන නිලධාරියා වන්නේ ආයතනය ගණකාධිකාරීවරයෙකුට සමාන විය. මේ හැම නිලධාරියෙකුටම පැවරෙන රාජකාරීන් මොනවාද යන්න වෙන් වෙන් වශයෙන් දක්වා ඇත.

සේවකයින්ගේ නිවාඩු ගිම්කම්, විභාග බිම්වල වාසය කරන දායකයින්, කුඩින් ගෙවත් පදිංචිකරුවන්, හස්කරුවන් ගෙවත් ගොවින් සම්බන්ධයෙන් පැනවූ නීති රීති පළමු පුවරුවෙහි සඳහන් වෙයි. රාජ්‍ය දඬුවම් ක්‍රියාත්මක වීමේදී දායකයන් ලෙස විභාගාරාමවල සේවය කරන්නට යවන්නට ඇත. එසේම ඇතමුන් පින් තකා සීමිත කාලයකට ආරාමයක දායකයන් ලෙස සේවය කරන්නට ඇති බැව් සිතා ගත හැකිය. සහ සතු දේපළ වැඩි වෙත්ම ආරාම පාලනය ඉතා බැරැරුම් කටයුත්තක් විය. බොහෝ බොද්ධ රජවරු වැඩි හා පෝෂණ ප්‍රදේශ සහ සතු කොට පුපා කළ බවට තොරතුරු මූලාශ්‍රයන්හි අන්තර්ගතය. උසාවිවලින් නියම කෙරෙන දඩ මුදල් ආරාමවලට පැවරීමාදියෙන් ආරාමික ආදායම් වර්ධනය විය. විභාග සතු ගම් බිම්වල අයබදු ද ආරාමයේ ආදායම් වර්ධනය කරන මාර්ගයක් විය.

දෙවන පුවරුවෙන් නකාබලන ගිම්, නියම් ජෙට් ආදී කොට ඇති නිලධාරීන් හා සේවකයින් ලැබිය යුතු වේතන විස්තර කෙරෙන අතර එම නිලධාරීන් හා සේවකයින් ඉටු කළ යුතු සේවාවන් පිළිබදව ද කරුණු දැක්වේ. ඇතැම් සේවකයින්ට ධාතු මන්දිරය, බෝධිය, වෛතන, ප්‍රතිමා ගෙය, දෙව් මැදුර ආදී ස්ථාන සම්බන්ධ රාජකාරී පැවරුණා. උත්සව කටයුතු භාරව 'මගුල් ජෙට්' නම් නිලධාරියෙක් විය. විභාගාරාමවල වෛද්‍ය අංශයක් ද පැවරිය. කම්කරු නිලධාරීන්, මුරකරුවන්, පරික්ෂකවරුන් ආදී කොට ඇති විශාල කාර්ය මණ්ඩලයක් මෙම විභාගයේ සේවය කරන ලද බැව් පෙනී යයි.

මිහින්තලා ලිපියේ පෙනෙන ප්‍රධාන අඩුපාඩුවක් නම් මෙම ව්‍යවස්ථා සම්පාදය කළේ කුමන විභාගයකට ද යන්න පැහැදිලිව දක්වා නොතිබීමයි. කෙසේ වෙතත් මෙම විභාගය ඇත් වෙතරට නුදුරින් තිබුණු බව පළමු පුවරුවේ 10 - 11 ජෙලිවලින් කියැවේ.

රාජ්‍ය පාලනයේදී රජතුමා නීති රීති සම්පාදනය කරන්නේ යම් සේ ද විශාල ආරාමයක් පාලනය කිරීමේදී සංඝ සාමග්‍රියෙන් නීති රීති සම්පාදනය කර ගන්නා ආකාරය මිහින්තලා පුවරු ලිපියෙන් මොනවට පැහැදිලි වෙයි. දහවන ශතවර්ෂ වන විට ලංකාවේ පැවති සමාජ ආර්ථික රටාවෙහි හරස්කඩක් ලෙස ගිණිය හැකි මේ පුවරු ලිපිය ශාසන ඉතිහාසය මෙන්ම සමස්ථ ලාංකික සමාජ ඉතිහාසය පිළිබද තොරතුරු ද අපට ගෙන හැර පායි.

මූලාශ්‍රයෝ

1. කතිකාවත් සතරා, ඩී.බී. ජයතිලක සංස්. කොළඹ 1955
2. ධම්මස්සර ගිම්, මිරිස්සේ, සංඝාධිකරණ ජෝතිකා, මිරිස්සේ ගුණාදිරි මහවේර ශාසන භාරයේ ප්‍රකාශනයකි.
3. තිකාය සංග්‍රහය - ඩී.පී.ආර්. සමරනායක සංස්. කොළඹ 1960
4. ලක්දිව සෙල්ලිපි - කොත්මලේ අමරවංශ ගිම්, කොළඹ 1969
5. සුරවීර ජී. ඩී., සිංහල කතිකාවත් හා හික්ෂු සමාජය, ඇම්. ඩී. ගුණසේන සහ සමාගම, කොළඹ. 1971

විශ්වීයකරණයේ සීමා මායිම්

රාජ්‍යේ ධර්මාර

විශ්වීය කරණය යන්න ගෝලීය ධනවාදය විසින් ඇතිකළ විශ්වව්‍යාපි වානිජකරණයේ වර්ධනීය අවස්ථාවකි. ධනවාදයේ තිඹිරිගෙය යුරෝපය වූවාසේම, මෙම විශ්වීයකරණයේ ප්‍රභවයද උතුරු ඇමෙරිකාව හා යුරෝපය කේන්ද්‍ර කොට ගත්තකි. මීට සියවස් හතරකට පමණ පෙර කාර්මීකරණය සමග සංවර්ධනයේ සුපිරිමාවතකට පිවිසී යුරෝපීය ජාතික රාජ්‍යයන් කිසියම් ආකාරයකට පගන් ආධිපත්‍යයක් ගොඩ නගා ගත්හ. මේ ආධිපත්‍ය අද දක්වාම රැකගැනීමට මෙම රටවල් සමත් වී සිටිති. ඉංජිනේරු, විද්‍යාව, වෛද්‍යවිද්‍යාව, දර්ශනය, සාහිත්‍ය හා කලා ආදී වූ සියලුම විෂයයන් පිළිබඳ නිර්ණායකයන් සකස් කරන්නේ මේ ධනපති රාජ්‍යයන් විසිනි.

අද වනවිට ධනවාදය අනුත්තර තත්ත්වයකට පත්වී සිටින්නේ ධනවාදයේ අනෙකා වශයෙන් බිහිවී අවුරුදු 70 ක් පමණ ක්‍රියාත්මක වූ මාක්ස්වාදී දේශපාලන ව්‍යුහයන් පොඩී පට්ටම් වී ඇති හෙයිනි. නිරවි යුද්ධයෙන් මිදුණු ලෝකය, අවරද්දිග සංස්කෘතික ප්‍රවාහය සඳහා හොඳ ධාවන පථයක් බවට පත්වෙලා. අද බොහෝ කොට අසන්නට ලැබෙන්නේ නම් 'ලෝකය කුඩාවීම' නොහොත් විශ්ව ගම්මාන සංකල්පයයි. සුපිරි සංනිවේදන තාක්ෂණය විසින් ලෝකය හකුලවා තිබෙනවා.

අද ලෝකයේ කිසිම රාජ්‍යයකට හුදකලාව සිටින්නට නොහැක. ගෞත මාලාවේ මායා ගෝත්‍රිකයින් ඝාතනය කිරීම හෝ රුවන්ඩාවේ හුටු ගෝත්‍රිකයින් ඝාතනය සැණෙකින් ලොව පුරාම සන්නිවේදනය කිරීමට අද භාෂණය දියුණුයි. මේ නිසාම මීට දශක කිහිපයකට පෙර යම් යම් රටවල් විසින් සිදු කල හුදකලා අපරාධයන්හි අවම වීමක් සිදු වී තිබෙනවා. ඩාමියන්හි සුච්ඡල් කෞතුක මූල

පිළිමයන්, තලිඛාන් පාලකයින් අතින් විනාශ නොවී තවමත් පවතින්නේ මේ සංනිවේදන ජාලයට පිංසිදුවෙන්නටයි.

කෙසේ වෙතත් විශ්වීයකරණය පිළිබඳව කථා කරනවිට සඳහන් වන සුලභ අදහසක් නම්, මේ තුළින් බටහිර සංස්කෘතික මතවාදයන් අවශේෂ සංස්කෘතින් කෙරෙහි බලෙන් ආරෝපණය වන බවයි. මේ නිසා ලොවේ ඇති අනෙක් වූල සංස්කෘතින් සිය හැඩ රුව මකා ගනිමින් සිටින බවයි. අපට බැලූ බැල්මට එවැනිකක් හැඟෙන්නේ නූතන දැනුමේ මූලය වශයෙන් සැලකෙන්නේ යුරෝපය හා ඇමරිකාව වීම නිසා ය. එහෙත් වඩාත් විවක්ෂණශීලීව අධ්‍යයන කිරීමේදී එය එසේම සිදු නොවන බව අපට එත්තු යනු ඇත. මෙහිදී මා උත්සාහකරන්නේ, විශ්වීය කරණය නම් ක්‍රියාවලිය මගින් ඇතිකරන බටහිර සංස්කෘතික වටිනාකම් සඳහා අවශේෂ සංස්කෘතින් විසින් ඇතිකරන ප්‍රතිරෝධකයන් හඳුනාගැනීමටයි.

සැමුවෙල් හන්ටින්ටන් නම් වූ සමන් විද්‍යාඥයා විසින් මැහකදී ලියා පළකල සිය කෘතියෙන් එළිකල පරිදී අනාගතයේදී ඇතිවන්නේ සංස්කෘතින් අතර ගැටුමකි. නිරවි යුද්ධයෙන් පසු ලැබූ බටහිර ධනවාදී ලිබරල් වාදයට නිදහසේ සිය ලෝක ආධිපත්‍යය පවත්වාගෙන යෑමට ඉඩ නොලැබෙන්නේය.

බටහිර ආධිපත්‍යයට එරෙහිව නැගී සිටිනා අවශේෂ සංස්කෘතින් වශයෙන් හන්ටින්ටන් හඳුන්වන්නේ ඉස්ලාම්, හින්දු හා චීන වැනි සංස්කෘතින්ය. මැහකදී කෙන්නයවේ නයිරෝබි නුවර සහ ටැන්සානියාවේ ඩාර්-එස්-සලාම් නුවර ඇමරිකානු තනාපති කාර්යාල ඉලක්ක කර ගනිමින් පිපිරුණු ඩෝමිබ මේ සංස්කෘතින් අතර ගැටුමේ ගිනි පුපුරකි.

අද ඇමරිකාව ප්‍රධාන කොට ඇති බටහිර ධනවාදී රාජ්‍ය පද්ධතියට බලවත්ම අභියෝගය එල්ල වී ඇත්තේ ඉස්ලාම් මුලධර්ම වාදී රාජ්‍යයන්ගෙනි. දේශපාලන වශයෙන් පමණක් නොව සංස්කෘතික වශයෙන්ද බටහිර ප්‍රවාහයන්ට ඉස්ලාම් රාජ්‍යයන් විසින් තහංචි පනවා ඇත. සරලව ප්‍රකාශ කරතොත්, මයිකල් ජැක්සන්, කොකා-කෝලා සංස්කෘතිය මෙම රටවලට කිසි විටෙකත් වැද්ද ගන්නේ නැත. අද වනවිට ප්‍රබල ඉස්ලාමීය රාජ්‍යයන් 50 කට අධික සංඛ්‍යාවක් බිහිවී තිබේ. අවශේෂ රටවලද සිය සුවිශේෂ අනන්‍යතාවය රැකගෙන පිවිත්වන ඉස්ලාම් භක්තිකයින්ගේ සංඛ්‍යාව අතිමහත්ය. හින්දු පදනමක් සහිත ඉන්දියාවේ සිටින මුස්ලිම්වරුන්ගේ සංඛ්‍යාව මුලු මහත් මැද පෙරදිග මුස්ලිම් ජනගහණයට වඩා අධිකය.

මහජන විනයේ බටහිර ප්‍රාන්තයන්හි කෝටි දහයකට අධික වන මුස්ලිම් ප්‍රමුඛ අනෙකුත් සංස්කෘතින් විශ්වීය කරණ ප්‍රවාහය හමුවේ ක්‍රියාත්මක වන්නේ දැඩි ආරක්‍ෂණ වාදී පිළිවෙතක් අනුගමනය කරමිනි. බොහෝ රටවල් මුස්ලිම් නීතිය හඳුන්වා දීමට පෙළඹී තිබේ. බටහිර ආකල්ප වලට අනුව මේ නීති පද්ධතිය ප්‍රාථමික වැඩිවසම් ස්වරූපයක් ගන්නකි. ඒ සමගම මුල ධර්ම වාදයේ බිහිකරු මුහුණ හතර වටින් එබිකම් කිරීමට පටන්ගෙන ඇත. මේ ප්‍රවණතාවයන් බටහිරීකරණයට එකඟවූ විරුද්ධව නැගී ඇත.

හින්දුත්වය පදනම් කරගත් මුල ධර්ම වාදයන් ඉන්දියාවේ ජය ලබා ඇත. අද ඉන්දීය රජයේ ප්‍රධාන ගාමක බල වේගය වී ඇත්තේ මේ මුල ධර්මවාදී කණ්ඩායමිය. බටහිර දේශපාලන-සංස්කෘතික ආකෘතින් ප්‍රතික්‍ෂේප කරන හින්දු මුලධර්ම වාදීන් පෞරාණික රාම රාජ්‍ය සංකල්පය එළි දැක්වීමට ක්‍රියා කරති. ඒ අතර යළිත් කිතුණු ලබ්ධිකයින් හින්දු ආගමට හරවා ගැනීමේ ව්‍යාප්ත ක්‍රියාත්මක වෙමින් පවතී.

විශිෂ්ඨ පෞරාණික සංස්කෘතියකට උරුමකම් කිව්වද, කොමියුනිස්ට් රාජ්‍ය ක්‍රමයක් ක්‍රියාත්මක වුවද චීනය තුළ විශ්වීයකරණය ක්‍රියාත්මක වීමට එරෙහි දැඩි විරෝධයක් දක්නට නොමැත. මේ වනවිට බටහිර ආකල්ප හා පුරුෂාර්ථ ඉතාමත් ම සරුලෙස චීනය ප්‍රමුඛ නැගෙනහිර ආසියාවේ වැඩෙමින් තිබේ. කලකට පෙර බිඳ හෙළීමට ඉතාමත් අපහසු සංස්කෘතියක් ඇති රටක් වශයෙන් සැලකූ ජපානය මේ විශ්වීයකරණය හේතුකොට ගෙන දැඩිලෙස බටහිරීකරණයට පත්වී ඇත. ඒ සමගම පාරම්පරික ජනකලා අංග මෙන්ම 'කරාකෝ' වැනි නූතන සංගීත ආකෘතින්ද ජපානයෙන් විශ්ව සංස්කෘතියට මුසුවී ඇත.

බටහිරින් අනෙකුත් සංස්කෘතින් කෙරෙහි විශ්වීයකරණය මගින් ඇතිකෙරෙන බවට කියැවෙන දැඩි බලපෑම අර්ධ සත්‍යයක් බව අපට පසක් වන්නේය.

இந் நூற்றாண்டில் எமது இசைக்கலைப் பாரம்பரியம்

எஸ். விஸ்வநாதன், உதவிப் பணிப்பாளர்

உலகில் மனித உயிர்கள் தோன்றி மானுடம் தழைக்கும்போதே அவர்தம் உள்ளத்தில் கலையுணர்வுகள் வித்திடப்பட்டு விட்டன என்று கூறலாம். ஒவ்வொரு மனிதனின் உள்ளத்திலும் கலையின் பிரதிபலிப்புக்கள் வெவ்வேறு பரிமாணங்களில் புலப்படுத்தப்பட்டிருந்தாலும், வாழும் சூழல், மற்றும் ஏனைய காரணிகளாலும் அவர்களது கலை வெளிப்பாடுகள் வேறுபட்ட கலை வடிவங்களாகக் காணக்கிடைக்கின்றன. இந்த நூற்றாண்டிலே எமது இசைக்கலைப் பாரம்பரியத்தினை நாம் சற்று நோக்குவோமானால் முன்னைய மரபு வழி வளர்ச்சியின் அடிப்படையில் அப்பாரம்பரியம் உருப்பெற்று உயர்ந்த வடிவமாக ஆக்கப்பட்டுள்ளதை நாம் அவதானிக்கலாம்.

இந் நூற்றாண்டில் எமது இசைக்கலைப் பாரம்பரியத்தினைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது அதை மிக விளக்கமான ஆய்வுகளுடன் கூடிய விடயமாகவும் தரலாம், அல்லது சில விளக்கங்களோடு கூடிய ஒரு கண்ணோட்டம் போலவும் விபரிக்கலாம். இருப்பினும் இசைக்கலை, நீண்ட வரலாற்றினையும், ஆழமான தத்துவங்களையும் கொண்டிருப்பதால் நாம் அதன் பரிணாமவளர்ச்சியினை ஒவ்வொரு கட்டம் கட்டமாக அல்லது ஒவ்வொரு காலப்பகுதியில் அது அடைந்த வளர்ச்சியினை, மாற்றங்களை, வெவ்வேறாக விபரித்தலும் பொருத்தமானதாகும். எனவே இக் கட்டுரையை நாம் இக்கலை பற்றிய ஒரு கண்ணோட்டம் என்றே கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

ஓசை ஒலிகளெல்லாம் உலகம் இயங்கிக்கொண்டிருக்கும் வரை, தொடர்ச்சியாக இடம்பெற்று வருபவைவாயாகும். மழையும், இடியும், கடல் அலையும், அவை எழுப்புகின்ற ஓசையும், மற்றும் புல்லினங்கள் வெளிப்படுத்தும் ஒலிகளும் எம் அனைவருக்கும் அன்றாடம், ஆனால் மேலோட்டமாகப் புளப்படுகின்றன. அதுபோல் மனித ஆத்மாவையும் உணர்வுகளையும் ஒருநிலைப்படுத்தும் ரீங்கார ஒலியாக “ஓம்” என்ற ஒலி அமைந்துள்ளது என்பதை ஆன்மீகம் புலப்படுத்துகிறது. இந்த ஆதார ஒலியானது மானுட வாழ்வின் அடிப்படையை வகுத்து வாழ்க்கை ஓட்டத்தின் லயத்தினை நிர்ணயிக்கின்றது என்கின்றனர் ஆய்வாளர்கள்.

இவ்வுலகிலே பொதுவாக ஒரு ஆண் அல்லது பெண்ணின் கலை வெளிப்பாடானது. சீரான ஒலியெழுப்பும் முறையிலாகவோ அல்லது எழில் சேர்ந்த அங்க அசைவுகளாகவோ தான் பெருமளவில் உருப்பெறுகின்றன. அங்க அசைவுகள் ஓசை அல்லது ஒலியை ஆதாரமாகக் கொண்டே இடம்பெறுகின்றன. பிற்காலத்தில் உரையாடலுக்கு மொழியினைக் கைக்கொள்ளும் வழக்கம் வந்தவுடன் மனிதன் வெறும் ஓசையை மட்டுமல்லாமல் பொருளுணர்த்தும் சொற்களையும் இணைத்து ராகம் போன்ற தொனியோடு இசைப் பாடல்களுக்கு ஆரம்பத்தினை வகுத்தான் என்றும் கூறலாம்.

19 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலே அல்லது 20 ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலே எமது இசையின் தன்மையினை உற்றுநோக்கும்போது, இந்து ஆலயங்களிலே பண்ணிசை மரபுவழி உயர்வடைந்த நிலையைப்

பெற்றிருந்ததை அறிய முடிகின்றது. ஸ்ரீலலு ஆறுமுக நாவலரின் ஆன்மீகத்தொண்டு இடம்பெற்ற காலத்தில் பண்ணிசை மரபிலும் மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்டது என்று கூறலாம். பண்ணிசையில் கையாளப்பட்ட சில பண்வகை அல்லது ராகங்கள், நாட்டுக்கூத்து என்ற கலை வடிவத்திலும் குறிப்பாக தரு, அல்லது விருத்தங்களிலும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இலங்கையில் இந்து ஆலய வழிபாடுகளில் பண்ணிரு திருமுறைகள் கிரமமாகப் பாடப்பட்டன. அங்கு ஒலித்த வேதியர்களின் மந்திரங்களும் பாரம்பரிய நாதஸ்வர இசையும் இசைச் செழுமையினைக் கூட்டின. இவை போன்றன எமது இசைப்பாரம்பரியத்திற்கு நல்ல அடித்தளத்தினை அமைத்துத் தந்தன எனலாம். இக் காலங்களில் ஆலயங்களில், ஊஞ்சற் பாடல்களைப் பாடுவதும் பிரசித்தம் வாய்ந்து காணப்பட்டது. அக்காலத்தில் இலங்கையில் தமிழர்கள் வாழ்ந்த கிராமங்களைச் சேர்ந்த மொழி, இலக்கண, இலக்கிய வல்லுனர்கள் அந்தந்த ஊர்களின் தெய்வச் சிறப்புக்களையோ ஊர்ச் சிறப்புக்களையோ அகவல் முறையிலான பொருளுணர்த்தும் இசை வடிவங்களாகப் பாடித் தந்தனர். கமத்தொழில், கடற்றொழில் மற்றும் ஏனைய தொழிற்புறங்களில் ஈடுபட்டவர்களும் தொழில்சார்ந்த, சமயச் சார்பற்ற அக்கால நடைமுறைக் கருவூலங்களையும் இசைப்பாடல் சார்ந்த, இசைப்பாடல்களாக ஓசை நயத்தோடு வெளிக்கொணர்ந்தார்கள். இவை போன்றனவே கிராமிய இசை வடிவங்களுக்கு அடித்தளமாகின என்றும் நாம் கூறலாம். மற்றும் சமயச் சடங்குகளிலும், சமூக நிகழ்வுகளிலும் இசையானது மாறுபட்ட உணர்வுகளை வெளிக்கொணரக் கையாளப்பட்டிருப்பதோடு அது ஒரு கலை வடிவமாகவும் நாளடைவில் பரிணமிக்க ஆரம்பித்தது எனவும் நாம் கருதலாம். சைவ

சமயக் கோவில்களில் வருடாந்த உற்சவங்கள் இடம்பெறும்போது காவடி, கரகம், பொம்மை ஆட்டங்கள் போன்றன இடம்பெறுவது அக்காலத்தில் வழக்கமாகும். இந்நிகழ்வுகள் ஆலய உற்சவங்களில் பெரும் வரவேற்பினைப் பெற்றுவந்த காரணத்தினால், சிறந்த கலை வடிவங்களாகக் கணிக்கப்பட்டன. இக் கிராமியக் கலை வடிவங்களில் கையாளப்படும் இசையும் தனித்துவமானதாகும். மேலும் ஆலய வருடாந்த உற்சவங்கள் நடைபெறும்போது அந்தந்த ஆலயங்களுக்கேற்ப தெய்வச் சிறப்பினைக் கூறும் கதைகள் கிராமியக் கூத்துக்களாக அக்காலத்தில் ஆடப்பட்டன. உதாரணமாக வள்ளியம்மைக் கூத்து, இராமர் கதை, அரிச்சந்திர புராணம், கோவலன் கூத்து, சத்தியவான் சாவித்திரி, அல்லி அர்ச்சனன், பவளக்கொடி போன்ற கதை வடிவங்கள் கூத்துவடிவில் பாடி ஆடப்பட்டன. இக் கூத்துக்களில் கதையமைப்பையும் சம்பவங்களையும் பாத்திரங்களின் தன்மைகளையும் விபரிக்கும் வசனங்கள் இசையுடன் பாடப்பட்டன.

கிறிஸ்தவ மத சார்பான கதைகளைக் கொண்ட கிராமியக் கூத்துக்களும் அவ்வப்போது இடம்பெற்றிருக்கின்றன. இவைகளில் கதாபாத்திரங்களுக்கேற்ப உடைகள், மற்றும் காட்சியமைப்புக்களில் வேறுபாடுகள் காணப்பட்டனவேயொழிய இசைப்பகுதியைப் பொறுத்தமட்டில் நாம் முன்பு குறிப்பிட்டது போன்ற மரபு வழிகளே பின்பற்றப்பட்டன.

20 ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் இலங்கைக்கும் இந்தியாவுக்கும் இடையிலான போக்குவரத்து வசதிகள் அதிகரித்த நிலையில் தென்னாட்டில் இருந்து நாடகக் கலை, இசைக்கலை விற்பன்னர்களின் வருகை அதிகரிக்கலாயிற்று. எனவே இக்காலப் பகுதிகளில் இந்திய நாட்டில் மிகச் சிறந்து

வளர்ந்து காணப்பட்ட இசை வழிமுறைகள் எமது நாட்டிலும் பின்பற்றப்படலாயின. இக்காலப்பகுதியில் கர்நாடக சங்கீதம், இசை நாடகங்கள் போன்றன எமது தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் பிரபல்யமடையத் தொடங்கின. இந்தக் காலத்திலே எமது நாட்டில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த பலர் தென்னாட்டில் இருந்து விற்பன்னர்களை அழைத்து நாடகங்கள், இசை நிகழ்ச்சிகள் நடத்தியுள்ளார்கள். இவை மேடையமைத்துக் கட்டணம் வசூலித்து நடத்தப்பட்டன. இதற்கு முற்பட்ட காலகட்டத்திலும், இக்காலகட்டத்திலும் உள்ளூரைச் சேர்ந்த இசைஞானம் பெற்றிருந்த அண்ணாவிமார்கள் எனப்படுவோர் இவ்வூர்களில் இருந்த கலையார் வமும் ஆற்றலும் மிக்க இளைஞர்களைப் பயிற்றுவித்து நாட்டுக் கூத்துக் கலையை வட்டக்களர் முறையில் வசந்த காலங்களில் நடத்திவரலாயினர். இக்கூத்து வடிவங்களில் ஆண்களே பெண்பாத்திரங்களேற்று நடத்தனர். இக்கூத்துக்களிலும் இசையானது முக்கிய இடத்தைப் பிடித்திருந்தது.

இசைக் கலையெனப்படுவது பெரிய சமுத்திரத்திற்கு ஒப்பானது. அதன் ஆரம்பம் அதன் முடிவு என்பதைப்பற்றி வரையறுத்துக் கூறுவது என்பது மிகச் சிரமமான விடயமாகும். நமது எண்ணங்களுக்கு எட்டிய வகையில் நமது அறிவு தீட்சண்ணியத்தினை உபயோகித்து இப்படியான வழிமுறைகள் இருந்து வந்துள்ளன என்று தேடல் அடிப்படையில் சில ஆய்வுகளை நாம் மேற்கொள்ளலாம். சில பல நிரூபணங்கள் மூலமாகப் பற்பல விடயங்களைக் கோடிட்டுக் காட்டலாம். இந்தத் துறையில் இன்னும் பல்வேறு நுணுக்கங்கள் ஆய்ந்தறியப்பட வேண்டும் என்பதையும் நாம் கருத்தில் கொள்ளத் தவறக்கூடாது. இசையெனப்படுவது மனிதனின்

உள்ளார்ந்த உணர்ச்சிகளின் வெளிப்பாடாகும். அவ்வுணர்வுகளோடு தொடர்புபட்ட அனுபவரீதியிலான அழகியல் சார்ந்த படைப்பு இசை என்றால் அது மிகையாகாது.

கீழைத்தேய சாஸ்திரீய சங்கீதத்தை நாம் எடுத்துக்கொண்டால் அது நீண்டபாரம் பரியத்தினைக் கொண்டதாக, பல தலைமுறையினரால் கையாளப்பட்டு, காலத்திற்குக் காலம் மெருகேற்றப்பட்டு விடயச் சேறிவினை உள்ளடக்கிய ஒரு சிறந்த வடிவமாகத் திகழ்கிறது. சாஸ்திரீய சங்கீதம் மிக ஆழ்ந்த கருத்துக்களையும் தன்னகத்தே கொண்டிருக்கிறது. இறைவழிபாட்டினை அடிப்படையாகக் கொண்டு வளர்ச்சி பெற்றதால் தெய்வீகத்தன்மை இதில் எப்போதும் பேணப்படலாயிற்று. எனவே ஆன்மீகத்தினை வலியுறுத்தும் கருத்துக்களும் அல்லது ஆழமான சமூகக் கருத்துக்களும் உயர்ந்த நோக்கங்களை அடிப்படையாகக்கொண்ட. சமகால விடயங்களுமே சாஸ்திரீய சங்கீதத்தில் இசைப்பாடல்கள் மூலமாக வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன.

தமிழர்களின் இசையெனப் போற்றப்படும் கர்நாடக சங்கீதமானது ஸ்ருதி, லயம் என்ற கட்டுக்கோப்பிற்கு உட்பட்டது. இசையைக் கையாளும் ஒருவர் இது இரண்டையும் விட்டு விலகிட நேரிட்டால் அது அவ்வருங்கலைக்கு சிதைவை ஏற்படுத்திவிடும் அபாயமும் உள்ளது.

ஆனால் ஸ்ருதி லயம் என்ற கட்டுக்கோப்புக்குள் கர்நாடக சங்கீதம் இருந்தாலும் விஸ்தாரமான கற்பனைகளை வெளிப்படுத்துவதற்கு மிகவும் உகந்த சங்கீதம் கர்நாடக சங்கீதம் என்பதையும் நாம் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். மனோ தர்மத்திற்கு அதிக வாய்ப்பினை ஏற்படுத்த கர்நாடக சங்கீதத்தில் வழிமுறைகள் உள்ளன. ஆனால் பொது

மக்களின் மத்தியில், இது போன்ற அதிக பரிமாணங்களை வெளிக்காட்டிடும் கர்நாடக சங்கீதத்தை சாதாரண மக்களும் புரிந்து மகிழ்ந்திட வழியேதாயினும் உண்டா என்ற கேள்வி எழுவதையும் நாம் அவதானிக்க வேண்டும். பலரையும் சென்றடய வேண்டும் என்ற நோக்கில் சாஸ்திரீய சங்கீதத்தை எளிமைப்படுத்துவது சரியா அல்லது தவறா என்ற விவாதங்களும் இசை வல்லுனர்கள் மத்தியில் தீவிரமாக உள்ளன.

ஆயினும்
மனிதர்களின்

இசையெனப்படுவது
உள்ளுணர்வுகளோடு

சம்பந்தப்பட்டிருப்பதால், அவ்வுணர்வுகளுக்கு இடையூறு செய்யாத, அவ்வுணர்ச்சிகளுக்கு இயைபான ஒலி வடிவங்கள் படைக்கப்பட்டால் அவை எந்தளவு பரிமாணங்களைக் கொண்டிருந்தாலும் அவை சாதாரண, அல்லது சராசரி மனிதர்களையும் சென்றடையும் என்பதே உண்மையாகும். இவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டே சாஸ்திரீயங்கள், சங்கீதத்திற்கான லட்சணங்கள் என்பன படைக்கப்படுகின்றன என்பதை நாம் கருத்திற் கொள்ள வேண்டும்.

Sri Lanka's Musical Heritage and Buddhist Thinking

C. D. S. Kulatillake

A certain professor from Colgate University, America, came to me recently and wanted to record some Bhakti songs. When I told him that we don't have a Bhakti tradition, he rejected my version and argued that it should be impossible for Sri Lanka to evade the strong Bhakti tradition of India in the 14th and 15th centuries. This move has given more than 13000 Bhakti songs to Indian music and most of them are sung up to this day. The Buddhists have no practice of taking music into the shrine room. We cannot go inside the shrine room and sing or play. Even the Gathas have only to be recited and not sung. Yet we have only one song, the Dalada Sinduwa that has to be sung on Nanu-mura days at the Temple of the Tooth in Kandy. In India, music is a part of their religion, of Hinduism. In Hinduism, Bhakti means devoted dedication to a personal God, to adore him and sing in praise of Him, and finally to possess Him. Bhakti comes from Bhajana to associate.

"Bhajana adoration is connected with Bhakti, faith in a personal God, love for him as for a human being, the dedication of everything to his service and attainment of Moksha (emancipation) by this means rather than by knowledge or sacrifice"

....Fox Strangways. Music of Hindostan. 1970. P 286

Most of the Bhakti songs of the past, for instance, of Andal of South India had a flavour of sex, and finally possessing the God. Andal had dreamt that he was sleeping with God, which is the ultimate goal of Bhajana. Most of these songs sung in Bharata Natya Varnams today contain the element of Viraha, i.e. Separation from God. It is always the female who is the victim of Viraha, and Viraha songs are meant for the females.

Professor Sambamurti, in his South Indian Music Book V mentions that Bhakti Rasa has been glorified as Ujjvala Rasa (supreme emotion). It is well and good that we do not understand the meaning of these Varnam songs. If we notice this element of Adhika Sringara in Sinhala songs they will be censored by the Board. Yet it has to be noted that in Sri Lanka there is a collection of Bhakti literature, such as Anuruddha Sataka, Bhakthi Sataka, Pratiharya Sataka, Butsarana, Buduguna Alankaraya etc. But this literature is confined to the book. They are not taken in the practical style. No folk singer has practised them in his repertoire. For Bhakti the Buddha has to be first considered as a God and adored and praised as for a God. In Theravada Buddhism, this type of

worship has been rejected. The famous writer Martin Wickramasinghe says.....

"Theravada Buddhism exterminated all type of phallic worship from religious practices of the Sinhalese, whereas in India the cult of wine and women was turned into a fine art under the guise of secret religion. Knowledge of ultimate reality cannot be attained except by drinking wine.....Brahma is the nectar of Gods, but wine is the nectar of mortals. Wine is called Sura because it confers divinity (suratva)." p. 54 Landmark of Sinhala Literature. 1963

Geetha Govinda of Jayadeva is one of the most illustrious Sanskrit works of India. Mullapitiye K. H. De Silva Muhandiram has translated Geetha Govinda into Sinhala, because of its scholarly value. As a poem it is supreme. But can these verse, if they are in Sinhala, be sung or recited in homes by our children. Githa Govinda, in a very intricate way emphasises Sringara and Viraha to the extremes, but at the same time it takes immorality to the extremes. But Geetha Govinda is sung in Hindu temples as Bhajanas. It describes the Viraha suffering of Radha for Krishna, the Indian God of Love. These songs are sung in Hindu Kovils and in weddings.

Here is another translation of a Tamil Varnam sung today in Bharata Natya. It is a portion of the song 'Anname Aravabharana' taken from the collection in 'Tamalinggei varnangal'.

'හංස ගමනින් යුත් දැසිය නාභාගරණයෙන්
සැදී ඔහු මා වෙත ගෙන එව.
පොත්තම්බලම් කෝච්ඡේ ප්‍රියාම්බිකා කාල
සමග නටමින් සිටින ඔහු කෙසේ ඉවසා
සිටිමි ද මට නොතේරේ.'

Bhakti songs are meant for the God but to be sung by females, because it is the female who is most capable of creating the highest Sringara. Thus the Devadasis attached to the Hindu Temple played a main role in presenting these songs to the God. Devadasis were concubines of the God married to the God.

In ancient times in Sri Lanka, when Buddhism flourished in prestine glory the Buddhist clergy took great care not to permit this Bhakti Marga Worship to infiltrate into Buddhism. It was during the reign of Parakkramabahu the Great of Polonnaruwa that the struggle started. The king gave state licence for the practice of Hindu religious rites in the Courts. He built a special Mandapa, Dharanigara for this purpose. Parakkramabahu's father, Manabharana had a Hindu leneage. Parakkrama nevertheless ruled the country as a Buddhist King. He functioned as the caretaker of the Tooth Relic and had the largest number of Tooth Relic festivals to his credit. Yet it was during his reign that Brahamanism rose highest in the country. Parakkrama got down two hundred and forty Brahmin priests from India to officiate the most sacred instruments of the Hindus as despicable and should not be even listened to by the Bhikkhus.

It was during the Polonnaruwa period that Buddhist literature faced much challenge. Gurulugomi, the celebrated author of Amavatura cites such an instance in translating the Sakkapanha Sutta into Sinhala. Here is an instance where the Buddha had to listen to Veena music played by his favourite minstrel Pancasika. Pancasika entered the Indasila cave where Buddha was sojourning and started to play the veena and sing the virtues of his consort. The Buddha after listening to his music utter thus. "Pancasika your Veena music doesn't override the voice, neither does your voice surpass the Veena music. They match each other smoothly". In Amavatura there is an additional portion to the main text. "The Buddha after listening to Pancasikas music made an evaluation of the music, why should He do it. Does He gets involed in passion (Raga), no, He has developed no Passion to music, yet is capable of evaluating the music without delving into passion."

“ඔහු හිත කේද හා විභව කේදයන්ගේ ගුණ කුමට කියයි. කිම ඔහුට එහි රාග ඇතිද, යන් නැත, ස අතින් යුත් උපේක්ෂායෙන් උපේක්ෂාවත් මෙබඳු තන්හි උතුරු ඉෂ්ටානිෂ්ට දකිති. එහි නොතැලෙත්.”

-අමාවතුර-

It is impossible to believe that the Sinhala people had no taste for music. Not that they could not practise music, but that they did not. Our students today studying in Music colleges in India score highest in comparison to the Indian students. Most of them top in classwork.

The ancients were much more clever in their arts and sciences. They constructed irrigational marvels and built sky high Sthupas and Palaces. Sigiriya is one good example of their engineering feats. Yet the ancients gave highest priority to religion and very other thing as secondary. The Buddhist clergy guided their path in life. They fought battles to safeguard Buddhism, sacrificed much of their wealth to the welfare of Buddhism. They believed much in the Jataka stories that cleared their paths in life. Even the kings feared and obeyed the temple.

Kasyapa of Sigiriya employed his commander-in-chief to wall his father Dhatusena alive. His brother the rightful heir to the throne fled to India, but after some time came back with an army. He defeated Kasyapa in battle and started ruling the country. He summoned all army commanders and other officers of state that have served during the regime of the previous king. He started killing them one by one. The Mahavihara warned him to stop this brutal act. Yet the king went on his own and continued the killings. Finally the Mahavihara issued a proclamation that the Mahavihara will exterminate.

There is hardly any truth in saying that Buddhism should never be responsible for the absence of a good musical heritage in Sri Lanka. Other countries of the Theravada school like Thailand (old Siam) did not face this situation. They have a form of developed music of their own, and not Indian

oriented. In Sri Lanka it is different. Here Indian music functioned as a part of Bhakti school. We can recollect how Prince Siddhartha after renunciation went in search of the truth. He went from one hermitage to another and at Benares, met the Five Brahmin priests, (Pasvaga Mahanun). He farried in their company for some time, but finally had to discard their theories as they could not satisfy him that will lead to final goal of Nirvana.

Bhakti as has been explained earlier is associated with Bhajana. In almost all Bhajan songs, the strong affiliation to God is emphasised. This affiliation resulted in Viraha, suffering caused by separation of self from God. Viraha songs yearn for the loved one. As one Varnam indicates these songs are always addressed to God.

"Friend ! Why don't you go and fetch Him to me. He who resides in the famous Rajnagar with the right-spiralled Shank in one hand. Fried with Mayura features, the Cupid is chasing me with his arrow. I am longing with passion, and am mad with love."

It is a female addressing her friend, Sakiye, to go and fetch him, the God. The song is addressed to Vishnu.

In the folk poem Yasodaravata, the unknown author accentuates the virtues of Siddhartha's queen, Yasodhara. The farm maids in the villages of Sri Lanka select these verses from Yasodharavata to be sung as Nelum songs. Yasodhara's feelings towards her departed husband are well portrayed in these

සිහාගෙන ගියේ මුදු වෙන්වමයි සි ත
 පහා පාතියේ ඔබටම සරණ වෙ ත
 පුහා ඉතින් බැඳ දුන්නේ ඊට අ ත
 කහා නොකර මට වැඩියේ මන්ද සි ත

.....determined He was to attain Buddhahood, I have prayed in previous births to marry you. Our son has now strengthened the union, why did you go without speaking a word to me.....

කැලේ තියෙන කොයි දේවත් රස වේ වා
 මලේ බමරු ලෙස පිරිවර වැඩි වේ වා
 අළුවේ තිබෙන රැස් මාලා අඩු වේ වා
 ගඬුවෙන් ගඬුව දිව මාලිග සැදේ වා

.....may all that the forest offers to you be sweet, may your retinue increase like bees in a flower, may the hot rays of sun lessen its heat. May you blessed with palacial buildings from Gava to Gavva. (mile to mile).

This is the ultimate desire and wish of Yasodhara and not to win him back. The whole Buddhist idealism in contained in this second verse.

The Sinhala people have been very proud of their religion, the Theravada Buddhism. During middle, ages the whole or the East treated Sri Lanka as the noble centre of Buddhist Faith. It is this aspect of Sinhala culture that the foreign powers are planning to destroy now. It is this prestine idealism that has caused irritation among many outsiders. Now these powers are using the television to demoralise the youth. The country should be aware of this unseen danger.

